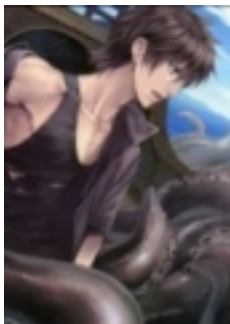

Xúc Thủ Sinh Xuân

Contents

Xúc Thủ Sinh Xuân	1
1. Chương 1: Chương 01	2
2. Chương 2: Chương 02	4
3. Chương 3: Chương 03	5
4. Chương 4: Chương 04	7
5. Chương 5: Chương 05	9
6. Chương 6: Chương 06	10
7. Chương 7: Chương 07	12
8. Chương 8: Chương 08	13
9. Chương 9: Chương 09	15
10. Chương 10	16
11. Chương 11	18
12. Chương 12	19
13. Chương 13	21
14. Chương 14	22
15. Chương 15	24
16. Chương 16	25
17. Chương 17	27
18. Chương 18	28
19. Chương 19	30
20. Chương 20	31
21. Chương 21	33
22. Chương 22	34
23. Chương 23	36
24. Chương 24	37
25. Chương 25	38
26. Chương 26	40
27. Chương 27	41
28. Chương 28	43
29. Chương 29	44
30. Chương 30	45
31. Chương 31	46
32. Chương 32	48
33. Chương 33	50
34. Chương 34	51

Xúc Thủ Sinh Xuân

Giới thiệu

Là một độc giả yêu thích thể loại truyện ngôn tình hẳn bạn đọc đã biết đến rất nhiều tác giả nổi tiếng

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/xuc-thu-sinh-xuan>

1. Chương 1: Chương 01

Ngu Dung là một nhà sinh vật biển nhiệt tình, đặc biệt yêu thích các loại quái vật biển trong truyền thuyết. Ban đầu cậu chọn chuyên ngành này, là bởi vì ba của mình...

Năm xưa, ba Ngu đăng ký làm thủy thủ trên một đoàn thuyền viễn trình của nước ngoài, kiếm được khá nhiều tiền, nhưng sau khi trải qua một sự cố đắm tàu, may mắn sống sót, ông liền không ra biển nữa. Mọi người đều nói sau khi tai nạn đắm tàu đó, dù còn sống nhưng ba Ngu đã trở nên điên loạn rồi, bởi vì lúc ông vừa trở về, mỗi ngày đều tỏ ra nơm nớp lo sợ, miệng không ngừng lẩm bẩm, “Quái vật biển! Có quái vật biển! Thuyền sắp chìm rồi!!”

Chờ thần trí của ba Ngu trở nên rõ ràng một chút, có người tò mò hỏi ông chuyện gì đã xảy ra, ông nói: Đêm hôm đó, khi ông đi ra ngoài hút thuốc, đã tận mắt nhìn thấy một con quái vật biển khổng lồ, dùng xúc tu của nó quấn lên thân thuyền, sau đó lôi toàn bộ con thuyền chìm xuống đáy biển sâu thẳm.

Căn bản những gì ông nói đều không có ai tin. Người may mắn sống sót không chỉ có một mình ba Ngu, nhưng có lẽ bởi vì chuyện phát sinh lúc đêm khuya, những người còn thức không nhiều lắm, ánh sáng trên thuyền cũng không quá tốt, nên những người may mắn sống sót khác cũng không có tỏ vẻ mình đã nhìn thấy quái vật biển gì đó. Dĩ nhiên, có thể họ cũng thấy được, nhưng nói năng thận trọng, không dám nói ra, sợ bị cho là người điên.

Con thuyền đã biến mất không dấu vết, bên trong cũng không có đồ gì đặc biệt quý giá nên không ai lại chi ra một số tiền lớn để đi trục vớt nó cả, vì vậy, rốt cục nguyên nhân làm đắm thuyền là gì, tất cả mọi người đều cho rằng, có lẽ là do thuyền đâm phải đá ngầm, hoặc là đụng trúng cá voi gì đó. Tóm lại, không ai tin có một quái vật biển như trong lời của ba Ngu cả, bọn họ chỉ cảm thấy ba Ngu vì rơi vào trạng thái kích thích quá độ nên bị điên.

Từ nhỏ, Ngu Dung đã rất sùng bái ba mình, mỗi lần người ta hỏi ba cậu làm gì. Cậu đều rất tự hào nói ông là thủy thủ Popeye. Sau khi thuyền gặp tai nạn, mặc dù ba Ngu không bao giờ chịu ra biển nữa, nhưng cậu vẫn cảm thấy ba mình rất lợi hại, có thể nhìn thấy được quái vật biển nha! Đúng vậy, cậu cảm thấy có thể nhìn thấy quái vật biển, là chuyện rất vĩ đại.

Cậu luôn luôn tin ba mình không có nói dối, cũng không có bị điên.

Cậu cảm thấy ba mình rất thông minh, rất là bình thường nha! Người điên có thể cùng công ty bảo hiểm bàn bạc chuyện bồi thường, sau đó còn lấy được một khoản tiền bồi thường đủ cho cả nhà bọn họ sống suốt phần đời còn lại sao? Mua hai căn nhà còn dư dả nữa là đằng khác! Ba cậu nói sau này hai anh em cậu kết hôn thì mỗi người một căn.

Hai anh em, Ngu Dung và Ngu Hối, chính là nghe chuyện xưa về quái vật biển của ba mình mà lớn lên. Nhất là Ngu Dung, từ nhỏ hẳn đã đặc biệt sùng bái ba mình, mỗi lần thấy có người cười nhạo sau lưng bảo

ba Ngu bị điên, trong lòng cậu cảm thấy rất bất bình, liền một lòng muốn chứng minh, trên thế giới này thật sự có quái vật biển khổng lồ.

Lúc còn nhỏ, cậu đã lật tung hết sách trong thư viện, xem hết các chương trình khám phá kỳ quan dưới đáy biển sâu trên ti vi. Ban đầu, cậu nghiên cứu những thứ này chỉ vì muốn chứng minh sự tồn tại của các quái vật biển khổng lồ mà thôi, nhưng sau đó, cậu đối với các sinh vật biển này càng ngày càng say mê, cho đến khi cậu thi tốt nghiệp trung học, lúc điền vào bảng nguyện vọng đại học, cậu liền dứt khoát chọn ngành sinh vật học, chuyên ngành nghiên cứu sinh vật biển.

Đọc sách càng nhiều, cậu càng có hiểu biết hơn về các sinh vật biển, Ngu Dung càng tin tưởng trên thế giới này nhất định có các quái vật biển khổng lồ tồn tại.

Trên thế giới này, truyền thuyết vốn không phải là tin đồn vô căn cứ...

Trong các truyền thuyết Âu Mỹ, có rất nhiều câu chuyện xưa về những con quái vật biển khổng lồ tấn công tàu thuyền trên biển. Nhà động vật học người Bỉ, Hive Erman Si, đã thu thập và phân tích dữ liệu hơn ba trăm năm, từ năm 1639 đến năm 1966, có tổng cộng tất cả 587 trường hợp có quái vật biển xuất hiện được nhắc đến trong các báo cáo, trừ những trường hợp cố ý gạt người cùng miêu tả không rõ ràng ra, có 358 trường hợp có thể tin được.

Cậu đem chi tiết những bản báo cáo này lưu vào máy tính để phân tích, chia chúng ra làm chín loại động vật biển khác nhau. Mặc dù những báo cáo này vẫn có điểm khoa trương, nhưng trong đó, đã chứng thật ít nhất một loại quái vật biển mà từ trước đến nay mọi người đều cho là không thể nào tồn tại, mực ống khổng lồ.

Những năm gần đây, ở ngoài khơi Nam Cực, người ta đã phát hiện được một con bạch tuộc khổng lồ, có hình dạng còn lớn hơn con mực ống khổng lồ nữa. So với con mực ống khổng lồ, nó dài hơn 6 mét. Những con mực ống cùng bạch tuộc khổng lồ này, rốt cục có thể lớn đến cỡ nào? Trừ hai loại quái vật khổng lồ ở biển sâu này, có phải còn có những con quái vật biển khác, với hình dạng to lớn hơn không? Không ai có thể khẳng định được điều đó.

Căn cứ theo ghi chép, năm 1941, một con tàu của nước Anh, tên gọi “Britannia Road”, đã bị đắm trên Đại Tây Dương, đang lúc tai nạn xảy ra, hơn mười người may mắn sống sót bắt lấy một chiếc thuyền cứu hộ, đột nhiên trong nước xuất hiện một con mực khổng lồ, nó vươn những xúc tu thật dài của mình ra, cuốn lấy một người, kéo xuống đáy nước.

Năm 1978, ba ngư dân người Phần Lan và Canada đã phát hiện một sinh vật biển khổng lồ bị mắc cạn ở trên bờ do thủy triều xuống thấp, chiều dài của nó chừng 7 mét, có các xúc tu dài đến trên 10 mét, đường kính của các giác hút trên xúc tu đến 9. 5 centimét, con mắt to gần bằng thay nước rửa mặt.

Những năm 70 của thế kỷ mười chín, xác của những con mực ống khổng lồ bị đẩy lên bờ ở khu vực ven biển Canada xảy ra vài lần, trong đó, ít nhất có một con còn sống, nhờ sự phát hiện những thực thể này, mọi người rốt cục cũng biết được một chút về những con mực khổng lồ này. Những con mực khổng lồ này sống ở đáy vực thẳm, khe nứt dưới đáy biển giữa Thái Bình Dương và Đại Tây Dương, thân dài khoảng 20 mét, nặng từ 2 đến 3 tấn, là động vật không xương sống lớn nhất trên thế giới. Tính tình của chúng cực kỳ hung hãn, tất cả các loại cá cùng động vật không xương sống khác đều là thức ăn của chúng, chúng cũng có thể cùng những con cá voi sát thủ to lớn đọ sức.

Theo những gì được ghi chép lại, trong một lần bắt được một con cá voi, mọi người phát hiện phía trên đầu nó có những vết sẹo hình giác hút, đường kính đến 40 centimét.

Giác hút có đường kính đến 40 centimét! Con mực ống khổng lồ này không phải dài tới 70 mét đi? Lớn như vậy, đem thuyền bè không lớn lắm kéo xuống đáy biển, hẳn là dư sức...

2. Chương 2: Chương 02

Vùng biển Địa Trung Hải thuộc Na Uy xuất hiện quái vật biển Kraken đáng sợ!?

Ngu Dung là nhà nghiên cứu sinh vật biển có chút danh tiếng. Tại sao cậu lại nổi danh? Bởi vì những nghiên cứu về các truyền thuyết về quái vật biển của cậu đã được dựng thành một bộ phim nổi tiếng. Cậu thường đi cùng các đoàn thám hiểm khoa học ra biển nhiều lần, mỗi lần ở đâu có tin đồn về sự xuất hiện của quái vật biển khổng lồ, cậu sẽ nghĩ mọi biện pháp để đi đến đó một chuyến. Lấy thân phận là nhà thám hiểm người Hoa như một mảnh lời quảng cáo, cậu không cần lo lắng về vấn đề kinh phí, bởi vì ở trong nước và ngoài nước có rất nhiều chương trình nghiên cứu khoa học, muốn có những bức ảnh do cậu chụp, hoặc là mua những tài liệu nghiên cứu khoa học của cậu về để chế tác thành một bộ phim.

Lần này, cậu nhận được tin tức, liền quyết định đi tới Địa Trung Hải một chuyến, nghe nói có một người đánh cá đã nhìn thấy được một sinh vật biển khổng lồ bơi qua dưới đáy thuyền của anh ta, nó còn lớn gấp mấy lần so với chiếc thuyền đánh cá kia.

Nhưng chỉ điều tra về quái vật biển không thôi, thì có chút nhàm chán. Vì kể sinh nhai, Ngu Dung đã tìm hiểu rất nhiều tài liệu, khi quay phim chụp hình, nhân tiện cũng muốn giới thiệu thêm một chút về các sinh vật sinh sống ở vùng biển Địa Trung Hải này.

Mọi người nhập cảnh vào Hy Lạp, sau đó lái thuyền thăm dò hải dương đi một vòng Địa Trung Hải. Cuối cùng, kết quả rất thất vọng, không có thấy bóng dáng con quái vật biển nào để chụp hình cả. Nhưng trên đường quay trở về, con thuyền ngoài ý muốn gặp nạn! Trong vòng vài ngày, mọi người đều được lần lượt cứu lên, chỉ còn lại có Ngu Dung là không thấy bóng dáng đâu.

Mà hôm sau, trên trang nhất tờ báo, có thêm một tiêu đề to không bắt mắt lắm: Nhà sinh vật biển nổi tiếng người Trung Quốc, Ngu Dung, gặp nạn trên biển, hiện không rõ tung tích.

Khi Ngu Dung tỉnh lại sau cơn hôn mê, cậu phát hiện mình đang nằm trên một giường đá lạnh như băng. Thân thể của cậu còn có chút suy yếu, dù sao thì cậu đã lênh đênh trên biển không biết bao lâu rồi. Cậu mấp máy miệng, dường như có chất lỏng gì đó đắng chát còn lưu lại ở trong miệng hần, có thể đó là thảo dược. Cậu hô to: “Có ai không? Is anybody home?”

Trong không gian lớn như thế, âm thanh của cậu lan rộng ra rồi vọng lại, đợi tiếp vài phút, vẫn không có ai lên tiếng...

Ngu Dung ngồi dậy, phát hiện trang phục mình đang mặc trên người giống như người Hy Lạp cổ đại, một mảnh vải dài màu trắng vắt qua vai trái, để lộ ra phần vai phải. Ở bốn góc còn đính hạt thủy tinh để tạo nếp gấp.

“Cái gì đây, chẳng lẽ mình xuyên qua?” Ngu Dung rất kinh ngạc, cậu đưa tay sờ sờ khuôn mặt của mình, thiếu chút nữa cậu còn ý định vén áo choàng lên nhìn xem tiểu tức tức của mình có còn hay không.

Không bao lâu sau, có hai người phụ nữ tới, vừa thấy cậu liền quỳ lạy trên mặt đất. Mỗi người cầm một mâm gỗ trên tay, một để thức ăn, cái kia để bình thủy tinh chứa chất lỏng màu đỏ tím.

Ngu Dung quyết định coi tình hình mà hành động, cậu trầm mặc nhìn hai người phụ nữ hành đại lễ với hần, sau đó tiếng lên dọn thức ăn. Ngu Dung rất đói bụng, cho nên liền vùi đầu vào ăn lấy ăn để. Người phụ nữ bên cạnh mở miệng khuyên cậu, cậu có thể hiểu đại khái ý của các nàng. Các nàng dùng tiếng Hy Lạp khuyên cậu ăn chậm một chút, tránh làm đau dạ dày...

Ngu Dung nghe xong, liền cảm thấy mình không cần ăn nữa, dạ dày cũng liền đau.

Bởi vì say mê các quái vật biển trong truyền thuyết, cho nên cậu đã đọc rất nhiều tài liệu lịch sử của Hy Lạp và các nước Bắc Âu, Ngu Dung cảm thấy vốn từ ngữ tiếng Hy Lạp của mình coi như cũng không tệ, nhưng ngôn ngữ mà hai người phụ nữ này đang nói, rất giống với thứ ngôn ngữ mà cậu được đọc, giống như trên các tài liệu lịch sử vậy, thứ ngôn ngữ được sử dụng ở thời Hy Lạp cổ đại.

“Trời đất! Mình thật sự đã xuyên qua rồi sao?”

Tuy nhiên, trên thực tế, mặc dù thời không đã biến thành một cái ray*, nhưng Ngu Dung cũng không được đại thần xuyên qua ưu ái, sự thật là cậu không có xuyên qua, chỉ là phiêu lưu đến trên một hòn đảo nhỏ bị ngăn cách với thế giới bên ngoài thôi. Điểm này, từ lúc hắn đi thăm thôn xóm xung quanh, phát hiện rất nhiều sản phẩm công nghệ cao không thể sử dụng mà biết được.

Mọi người cho rằng thời không là 1 cái ray khổng lồ với nhiều lỗ nhỏ, những lỗ nhỏ trên cái ray này như những cánh cửa không gian thời không, ai vô tình lọt qua những lỗ nhỏ này thì sẽ xuyên không sang một thế giới khác.

Cư dân trên đảo đối với cậu vô cùng cung kính, ngay cả tế ti ở thần miếu cũng đối đãi với cậu rất long trọng. Ngu Dung sống ở chỗ này rất mãn nguyện, thậm chí rất mãn nguyện nữa là đằng khác. Cậu không chỉ được ở trong thần miếu, cơm ngày ba bữa được dâng đến tận giường, còn có thị nữ tới đây giúp cậu tắm rửa, cậu liệu chết khước từ cũng vô dụng, bất quá ngoại trừ tắm rửa ra, kỹ thuật xoa bóp của họ thật khiến cậu cảm thấy thích vô cùng.

Mỗi ngày, sau khi tắm rửa xong, sẽ có người thoa tinh dầu khắp người cho cậu, sau đó xoa bóp toàn thân. Ngu Dung bày tỏ, loại tư vị này thật sự quá tuyệt vời, toàn thân cao thấp đều được xoa bóp, cơ thể hoàn toàn được thư giãn. Không đến mấy ngày, làn da bởi vì thường xuyên ra biển mà có chút thô ráp của cậu đã biến thành bóng loáng và có sức co giãn, ngay cả mấy vết lồi lõm do phơi ngoài nắng cũng biến mất.

“Oa... thật là cực phẩm để dưỡng da a!” Ngu Dung vuốt ve làn da trơn trượt của mình, cậu cảm thấy những thứ mỹ phẩm dưỡng da ngoài kia thật là kém chất lượng mà.

Đợi đến khi thân thể của cậu hoàn toàn tốt lên hẳn, cậu bắt đầu đi dạo chung quanh đảo. Chỗ cậu ở là một tòa thần miếu nhỏ, các cây cột đá xung quanh được làm bằng đá vôi cùng đá cẩm thạch, cả thần miếu được xây thành hình chữ nhật với một loại tỷ lệ đặc biệt. Bọn họ cho là tỷ lệ hoàng kim như vậy mới có thể làm thần linh vui vẻ.

Chủ điện thờ Thần biển Poseidon, Ngu Dung nhìn thấy cây đinh ba trên bức tượng liền biết. Song, ở hai bên pho tượng có rất nhiều hình khắc kỳ quái, có người cá, có người khổng lồ, có nửa người nửa ngựa, còn có...

Quái vật biển!

Ngu Dung vừa mừng vừa sợ nhìn bức điêu khắc được chạm nổi kia, hình dạng của quái vật biển rất giống một con bạch tuộc khổng lồ, không lẽ cậu đã tìm được nơi bắt nguồn của truyền thuyết về quái vật biển? Mặc dù tòa thần miếu này được bảo quản rất tốt, nhưng nhìn những vật bày trí trong này, đều còn có dấu vết bị thời gian bào mòn, nhất định niên đại của nó cũng rất lâu rồi!

Theo truyền thuyết, Thần biển Poseidon rất hoa tâm, có rất nhiều thiên tình sử với rất nhiều nữ hải yêu và nữ tiên tử, con riêng cũng đầy đàn. Tòa thần điện này, có lẽ dùng cung phụng Thần biển Poseidon và con nối dòng của hắn!

3. Chương 3: Chương 03

Ngu Dung cảm giác như mình có thể đã phát hiện được gì đó, cậu hưng phấn chạy thẳng đến trước mặt tế ti, khoa tay múa chân hỏi thăm chuyện liên quan tới bức điêu khắc được chạm nổi về quái vật biển kia.

Tế ti bảo cậu nói chậm lại, đợi đến khi nghe rõ được vấn đề, hắn có chút kinh ngạc nhìn cậu một cái, sau đó tràn đầy vui mừng nói: “XXXX, không cần gấp, đợi đến lần thủy triều lên cao tiếp theo, con của biển sẽ hiện thân thôi.”

Ngu Dung nghe không rõ lắm, phát âm XXXX kia là có ý gì, chỉ biết đó là để gọi hắn, có thể đây là một loại tôn xưng, bởi vì cậu đã nhiều lần nói hắn có thể gọi cậu là Roy, tên tiếng Anh của cậu, nhưng bọn họ vẫn cứ dùng từ cậu nghe không hiểu đó. Cho đến thật lâu sau này, cậu mới biết được, phát âm cậu nghe không hiểu kia, có nghĩa ý là cô dâu của đứa con của biển cả....

Ngu Dung từng tò mò hỏi tại sao so với những thứ còn lại, tượng thần được mọi người cung phụng kia có vẻ rất khác? Bởi vì cậu phát hiện, các tượng thần trong này, trừ chủ thần Poseidon ra, chỉ có hình khắc quái vật biển bạch tuộc kia được đặc biệt chăm sóc đầy đủ mà sáng ngời, những thứ khác giống như đều có chút bám bụi cùng hư tổn.

Nhóm thị thần cung kính nói cho cậu biết, theo truyền thuyết của vùng này, tất cả các vị thần đã lui về đỉnh Olympus, Thần biển cũng quay trở lại với biển sâu, hiện tại tiếp nhận sự cung phụng của bọn họ, cũng chỉ có Krakentos, con của vị Thần biển cả. Cho nên phía trên tượng thần Krakentos có kèm theo thần lực, cho dù không phủ tro bụi, cũng sẽ sáng như mới.

Lúc đầu Ngu Dung nghe thấy thế thì trong lòng có chút xem thường, nhưng nó đã có niên đại lâu như vậy, mà tượng thần vẫn sáng bóng làm cho hắn không muốn cũng phải công nhận điều này. Cũng vô cùng chờ mong lần thủy triều dâng lên lần tiếp theo.

Cuộc sống cứ thế trôi qua, cuối cùng cũng tới ngày thủy triều dâng lên...

Ở nơi này một ngày, mực nước biển dần nâng lên, lấp đầy hang động dưới thần miếu, nơi đứa con của biển sẽ hiện thân, tiếp nhận sự cung phụng của mọi người, sau đó ban lời chúc phúc từ biển cả cho họ. Tác dụng của lời chúc phúc này làm cho người ta trở nên cường thân kiện thể, kéo dài tuổi thanh xuân. Đây chính là bí mật công khai trên đảo, nếu không, lấy dân số trên đảo mới có hai ngàn nhân khẩu mà nói, làm sao có thể sinh tồn trên đảo lâu như vậy? Tuổi thọ của bọn họ rất dài, cho nên mới có đầy đủ thời gian để sinh sản ra thế hệ kế tiếp. Nhất là vị tể ti đại nhân kia, thoát nhìn như ba bốn mươi tuổi, nhưng trên thực tế không biết đã bao nhiêu cái trăm tuổi rồi.

Ngu Dung ngồi ở trên tế đàn, bởi vì sắp nhìn thấy quái vật biển trong truyền thuyết khiến cậu thật sự quá hưng phấn, hoàn toàn không có phát hiện chỗ ngồi của mình có chút giống như nơi để vật hiến tế.

Cổng phẩm được chất thành đồng cao trên sàn đá vôi ở trước tế đàn, tạo thành một cái vòng tròn, bên trong vòng tròn tối đen, động sâu không thấy đáy.

Theo thời gian, mực nước biển trong động ngày càng dâng cao, Ngu Dung có thể tinh tường nghe thấy tiếng sóng biển vỗ vào mồm đá. Tiếng người đang xôn xao bàn luận ở phía sau đột nhiên im bật. Trong động đá vôi vang lên tiếng nước chảy cùng âm thanh „rắc rắc“, sau đó ở trong không khí ngưng trọng kia, một vật thể từ mặt nước trôi lên...

A... Trời ơi! Cái xúc tu đó to thật!

Ngu Dung ngẩng đầu lên, tràn đầy kinh ngạc nhìn xuống nước, một xúc tu từ trong nước giơ lên cao, giác hút phía trên đầu mút, có đường kính chừng một cánh tay. Giác hút lớn nhất, đoán chừng đường kính của nó có thể lên đến một mét.

Ngu Dung hưng phấn không thể tả xiết, sau khi kinh ngạc chính là cười rất vui vẻ. Cậu dùng tiếng Trung hô: “Oa ô! Quái vật biển! Thật sự là quái vật biển! Các người nhìn thấy không? Thật dài thật dài, toàn thân chắc dài khoảng 150 mét đi!”

Tất cả mọi người có mặt ở đó không biết cậu đang nói gì, nhưng cũng âm thầm thở phào nhẹ nhõm. Bởi vì biểu tình của Ngu Dung là tươi cười, bọn họ cảm thấy, nghi thức lần này chắc hẳn sẽ thành công...

Tình cảnh kế tiếp cũng có chút khó tin, Ngu Dung bắt đầu cảm thấy, chẳng lẽ con quái vật biển này thật sự là con của Thần biển? Chẳng lẽ nó thật sự có thần lực?

Bởi vì xúc tu này vỗ vào trên sàn, nhưng lại không phát ra bất kỳ âm thanh nặng nề nào, cho thấy chủ nhân của chiếc xúc tu này là đang nhẹ nhàng đặt nó xuống. Không bao lâu sau đó, ngay trước mặt cậu, xúc tu này dần dần nhỏ đi!

Thật sự nó đã nhỏ đi! Ngu Dung vô cùng kinh ngạc, chuyện gì đang xảy ra a? Đây là dịp khó có thể gặp được. Rốt cuộc nó là quái vật biển hay là con sên đây?

Hình ảnh này bỗng nhiên biến thành cảm giác hụt hẫng, cửa động rộng rãi kia đối với người thường mà nói, nó rất lớn, nhưng đối với cái xúc tu bạch tuộc vừa rồi, nó cũng rất nhỏ. Nghe nói Krakentos là con trai của Thần biển định đem mấy cái xúc tu khác chen chúc lên, muốn cùng tiến lên, nhưng bởi vì thân thể quá lớn,

kết quả mắc ở bên kia không trôi lên được. Chàng ta liền lui thân thể về, cũng từ từ thu nhỏ xúc tu lại, cuối cùng biến thành một cái xúc tu thô chỉ to bằng bắp đùi cậu, sau đó từ dưới động lại có mấy cái xúc tu khác vươn, giống như người mù, vỗ vỗ sàn nhà xem có chướng ngại vật hay không, sau đó một hơi toàn bộ bò lên, thứ cuối cùng trôi lên, chính là một cái đầu bạch tuộc thật to.

Vốn là quái vật biển dài khoảng 150 mét, hiện tại lại biến thành một con bạch tuộc bình thường với các xúc tu bò trên mặt đất, khoảng cách từ mắt lên đến đỉnh đầu cũng chỉ có cao hơn cậu một chút.

Cái này thật sự không khoa học mà!

Ngu Dung cảm thấy có chút chán ghét, hẩn ngoảnh mặt lại, không thèm nhìn con quái vật biển khổng lồ mới vừa biến thành con bạch tuộc nhỏ kia. Mặc dù với hình dạng như thế cũng không thể coi là nhỏ, nhưng thứ mà cậu muốn nhìn thấy, chính là quái vật biển khổng lồ có thể đem thuyền kéo xuống nước a!

“Chờ thêm một chút rồi ta để cho người nhìn...”

“Cái gì?” Ngu Dung cảm thấy trong đầu mình bỗng nhiên vang lên một giọng nói, cái này không giống tiếng Hy Lạp, mà ngược lại, tương đối giống tiếng Trung mà cậu hay sử dụng.

4. Chương 4: Chương 04

“Nơi này nhỏ quá, chờ một chút rồi ta cho người nhìn...”

Cái âm thanh kia lại vang lên, lần này cẩn thận nghe kỹ, cậu phát hiện nó không phải tiếng Trung, cũng không phải tiếng Anh hay tiếng Hy Lạp, giống như là, nó trực tiếp in vào trong đầu cậu vậy, không biết bằng cách nào nhưng cậu có thể nghe hiểu được chúng. Ngu Dung kinh ngạc nhìn bạch tuộc lớn đang đứng ở bên cạnh cậu, cẩn thận hỏi:

“Mới vừa rồi... Là người đang nói chuyện với ta phải không?”

Sau khi hỏi xong những lời này, vô cùng kỳ lạ, không hiểu tại sao Ngu Dung lại có cảm giác bạch tuộc lớn bên cạnh mình như đang cười vậy.

Quái vật biển này có thể cười?!

Ngu Dung không muốn làm ọi người cảm thấy mình có bệnh lẩm bẩm, cho nên cậu thử yên lặng tự hỏi ở trong lòng: “Ta có thể sờ sờ xúc tu của người được không?”

Lại là cảm giác đó, bạch tuộc lớn kia quả nhiên lại cười. Bạch tuộc lớn không chỉ cười, còn rõ ràng nghe hiểu lời của cậu, nó vươn một cái xúc tu ra, quần lấy bàn tay của cậu, giác hút trên đó lớn bằng đồng tiền xu, khẽ ép ở trên cánh tay cậu, làm cho cậu cảm thấy hơi ngứa.

“Hi...” Ngu Dung cười cười, đưa tay sờ sờ xúc tu bạch tuộc, cậu cảm thấy mình giống như là quay trở lại lúc còn nhỏ, giống như một đứa bé, đều muốn sờ lên mỗi đồ vật mình yêu thích vậy.

Ngu Dung hoàn toàn đắm chìm trong cảm giác mới lạ khi được nhìn thấy quái vật biển này, cậu dùng một tay khác đem xúc tu giơ lên quan sát. Tò mò nghĩ tới việc làm sao hẩn có thể biến to biến nhỏ như thế?

Lúc này, tế ti nhanh chóng bắt đầu đọc lời tuyên thệ, sau đó cầm hai vương miện bằng ngọc trai lên, ở giữa hai vương miện có buộc một dải sa tanh dài màu trắng. Tế ti đọc vài lời chúc phúc đơn giản, rồi đem miện quan chia ra, một cái đeo ở trên đầu Ngu Dung, còn cái kia thì đặt trên một xúc tu của quái vật biển.

Này... Hình như đây là nghi thức kết hôn đi? Dải sa tanh dài màu trắng này đem hai người nối chung một chỗ, tượng trưng cho sau này, hai người hợp làm một thể. Sau khi bọn họ được đeo vương miện, hai thị thần trẻ tuổi, mỗi người cầm một bình nước lên, đặt cách chỗ nhân dân trên đảo đến xem lễ năm thước. Xác định mỗi người đều có một bình, sau đó tế ti lui sang một bên, để cho cô dâu chú rể tiếp nhận sự chúc phúc của mọi người. Mọi người đem gạo vẩy lên cô dâu chú rể, bởi vì một người trong hai người là con trai của thần, cho nên bọn họ chỉ dám vẩy xuống bên chân.

“Kết thúc buổi lễ ~” tế ti hô to, mọi người cùng nhau lớn tiếng hoan hô, lúc này Ngu Dung mới thanh tỉnh lại. Về mặt đây nghi hoặc, tại sao bọn họ lại vui vẻ như vậy?

Chỉ cần lúc này cậu bình tĩnh một chút, có lẽ đã không nghe thấy tiếng trò chuyện ở bên ngoài rồi, cho nên, trong hoàn cảnh cậu hoàn toàn không hay biết gì, ở mấy phút ngắn ngủi lúc cậu nghiên cứu xúc tu của quái vật biển, cậu đã tiến hành nghi thức kết hôn...

Krakentos là một trong số những người con của Thần biển, sau cuộc chiến của các vị Thần, các vị Thần ở Olympus thua trận, đành phải rút khỏi mặt đất, trở về đỉnh Olympus. Poseidon cũng dẫn đại quân của ông trở về biển sâu, trên nhân gian chỉ còn lưu lại một số vị thần chưa kịp rời đi hoặc một vài vị thần nhỏ, chỉ cần không gây ra chuyện gì quá đáng, những vị thần mới cũng không quản những vị còn sót lại này.

Krakentos vô cùng hoài niệm cuộc sống trước kia, hẳn cùng với người anh em thuộc tộc người cá của mình chơi đùa ở trên biển. Người cá dùng tiếng hát của mình, hấp dẫn thuyền bè, sau

đó hẳn dùng xúc tu đem thuyền nhấn chìm xuống đáy biển. Nếu như tâm tình tốt một chút, hẳn sẽ đem mấy người phàm này cứu lên, còn nếu như tâm tình không được tốt, hẳn còn có thể cố ý đem mấy người này kéo xuống biển để cho họ chết đuối.

Nhưng mới hơn hai nghìn năm, đại dương càng ngày càng bẩn, người anh em tộc người cá của hắn cũng đã quay trở về biển sâu, biển cạn, nước biển lại ô nhiễm làm cho vảy của bọn họ không thoải mái. Hiện tại, chỉ còn lại một mình hắn tiếp nhận tín ngưỡng của hòn đảo này, có tín ngưỡng, sức mạnh của hắn không những tăng lên, mà hắn còn có thể dùng những lực lượng tín ngưỡng này ở nhân gian làm rất nhiều việc. Các vị thần mới không chú trọng biển cả, bọn họ chỉ chú ý đến vùng đất của nhân loại, cho nên Krakentos sống rất thoải mái.

Sống độc thân đã lâu, hắn cảm giác có một mình rất cô đơn, nên hắn muốn tìm một cô dâu, hắn nhớ lúc trước, trong lúc nửa tỉnh nửa mê nghe được người anh em tộc người cá của mình từng nói, có vợ ở bên cạnh cả đời, vĩnh viễn sẽ không cô đơn. Cho nên, hắn bắt đầu tìm người nhìn thuận mắt để làm cô dâu, nhưng bọn họ cũng không thích nơi này, làm hắn cảm thấy rất ưu thương.

Bất quá, lần này hắn rốt cuộc đã tìm được một cô dâu cho riêng mình!

Ngu Dung không hiểu được bây giờ mình coi như đã không còn là người phàm nữa.

Sau khi nghi thức được tổ chức xong, hai người bọn họ đã là vợ chồng trên danh nghĩa, các tín đồ tin rằng chỉ cần nghi thức chân chính hoàn thành, Ngu Dung sẽ đạt được thần cách, trở thành nàng tiên của biển cả trong truyền thuyết. Bất quá, lấy tình huống của cậu mà xét, có lẽ nên gọi là chàng tiên biển cả thì đúng hơn.

Không rõ bao nhiêu năm trước, Krakentos đã truyền xuống ý chỉ của thần, cô dâu của hắn sẽ được thủy triều đưa tới. Từ ngày đó, cư dân trên đảo bắt đầu tuần tra trên bãi biển mỗi ngày, nếu như thủy triều đưa tới một người xa lạ, bất kể là nam hay nữ, bọn họ cũng sẽ coi người đó là khách quý, chiều cố thật tốt cho cô dâu của con trai Thần biển này, sau đó vô điều kiện dâng lên đức tin của chính mình.

Nhưng những người bị đưa tới trước đó, thứ nhất là ngôn ngữ không thông, thứ hai là tràn đầy ý nghĩ mình sắp bị giết. Không có lúc nào là không nghĩ tới, tại sao người trên đảo này lại đối xử tốt với mình như vậy? Tại sao không chịu để mình rời đi?

Người bình thường khi nhìn thấy mình ngồi ở trên tế đàn, đương nhiên sẽ liên tưởng đến việc mình sắp sửa bị hiến tế, rồi nghĩ đến truyền thuyết quái vật ăn thịt người nào đó, rồi phải hiến tế người sống để đổi lấy bình yên gì đó. Hơn nữa, nơi này là đảo nhỏ, hoàn toàn biệt lập với thế giới bên ngoài, phần lớn mọi người sẽ càng trở nên hoang mang hơn. Tuyệt đối không thể nào mà tràn đầy vui mừng chờ quái vật biển xuất hiện.

5. Chương 5: Chương 05

Ngu Dung cũng không phải là cô dâu đầu tiên được thủy triều đưa tới, nhưng là cô dâu tỉnh táo nhất!

Trên thực tế, cái đó là do Ngu Dung là một fan cuồng nhiệt của quái vật biển mà tạo thành. Nếu như đứa con của biển trong lời mọi người ở đây là Nàng tiên cá gì đó, cậu có thể sẽ không có hứng thú như vậy. Mặc dù cùng là sinh vật biển, nhưng cậu chỉ có tình yêu thương nóng bỏng khó hiểu đối với quái vật biển này mà thôi. Niềm đam mê của cậu là được nhìn thấy quái vật biển, dĩ nhiên là khi gặp được liền hưng phấn và mới lạ! Cậu không hề cảm giác sợ hãi chút nào, e rằng chờ tới khi cậu thật sự bị quái vật biển đưa vào trong miệng rồi, mới cảm thấy sợ hãi đi.

Trước kia, dân đảo cũng từng cử hành nghi thức cho những cô dâu dự bị kia, để cho buổi lễ kết hôn có thể tiến hành thuận lợi, tề tì còn đem cô dâu trói lại, mới có thể làm cho bọn họ yên lặng một chút.

Song, nếu trói lại, cái này lại càng không được, bọn họ sẽ càng hoảng sợ suy nghĩ, tại sao phải trói mình lại???

Sau khi nhìn thấy quái vật biển, người bình thường không phải bị dọa đến thét lên chói tai, thì cũng liều mạng giãy dụa, cố gắng chạy trốn, thậm chí còn có người giãy thoát ra khỏi hai người canh giữ hai bên. Không có biện pháp a, bọn họ cũng không dám trói quá chặt, dù sao người này có thể sẽ trở thành vợ của thần trong tương lai a.

Nhưng những biểu hiện bình thường này sẽ chọc cho Krakentos tức giận, kết quả thường chia làm ba loại: Một, bị quái vật biển hù chết. Hai, giãy dụa thành công, nhưng chọc giận quái vật biển, bị ném xuống biển, va phải đá mà chết. Ba, không muốn trở mặt nhìn mình bị ăn tươi nuốt sống, liền tự tử mà chết.

Ngu Dung chính là quái thai trăm ngàn năm khó gặp!

Dĩ nhiên, chúng ta cũng có thể nói đây chính là „Có duyên ắt sẽ gặp được nhau , Ngu Dung chính là cô dâu định mệnh của Krakentos. Từ lúc bắt đầu, cậu liền đối với Krakentos có hứng thú rất lớn, điều này làm cho tề tì đại nhân cảm thấy vô cùng an ủi. Đến buổi lễ, cậu không những không bị trói lại, mà còn hăng hái bồng bồng chờ con trai của biển cả xuất hiện! Không chỉ có như thế, lúc con trai của biển cả xuất hiện, cậu còn hoan hô nữa!!!

Sau khi buổi lễ kết thúc, Ngu Dung cảm nhận được những cảm xúc của mình đối với quái vật biển này càng thêm rõ ràng. Mà quái vật biển tên là Krakentos này, rõ ràng là đang rất cao hứng!

Quái vật biển giờ ột xúc tu, quấn quanh eo Ngu Dung, sau đó nâng cậu lên, xúc tu vừa rồi đưa cho cậu sờ sờ cũng không di chuyển, vẫn để cho Ngu Dung nắm.

“Oa ô!” Ngu Dung kinh hô một tiếng, nhưng ngay sau đó là khuôn mặt như tìm thấy gì đó mới lạ, còn cười đến vô cùng vui vẻ. Tuy bạch tuộc lớn này đi lắc qua lắc lại, nhưng xúc tu đang nâng cậu rất vững vàng, một chút xóc nảy cũng không có.

Krakentos đối với nơi này vô cùng quen thuộc, sau khi cha hắn rời đi, nơi này coi như là cung điện thuộc về một mình hắn. Hắn đi vào một căn phòng được trang trí bằng hoa tươi và đá quý, chính giữa căn phòng có một cái ao nước biển màu xanh lam. Bên cạnh ao có một cái bát, trong bát chứa một chất lỏng trong suốt, thị thần có nhả một chút tinh dầu vào trong bát này, sau đó đặt nó lên trên một ngọn đèn dầu, đun nóng.

Chất lỏng bị đốt nóng, làm không khí trong phòng tràn ngập hương thơm nhàn nhạt...

Mùi thơm của tinh dầu này rất đặc biệt, Ngu Dung hít sâu một hơi, cậu có cảm giác như bị thôi miên, cộng thêm cuộc gặp gỡ vừa rồi, cậu cảm giác mình như đang nằm mộng vậy.

Krakentos nâng Ngu Dung lên, sau đó tiến vào trong hồ, cô dâu của hắn phải tiến hành thay đổi, cần ngâm mình trong nước biển tinh khiết.

“Nóng quá...” Ngu Dung đột nhiên cảm giác thấy thân thể mình nóng lên một cách khó hiểu, hắn gục người ở trên xúc tu của bạch tuộc lớn, cảm thấy gương mặt nóng hổi của mình có chút thoải mái hơn.

“Thả lỏng một chút, rất nhanh liền kết thúc...” Krakentos nói với Ngu Dung, vì không muốn thương tổn đến người vợ mới cưới của mình, hắn đem thân mình biến nhỏ hơn một chút, sợ không giữ được cô dâu đáng

yêu của mình, hẳn giờ thêm mấy cái xúc tu khác lên đỡ cậu. Quái vật biển này cũng thật sự là bạch tuộc, cho nên hẳn có tới 16 cái xúc tu.

“Ồ... Nóng quá, nóng quá...” Ngu Dung cảm giác toàn thân mình giống như bị lửa thiêu đốt, cậu cọ xát lên những cái xúc tu, những chất nhầy kia dính lên người làm cậu có xúc cảm kỳ lạ, chúng lạnh lạnh như băng, nhưng lại làm cậu cảm thấy rất thoải mái.

“Ha ha... Người thật đáng yêu...” Krakentos đem xúc tu luồn vào trong quần áo của Ngu Dung. Tuy nói là quần áo, nhưng thật ra nó cũng chỉ một mảnh vải dài được quấn quanh người mà thôi, thoáng một cái là có thể cởi ra.

“Hả?” Ngu Dung khôi phục thần trí một chút, tò mò nhìn Krakentos, cậu cảm thấy bạch tuộc lớn xấu xấu này có vẻ vô cùng thân thiết với mình, cậu vươn hai tay ra, nghĩ muốn ôm ôm cái đầu bạch tuộc tròn tròn kia.

Krakentos có thể đọc được ý nghĩ của cậu, cho nên để cho cả người cậu dán lên trên cái đầu tròn tròn của mình. Một cái xúc tu giờ ra, nhấc trường bào của cậu lên, bắt đầu làm loạn trên người cậu.

“A... A ~” Ngu Dung lên tiếng, đầu tiên là thở dài thoải mái, rồi chuyển sang rên rỉ, âm thanh cũng có chút thay đổi theo, một cái xúc tu trơn tuột đang vuốt vuốt cái mông của cậu, giác hút ở phía trên giống như có hàng trăm cái miệng nhỏ, từng chút từng chút một chút mút lấy da của cậu.

6. Chương 6: Chương 06

“Ừm... Nóng quá... Không nên...” Ngu Dung bị tách ra khỏi đầu Krakentos. Cậu rất muốn tiếp tục dán người mình lên vật thể lạnh lạnh như băng kia, nhưng cậu căn bản không thể nào giãy dụa được, mỗi tứ chi của cậu đều bị một xúc tu quấn lấy, cả người bị treo lên cao.

“Ngaoan... Dùng tay được không?” Krakentos trấn an cảm xúc đang hỗn loạn của Ngu Dung, giờ vài cái xúc tu ra, trượt trên người cậu. Xúc tu từ từ thăm dò thân thể cậu, chiều cổ từng điểm mẫn cảm trên người cậu, một khi nghe thấy cô dâu đáng yêu của mình rên rỉ, hẳn liền lập tức dùng giác hút hương về chỗ đó mà dùng sức hút.

“A... Thật thoải mái...” Ngu Dung cảm giác mình giống như được hơn mười người hầu hạ cùng một lúc, những điểm trên thân thể được chạm vào đều truyền đến khoái cảm tê tê đại đại. Cậu đúng là thích đàn ông, nhưng trước kia cậu đều dồn tinh lực vào việc nghiên cứu của mình, rất ít đi chơi bởi, nên chưa từng hưởng thụ qua cảm giác tiêu hồn đến tận xương tủy như thế này.

“Thoải mái không? Nơi nào cảm thấy thoải mái nhất?” Krakentos ra sức lấy lòng cô dâu đáng yêu của mình, hai người bọn họ quả nhiên là trời sinh một đôi, cơ thể Ngu Dung tỏa ra một mùi hương giống như là chất kích thích đối với hắn vậy, làm cả người hắn đều ngứa ngáy, xúc tu ở dưới nước cũng bắt đầu xôn xao không an phận.

“Đầu vú... hút nó... dùng sức một chút...” Ngu Dung vặn vẹo thân thể, làm cho đầu vú của mình cọ cọ vào xúc tu trơn tuột, mỗi cái đụng chạm đều giống như được đầu lưỡi liếm láp, cậu đã bị hấp sâu vào trong sự vui thích của tình dục, không biết liêm sỉ mà chỉ huy Krakentos chạm tới chỗ tư mật của mình.

“A~ còn có phía dưới... Lại sờ sờ một chút... Quấn lên... Quấn lên nó... A~ Cầu người...”

“Bảo bối của ta... Người thật thơm...” Xúc tu của Krakentos trườn đến nửa người dưới của cậu, hẳn cảm thấy mùi vị chỗ này tỏa ra rất thơm, nhìn hậu huyệt nho nhỏ kia một chút, rồi dùng thần lực đem xúc tu của mình biến nhỏ thêm một chút, vươn hai cái xúc tu lên, đem cửa huyệt mở rộng ra, lại duỗi thêm cái thứ ba ra, tiến vào dò xét, muốn xem một chút, rốt cuộc bên trong có gì mà thơm như vậy, thơm đến cả người hắn đều trở nên ngứa ngáy.

“Ồ...” Ngu Dung cảm thấy có cái gì đó chui vào cơ thể mình, nó có cảm giác lạnh lạnh như băng, tuy có chút kỳ quái, nhưng rất thoải mái...

“A a...” Cả người Ngu Dung cơ hồ đều bật lên, cắm vào trong thân thể của cậu cũng không phải là côn thịt cứng rắn, mà là xúc tu có thể khuấy đảo xung quanh, mặc dù xúc tu này đã biến nhỏ đi rất nhiều, nhưng nó nhồi chặt cơ thể cậu, không những thế, nó hơi cuộn lại, điên cuồng khuấy đảo, ra vào, kích thích tình ái như vậy, cậu vẫn là lần đầu tiên được nếm trải.

“Tìm được rồi...” Krakentos rốt cục cũng tìm thấy nơi phát ra mùi thơm ở trong cơ thể Ngu Dung, hần lấy xúc tu nhảy bén của mình, dùng sức ấn lên đó. “Thì ra bảo bối của ta có huyết thống người cá nha, khó trách tại sao lại thơm như vậy?”

Có huyết thống người cá, điều này cũng khó trách tại sao hần lại si mê đại dương như vậy. Ở thời đại các vị thần còn trị vì, các chủng tộc kết hôn lẫn nhau, cũng không phải là chuyện kỳ quái gì, chẳng qua là huyết thống của cậu quá mỏng manh, và không có thần lực mà thôi.

“A a a!!” Ngu Dung cao giọng hét chói tai, xúc tu này đẩy mạnh vào tuyến hương của cậu, làm cho cơ thể cậu bị kích thích mà vật nhỏ đang trước liền bắn.

Krakentos cười vô cùng vui vẻ, chỉ cần tinh lọc huyết thống, cô dâu của hần không cần sự trợ giúp của đức tin cũng có thể vĩnh viễn ở cùng một chỗ với hần. Hần rút xúc tu đang đùa bỡn hậu huyết Ngu Dung ra, trên người hần xuất hiện bộ phận sinh dục, nó với xúc tu giống nhau như đúc. Trên đỉnh bộ phận sinh dục này phân bố đầy chất nhầy, cọ xát qua lại ở trên mông Ngu Dung một lúc, để chất nhầy dính khắp nơi, rồi sau đó „bang một tiếng, đâm toàn bộ vào trong.

“Ừm!!! A... rách mất...” Thần sắc trên mặt Ngu Dung giống như thống khổ, cũng giống như vui sướng. Tuy vừa rồi, Krakentos không có dịu dàng đem thứ thô thô ấy cắm vào, nhưng cũng không làm rách hậu huyết của cậu.

Nghiêm túc mà nói, cậu đã không thể coi như là người nữa rồi...

“A... Thật thoải mái... Đừng ngừng lại...” Không bao lâu sau, Ngu Dung càng thêm dâm đãng, bắt đầu phát ra tiếng rên rỉ, cậu chưa từng nếm qua sự kích tình như vậy, cái mông bị nhồi thứ trắng kiện kia không ngừng co rút, những chỗ nhạy cảm trên cơ thể đều được giác hút dùng sức hút, thật sự rất thư thái...

“A ~ thật sướng... Ừm...” Cậu vừa hét lên một nửa, bỗng nhiên Krakentos vươn một xúc tu khác ra che miệng và mũi của cậu.

“Ừm ừm... ừm...” Tay chân đều bị giữ chặt nên không có cách nào giãy dụa, toàn thân cao thấp đều bị xúc tu đùa bỡn, xúc tu trên mông đang làm cho cậu dục tiên dục tử ra vào càng lúc càng nhanh, cậu đã không còn cách nào để suy nghĩ tại sao hần lại làm ỉn không thể hít thở? Rốt cuộc là cố ý sao? Hay là không cẩn thận mà quần lên?

Cậu không thể hô hấp, nhưng thân thể vẫn đang cảm thụ khoái cảm cao nhất, khi cậu bắt đầu khó chịu vì hít thở không thông, cậu cảm giác thứ đồ thô to trong mông mình lại lớn thêm một vòng, một dòng chất lỏng mạnh mẽ bắn vào trong hậu huyết cậu, lực đạo mạnh mẽ làm cho cậu hét chói tai, sau đó trợn mắt lên, lâm vào cao trào đến choáng váng...

Ở lúc màn chỉ treo chuông ấy, Krakentos đem Ngu Dung ném vào trong ao, cửa đầu tiên của quá trình tái sinh, chính là tắm mình trong nước biển tinh khiết tràn đầy thần lực. Vừa rớt vào trong nước biển, nửa người dưới của cậu, từ hai chân của con người, biến thành một cái đuôi rắn thật dài. Từ lúc này trở đi, phần người của cậu đã hoàn toàn biến mất, chỉ còn lại phần huyết thống người cá của mình. Ngoài ra cậu còn có một thân phận khác là chàng tiên của biển của đi? Dù sao, hần cũng đã kết hôn với con trai của Thần biển rồi.

7. Chương 7: Chương 07

Ngày hôm sau, một tiếng thét chói tai vang tận mây xanh vang lên...

“A ——”

“Sao vậy? Có chuyện gì...?” Thị thần trong miếu nghe được tiếng thét, vội vàng chạy vào trong tân phòng của Krakentos.

„Rầm một cái, người đang muốn tiến vào đều bị nước biển dội ướt toàn thân, lúc này bọn họ mới nhớ ra, hôm qua là đêm tân hôn của con trai Thần biển, bọn họ xông vào như thế, bị dội nước cũng chỉ có thể coi như là một trừng phạt nho nhỏ.

Quả thật, tuy nói Hy Lạp Cổ coi việc khỏa thân là cái đẹp, rất nhiều pho tượng cũng được điêu khắc khỏa thân, nhưng Krakentos làm sao có thể để cho người ngoài nhìn thấy cơ thể còn trần đầy sắc thái tình dục bây giờ của cô dâu của mình được? Hiện tại, trên người Ngu Dung đầy những vết thâm hình tròn nho nhỏ, nhìn mật độ dày đặc của nó, có thể biết được đêm qua Krakentos đã yêu thương hấn cỡ nào.

Krakentos không hoa tâm giống như cha và mấy anh em của mình, tuy hấn sống lâu như vậy, nhưng chỉ cưới một người vợ, hơn nữa, còn tính toán sau này cũng chỉ có một mình người vợ này mà thôi. Các tín đồ có thể hầu hạ hấn, cúng bái hấn, nhưng không phải là lúc này...

Ngu Dung tỉnh dậy, vươn hai tay duỗi thẳng cái lưng nhức mỏi của mình, cậu kéo dài thân thể, muốn cử động chân của mình một chút, khẽ cong ngón chân lên.

Hả? Sao cảm giác có chút là lạ? Cậu híp mắt, ngáp một cái, mở to mắt...

Sặc! Làm sao mình lại ở trong nước?

Mà khoan đã!? Ta đang chìm trong nước!?

Ngu Dung bắt đầu điên cuồng giãy dụa: “Cứu mạng a, ta sắp chết đuối! Khụ khụ...” Vùng vẫy thật lâu, vẫn không có chìm xuống, cậu phát hiện mình không có chết.... Hơn nữa, vừa rồi cậu ho lâu như vậy, chính mình tự làm mình sặc mà thôi. Tỉnh táo lại suy nghĩ một chút, cậu đã ở trong nước suốt một buổi tối rồi, nếu thật bị sặc nước, hấn là đã chết từ sớm rồi...

Đây là chuyện gì a? Ngu Dung muốn đứng dậy rời khỏi ao nước, chân khẽ chống một cái

~

“Hả? Mình cao như vậy sao?” Ngu Dung nghi ngờ cúi đầu nhìn... Đây, đây là cái gì?

“A ——”

“Chân đâu? Chân của mình đâu?” Còn cái đuôi thật dài này là cái gì? Ngu Dung sờ sờ nửa người từ bụng nhỏ trở xuống đã biến hóa của mình, đuôi rắn màu lam pha lẫn chút sắc đen này là cái gì? Quay đầu nhìn lại, wow, cái đuôi này thật dài a! Trách không được sao lại cao như thế...

Ngu Dung không biết mình làm sao biến thành như vậy, cậu đem phần đuôi rắn của mình đưa đến trước mặt, phần đuôi này giống như là đuôi của rắn đuôi chuông, có một chuôi vòng tròn phía trên, chẳng qua là màu sắc của mấy cái vòng này là màu vàng. Ngu Dung xác định, đây là một bộ phận cơ thể của mình, cậu thử không chế một chút, lắc lắc thử cái đuôi nhọn, vòng tròn kia còn phát ra tiếng „u u giống như tiếng nhạc.

Thật là thú vị! Tính thích nghiên cứu của Ngu Dung lại nổi lên, cậu nhìn chăm chăm vào cái đuôi của mình, nhìn đến hai con ngươi muốn lòi ra, cậu thử cho cái đuôi lắc lắc vài cái, rồi điều chỉnh góc độ để cho cái đuôi phát ra một khúc „Ngôi sao bé .

“Ha hã...” Một trận tiếng cười trực tiếp truyền vào trong đầu Ngu Dung, cắt đứt hành động vừa đáng yêu vừa trẻ con vừa rồi của Ngu Dung. Ngu Dung phục hồi tinh thần, lúc này mới phát hiện ra trong hồ còn có một con quái vật biển mà cậu đã truy tìm cả đời kia.

“A, là người!” Ngu Dung vừa phát ra âm thanh reo mừng, nhưng chợt nhớ tới chuyện ngày hôm qua, đột nhiên không thể nói nên lời nữa, cả khuôn mặt bỗng đỏ bừng.

A, trời ạ! Ngày hôm qua mình cùng con quái vật biển này đã làm cái gì? Hình ảnh cơ thể giao triền kia, còn có âm thanh rên rỉ dâm loạn kia, rồi việc hít thở không thông và bị choáng lúc đạt cao trào... Aaa, trời ơi! Nhất định là mình đang nằm mơ!

Ngu Dung lúng túng đập loạn cái đuôi của mình, như muốn đem thân thể đánh ra thành ba khúc, cậu dùng tay che mặt mình lại, hoàn toàn không dám đối mặt với thế giới hư ảo này.

Krakentos nở nụ cười, vươn một cái xúc tu ra quấn ở trên đuôi rắn của Ngu Dung, lại duỗi một cái khác quấn quanh hông của cậu, đem hẳn ôm vào lòng. Một cái xúc tu trơn trượt khác vươn ra, tách hai tay đang che mặt của cậu ra, giơ một cái xúc tu khác lại xoa xoa mặt cậu, cảm giác này, giống như là đang đầu lười liếm liếm mặt mình vậy, kỳ quái là, cảm giác ẩm ướt dính dính này, vốn phải làm cho cậu nổi da gà mới đúng. Nhưng hiện tại, cậu lại cảm thấy cảm giác ẩm ướt lạnh lạnh này vô cùng thư thích.

“Bà xã đáng yêu của ta, đừng gọi ta là quái vật biển nữa, người có thể gọi tên của ta, Kraken. Hoặc, người có thể trực tiếp gọi là... ông xã.” Krakentos dùng xúc tu vuốt ve sau tai Ngu Dung, nơi đó có một cái khe, là mang cá sau khi Ngu Dung biến thân mà mọc ra, nếu nhẹ nhàng vuốt ve nơi đó, sẽ làm cơ thể bà xã đáng yêu của hắn ửng hồng.

8. Chương 8: Chương 08

“Ông... Ông... Ông xã?” Ngu Dung lắp bắp hô một câu, âm điệu rất cao, đủ để biểu thị hiện tại cậu kinh ngạc đến cỡ nào.

“Đúng vậy, bà xã thân ái của ta.” Krakentos cười đáp lại, sau đó dùng xúc tu vuốt ve thân thể của Ngu Dung, bà xã của hắn vừa mới biến đổi thành công, cần phải nghỉ ngơi nhiều hơn mới được.

“Ta... Ta vẫn gọi người là Kraken thì hơn.” Ngu Dung lấy tay gỡ cái xúc tu đang ma sát sau gáy mình ra, tuy tình ái đầy kích thích và mới mẻ đem qua khiến cậu cảm thấy rất thoải mái, nhưng cậu vẫn có chút không thể tiếp nhận được việc này, hiện tại cậu muốn biết, đến tận cùng là ở thời điểm nào mà mình đã trở thành người có chồng rồi? Còn có, chân của mình đâu? Chân của mình đã biến đi đâu mất tiêu rồi?

“Thân ái, miễn sao người cảm thấy vui là được...” Xúc tu đang tán tỉnh của mình bị đối phương đẩy ra, Krakentos cũng không vì thế mà tức giận, hắn không định làm gì cả, chẳng qua là thích trêu chọc bà xã đáng yêu của mình, nếu đã bị đẩy ra, hắn liền đem xúc tu kia cuộn thành một cái đệm thoải mái, đặt Ngu Dung nằm ở phía trên, rồi vuốt ve cơ thể Ngu Dung, giống như là ru trẻ con ngủ.

“Chúng ta kết hôn lúc nào? Tại sao ta không biết?” Ngu Dung ngoan ngoãn để hắn đặt thành tư thế ngủ, hướng về phía con mắt khổng lồ của Kraken hỏi. Vì cái gì mà đi nhìn con mắt hắn? Bởi vì cậu cảm thấy cái chỗ kia có thể chính là mặt của hắn.

Krakentos không trả lời, chỉ đem ký ức hôm qua của mình cho cậu nhìn. Trong đầu bắt đầu hiện lên hình ảnh ngày hôm qua, đến cảnh Krakentos nâng mình đến tận phòng, Ngu Dung đỏ mặt hô to: “Dừng — dừng — ta biết rồi, không cần nhìn nữa!”

“Ha ha...”

Cười cái gì mà cười! Ngu Dung oán thăm, liếc hắn một cái. Sau đó lại hỏi: “Chân của ta đâu? Tại sao lại biến thành cái đuôi dài như vậy hả? Có thể biến trở lại không?”

“Ta chỉ đánh thức huyết thống người cá của người mà thôi, những người cá bình thường thì không thể biến được, nhưng bây giờ người cũng có thần lực, chờ thần châu trong người người ổn định, là có thể tùy ý biến hình.”

“Huyết thống người cá? Đó là cái gì? Còn có, tại sao cứ đơn giản như vậy ta liền trở thành vợ người?”

Ngu Dung liên tiếp hỏi rất nhiều vấn đề, Kraken đều nhất nhất trả lời. Cậu và Krakentos trò chuyện một lúc lâu, mặc dù phần lớn đều là cậu hỏi, và đối phương trả lời. Cơ thể của Kraken rất ẩm ướt, lại mang theo mùi của biển, thân thể mềm mại lại co giãn được, nếu cơ thể con người ngâm ở trong nước biển lạnh băng này quá lâu, sẽ bị mất nhiệt độ, và sinh bệnh, có cảm giác không thoải mái, nhưng Ngu Dung lại cảm thấy rất thoải mái, giống như cậu vốn nên sống ở loại địa phương này vậy.

Trò chuyện một lúc, Ngu Dung liền cảm thấy buồn ngủ...

Dường như cậu đã dễ dàng tiếp thu chuyện mình trở thành vợ của quái vật biển, tuy còn có chút không được tự nhiên, cảm thấy như thế này, khẩu vị quả thật có chút nặng, nhưng cậu không có bài xích chuyện này. Ngu Dung đã từng nghĩ qua, chẳng lẽ là do Kraken bỏ bùa mê ỉn? Nhưng cậu lập tức phủ định suy đoán này. Nếu như hần thật sự biết pháp thuật bỏ bùa mê kia, tại sao cho đến tận bây giờ Kraken mới lấy được vợ?!

Ngủ một giấc, liền hơn ba ngày ba đêm. Cơ thể Ngu Dung biến hóa gần như đã ổn định, nhưng khi cậu học xong cách khống chế thần lực như thế nào, cậu vẫn là chỉ có thể nhúc nhích cái đuôi rắn thật dài kia của mình mà thôi.

Điều này cũng không có gì đáng nói, cậu đã bắt đầu làm quen với nó, nhưng mà nhiều năm qua cậu đều quen di chuyển trên hai chân, hiện tại chỉ còn có một cái, vẫn không thể nhảy nhót mà đi, cậu thử xoay cái đuôi để đi tới, nhưng đã thử nhiều lần, cơ thể đều không dịch chuyển chút xíu nào, chỉ thấy cả người mình vặn vẹo tại chỗ...

“Ha hả...” Ngu Dung vô cùng ảo não, vậy mà Krakentos ở bên cạnh đứng nhìn lại nhin không được mà cười trộm, trong phòng chỉ có hai người bọn họ, vốn có thị thần tới hầu hạ hai người nhưng đã bị cậu bảo đi ra ngoài, bây giờ học đi còn chưa xong, bị một mình Kraken cười cũng đã đủ mất mặt rồi, cậu không muốn bị những người khác nhìn thấy mình ngay cả di chuyển cũng làm không được.

“Cười cái mà gì cười!” Ngu Dung xù lông, hần thẹn quá hóa giận, dùng sức đứng lên cái đuôi, muốn nhào qua cho hần mấy quyền đấm cước đá, nhưng còn chưa kịp nhảy qua đánh đối phương, thiếu chút nữa đã té nhào. May là lực chú ý của Kraken luôn một mực đặt trên người cậu, hần vươn một cái xúc tu ra, vừa vặn vịn cấp qua dưới nách Ngu Dung, đỡ lấy cậu.

“Hô... Làm ta sợ muốn chết... Thiếu chút nữa là bị hủy dung rồi...” Ngu Dung sợ đến mức toàn thân đều đổ mồ hôi, vừa rồi cậu suýt nữa là té đập mặt, nếu thật sự té xuống một cái thật mạnh, nhất định là bị gãy sống mũi rồi.

Trong lúc kinh sợ, cậu vô thức dùng đuôi mình quấn lên xúc tu của Kraken, hai người quấn nhau giống như cái bánh quẩy, cho đến khi Ngu Dung đã an toàn cũng quên mất buồn cái đuôi ra. Krakentos không tốn chút sức lực nào đã đem được Ngu Dung ôm đến bên cạnh, hần dùng một cái xúc tu khác vỗ vỗ lưng Ngu Dung, trấn an cậu, rồi bắt đầu dạy cậu phải bò như thế nào.

Thật vất vả mới đành lòng đem cái đuôi Ngu Dung đang quấn lên xúc tu của mình ra, Kraken nói: “Không nên nghĩ tới việc mình phải lắc lắc bò bò như thế nào, người cứ tự nhiên làm ỉn trượt về phía trước là được. Càng dồn hết tâm trí vào nó, người lại càng không có cách nào làm được, cho nên thả lỏng tư tưởng, không nên nghĩ tới việc bò đi, hay là nghĩ tới ta đi, cứ nghĩ tới ta là được...”

“Một, hai, ba. Trượt ~ đi ra ngoài...”

Ngu Dung nhắm mắt lại, dựa theo chỉ dẫn của Kraken mà trượt ra ngoài, cậu mở một mắt ra, liền phát hiện vị trí nửa người trên hiện tại của cậu, ít nhất đã cách xa chỗ Kraken 5 mét. Hần trượt một cái, liền đi được khoảng 5 mét...

Ừm... Ít nhất tốc độ di chuyển cũng khá nhanh. Ngu Dung liền an ủi mình như vậy. Cậu vui vẻ quay đầu cười nói với Kraken: “Ta làm được rồi! Ta, ngao ô —” do hưng phấn quá độ, cậu nhảy dựng lên, cái đuôi rắn thật dài dựa theo tỷ lệ cơ thể cậu, dài ít nhất 7 đến 8 mét, cậu duỗi cơ thể lên, lúc muốn trở xuống mặt đất, cậu lại mất thăng bằng, mất phương hướng, cả nửa người trên trực tiếp đập lên cây cột bên cạnh.

9. Chương 9: Chương 09

Lần này Kraken hoàn toàn không kịp tới cứu giá, bởi vì khoảng cách giữa hai người có chút xa, hắn vội vàng đem cơ thể hai người xích lại gần nhau, cẩn thận kiểm tra vết thương cho Ngu Dung, hắn vén tóc Ngu Dung ra, liền nhìn thấy trên trán Ngu Dung xuất hiện cục u lớn.

“A! Roy, người có sao không?” Kraken lo lắng hỏi, “Có cảm thấy choáng váng không? Còn bị đau nơi nào nữa không? Cái gì cũng từ từ thôi, tông phải cột nữa bây giờ.”

Ngu Dung không thích Kraken gọi mình là bà xã thân ái hay là bà xã đáng yêu, cho nên kiên trì muốn Kraken gọi tên mình.

“Đau quá...” Khóe mắt vì bị đau mà ngập ánh nước, Ngu Dung nổi giận dưng dưng vươn tay ra, đẩy Kraken đang kiểm tra vết thương mình ra, đem xúc tu đang nhẹ nhàng chạm vào cục u của mình đẩy ra nốt, quái vật biển chết tiệt, đau muốn chết mà còn sờ sờ.

Kraken đau lòng vô cùng, thần lực của Ngu Dung vẫn còn quá yếu, ngay cả té một chút cũng có thể lưu lại vết thương trên người, hắn vốc lên một ít nước biển, dùng thần lực thoa lên cục u trên đầu cậu, một chút là vết sưng đỏ sẽ giảm ngay, nhưng nếu hơi dùng lực ấn xuống, vẫn sẽ cảm thấy đau. Không có cách nào khác, thuộc tính của thần lực của hắn không phải là trị thương, cho nên hắn cũng chỉ có thể làm đến mức này mà thôi.

“Học cách di chuyển thôi mà cũng khó khăn như vậy, huyết thống người cá gì chứ, thật vô dụng mà!” Người này a, vốn có rất nhiều thói hư tật xấu như vậy, biết có người cưng chiều mình, liền không nhẽo với hắn. Trán Ngu Dung đã không còn đau lắm, nhưng cậu vẫn tức giận la to, đó là do vừa rồi thật sự là bị té rất đau, còn có, ngay cả di chuyển cũng không xong, đánh mất mặt mũi mà tức giận.

“Ngoan... Chúng ta ngâm nước biển một chút liền tốt.” Kraken lại đem xúc tu của mình cuộn thành cái đệm, đặt Ngu Dung nằm trong ngực hắn nghỉ ngơi.

“Đến lúc nào ta mới có thể biến ra hai chân?” Ngu Dung ôm xúc tu to dài của Krakentos trong tay, đem xúc tu tựa vào bên đầu làm gối, nếu như không phải hiện tại không có bắp đùi, cậu nhất định sẽ đem chân mình gác lên luôn, gối ôm mềm mại, lại có tính đàn hồi này, thật sự là rất thoải mái...

“Nhanh thôi, thân ái. Sẽ nhanh thôi...” Kraken dùng xúc tu vén tóc Ngu Dung ra sau tai, điểm nhẹ lên mặt cậu một cái, giống như là đang hôn nhẹ mặt cậu, sau đó tiếp tục vỗ về cho cậu ngủ.

Cứ như vậy, Ngu Dung tỉnh lại liền ăn cơm rồi học cách di chuyển, mệt mỏi thì nằm ngủ ở trong ao, ngưng tụ thần lực, rốt cục cậu cũng học được cách dùng đuôi rắn trườn về phía trước, lúc muốn đứng dậy liền có thể đem cơ thể đứng thẳng, cũng có thể chậm rãi hạ xuống phía trước, cũng sẽ không đụng trúng chướng ngại vật bên cạnh. Chỉ là, hiện tại cậu lại có một phiền não mới...

Xem Thanh Xà chưa? Sau khi rắn tinh biến thành người thì dùng cách nào để đi lại? Đó chính là, lắc a lắc, xoay a xoay...

Ngu Dung đỡ trán, không nhận được quỹ xuống đất, chính cậu cũng cảm thấy cách đi như vậy cũng thật quá lằng lờ rồi, đến nỗi ngày hôm qua cậu liền bị Kraken quán lấy đè xuống làm không biết bao nhiêu lần. Tệ nhất là, cậu phát hiện mình không thể thay đổi được cách di chuyển khác, mặc dù không có xoay lắc đến khoa trương như trong phim ảnh, nhưng mỗi bước đi của cậu luôn làm móng mình chậm rãi lắc qua trái rồi lắc qua phải.

Giống như hôm nay...

“Hừ —” Ngu Dung rống to với Kraken, “Đừng sờ trộm mông ta nữa!”

Ngu Dung quay đầu nhìn lại, Kraken quơ mấy cái xúc tu ra giữa không trung, tỏ vẻ hắn vô cùng vô tội, xúc tu của hắn đều ở đây cả a. Bất quá Ngu Dung còn lâu mới tin, xúc cảm trơn mượt này, trừ hắn ra còn ai vào đây? Huống chi vừa rồi nơi này không có người khác. Sau khi rống xong, Ngu Dung lại tiếp tục luyện tập cách di chuyển mà không cần phải xoay lắc cái mông, sau đó lại bị Kraken quấy rầy.

“A a a — thật đáng ghét, đồ ngốc này! Đi chết đi!!!” Ngu Dung vẫn bị đánh lén, không cách nào tiếp tục luyện tập, cậu nổi nóng quát to một tiếng, sau đó bay thẳng đến chỗ Kraken mà công kích hắn. Hiện tại cậu đã có thể tự do chuyển đổi hình thể, không tới một giây, cậu liền biến thành bộ dáng người cá dài đến gần tám thước, bỏ nhào lên người hắn.

Kraken mặc cho cậu nhào lên người mình, thậm chí còn dùng xúc tu đón lấy cậu. Trong miệng Ngu Dung vẫn oa oa kêu to giống như phát tiết, sau đó bắt đầu gãi ngứa cho Kraken.

“Đã bảo không được người vằn sọc, sọc nè, cho người sọc nè... Thật là tức chết ta mà!” Khí lực Ngu Dung không nhỏ, nhưng so với thân thể mềm dẻo của quái vật biển kia, cậu như là một nữ chính trong tiểu thuyết ngôn tình vậy, vừa vung nắm đấm vừa nói: “Đồ đáng ghét, người thật xấu mà, cứ chọc ghẹo ta ~”. Cậu nghĩ tới đây, im lặng một lúc, sau đó dùng bàn tay đang tàn sát bờ bãi của mình lại. Cậu duỗi cái đuôi dài của mình ra, để cơ thể mình nằm trên cái đầu lớn của Kraken, sau đó biến trở về hai chân của loài người, hôm nay bị giày vò như vậy, cậu cảm thấy vừa nóng vừa mệt. Thật muốn cứ như vậy mà nằm úp sấp ngủ một lúc, đầu Kraken tựa như một tấm nệm bơm hơi vậy, êm ái trơn nhẵn.

“Ngày mai chúng ta ra ngoài dạo một chút đi.” Ngu Dung nói. Cậu cảm giác mình đã có thể nắm giữ cách chuyển qua chuyển lại giữa đuôi và chân rất tốt, lúc bước đi cũng không còn lắc lư như ban đầu, đã lâu cậu không bước ra khỏi gian phòng này rồi, thật sự cảm thấy có chút buồn.

“Người muốn thế nào cũng được, bà xã đáng yêu của ta...”

“Đừng gọi ta là bà xã đáng yêu nữa!”

“Được...Được...” Kraken trả lời theo ý cậu, còn nói: “Ngủ đi, Roy, ta sẽ mãi ở bên cạnh người.” Trên gương mặt xấu xí của quái vật biển không biểu hiện chút biểu tình nào, nhưng Ngu Dung luôn cảm nhận được thâm tình cùng sự dịu dàng trong con mắt to ấy.

10. Chương 10

Mặc dù thần lực vẫn còn rất yếu, nhưng huyết thống người cá của Ngu Dung đã hoàn toàn thức tỉnh, cậu bắt đầu khát vọng được bơi lội trong đại dương rộng lớn, ao nước nhỏ nhỏ trong thần miếu này không thể thỏa mãn được dục vọng chơi đùa trong nước của cậu. Kraken đáp ứng cậu đi ra ngoài dạo một chút, còn địa điểm thì cho Ngu Dung tự chọn. Lấy kiến thức nhiều năm qua của mình suy xét, cậu cảm thấy, cơ thể Kraken không thích hợp cùng cậu đi dạo trong rừng, đi dạo thôn xóm cũng không được, sẽ khiến mọi người xôn xao. Cho nên lựa chọn cuối cùng, chính là bãi biển...

Trong lúc vô tình, Ngu Dung đã không thể rời bỏ Kraken, dĩ nhiên cậu có thể để Kraken ở lại trong thần miếu, sau đó một mình tự do đi dạo một chút, nếu chỉ có mình cậu, vậy đi nơi nào cũng đều được a! Hơn nữa lúc đi ra ngoài, cậu còn rất chu đáo bảo Kraken theo hang động ngầm dưới thần miếu đi ra ngoài, nếu đi ở trên mặt, cậu sợ xúc tu của Kraken sẽ bị khô lại, sẽ cảm thấy không thoải mái.

Mặc dù Kraken không quá vui với việc phải xa bà xã đáng yêu của mình tới hơn mười phút, nhưng hắn rất hưởng thụ sự chăm sóc chu đáo của Ngu Dung dành ỉn. Hắn vô cùng thông minh lựa chọn giữ im lặng, không nói ra việc mình có thần lực, cho nên ở trên đất liền hay ở trên biển đều giống nhau mà thôi. Nhìn Ngu Dung chạy nhanh tới chỗ hẹn, như là sợ hắn phải chờ quá lâu, Kraken thấy mình bây giờ thật hạnh phúc.

Vì trong cơ thể cũng có một chút thần lực, nên khi di chuyển, nên thể lực của Ngu Dung rất tốt, mặc dù tư thế chạy bộ có chút kỳ quái, nhưng cậu chạy liên tục hơn mười phút cũng không có cảm giác mệt mỏi. Không bao lâu sau, bờ cát trắng nối liền với đại dương bao la cùng bầu trời mênh mông hiện ra trong tầm mắt cậu...

“Ô hô ~ oa ~” „ùm một tiếng, Ngu Dung từ trên bờ cát nhảy xuống biển, vừa rồi bị mặt trời phơi đến nóng cả người, bỗng nhiên ngâm vào trong nước biển lạnh như băng, cậu bị nhiệt độ chênh lệch kích thích cả

người run lên.

“Kraken ~ ở chỗ này ~” Bơi mấy vòng, Ngu Dung thò đầu ra khỏi mặt nước, từ xa xa đã nhìn thấy cái đầu của Kraken, cậu vội vàng phát tay, lớn tiếng gọi.

Tốc độ của Kraken rất nhanh, xúc tu dùng sức đẩy nước, liền đã tới bên cạnh Ngu Dung. Hắn nói: “Đi chơi đi! Ta sẽ đi theo ngươi.”

“Ừ!” Ngu Dung gật đầu, hưng phấn đáp một tiếng, trực tiếp khom người lặn xuống, một hơi bơi xuống đáy biển.

Người bình thường lặn xuống nước, sâu nhất cũng chỉ được khoảng năm, sáu chục mét. Còn phải sử dụng thiết bị hỗ trợ chuyên dụng và được huấn luyện kỹ, kỷ lục lặn sâu nhất là hơn ba trăm mét. Con người không thể bơi xuống quá sâu, như vậy sẽ gây ra chứng rối loạn dẫn đến căng thẳng quá độ cùng nguy cơ bị áp lực nước đè bẹp.

Dù sau dùng chân bơi cũng không dễ di chuyển trong nước, Ngu Dung mới lặn xuống mấy mét, liền cảm thấy tốc độ chậm hơn, cậu thoáng một cái liền biến chân thành đuôi rắn của người cá, quả nhiên động tác bơi nhanh hơn rất nhiều.

Cậu vui vẻ quan sát những sinh vật ở dưới đáy biển, đá san hô đủ mọi màu sắc, hải quỳ cùng cá hề đáng yêu, cũng thấy được mấy họ hàng xa của Kraken nhà cậu. Vừa bơi lội vừa xem kỳ quan, thấy sinh vật quý hiếm, còn có thể đưa tay ra sờ trộm đến thỏa thích.

“Hắc hắc hắc... Mấy đồng nghiệp kia nhất định sẽ đổ kị với mình đến chết.” Ngu Dung nghĩ như vậy, liền cảm thán, ở địa phương này không có máy chụp ảnh, cũng không có cameras, căn bản là không thể ghi lại những thứ này a. Cho dù cậu nói mình đã nhìn thấy những thứ này, người khác cũng sẽ không tin a...

Ý nghĩ của cậu đã hoàn toàn thay đổi, nếu là trước kia, nếu phát hiện được quái vật biển, cậu sẽ hận không thể thông báo toàn thế giới biết, nếu như phát hiện được loài mới, nhất định còn có thể lấy tên của mình đặt cho nó, Mục ống khổng lồ Roy.... Nhưng bây giờ, cậu chỉ nghĩ tới

nếu Kraken bị bắt, mọi người sẽ tẩy hết chất nhầy trên người hắn, lấy hết nội tạng hắn ra, đem thân thể hắn ngâm ở trong nước thuốc, rồi đem đi trưng bày trong viện bảo tàng, do bị tác động của nước thuốc, da hắn sẽ thối rửa, rồi tróc ra từng mảng, thịt của hắn sẽ cứng lại, không còn mềm mại nữa, da tróc xuống sẽ để lộ ra lớp thịt màu trắng đặc biệt của hải sản. Nghĩ đến đây, Ngu Dung liền đau lòng đến không thở nổi.

Hơn nữa, mình bây giờ cũng không thể coi như là người nữa rồi...

Nhìn nhìn cái đuôi dài của mình, rồi sờ sờ mang cá sau tai, còn có nhiệt độ hơi thấp của cơ thể, cậu nghĩ, nếu như người ta phát hiện bộ dạng lúc này của mình, sợ rằng bản thân cậu cũng không tránh khỏi bị giải phẫu thành tiêu bản! Ngu Dung khẽ thở dài, mặc dù sống ở nơi này rất thoải mái, nhưng cậu vẫn có chút nhớ nhà. Nhưng nếu cậu quay trở về, còn Kraken thì sao? Kêu hắn thu nhỏ lại bằng lòng bàn tay, sau đó mang về, nói là thú cưng sao? Hay là thôi đi, nước biển nơi này rất sạch, về lại trên đất liền, Kraken sẽ không quen.

Là người trưởng thành, cậu cũng đã sớm nghĩ thông suốt, quái vật biển trong truyền thuyết và vân vân, cho dù có công bố cho toàn thế giới biết, cũng chỉ chứng minh năm đó ba cậu không bị điên, cũng không nhìn lầm, nhưng hiện tại hàng xóm láng giềng hình như cũng đã sớm quên mất lý do ban đầu tại sao lại nói ba mình bị điên rồi.

Ngu Dung vỗ vỗ mặt mình, tự nói với mình phải phấn chấn lên. Sau đó vung vẩy cái đuôi, bơi sâu xuống đáy biển để thám hiểm

11. Chương 11

Chỉ cần thân thể không cảm thấy mệt, mỗi ngày Ngu Dung đều chạy ra biển chơi đùa. Bốn phía hải đảo này được thần lực của Kraken bao bọc, tạo thành một vương quốc nho nhỏ của thần linh, nước biển ở đây đặc biệt rất sạch.

Cuộc sống từ lúc biến thành người cá tràn đầy niềm vui, còn trở thành kiện tướng bơi lội nữa, cũng có thể ngâm ở trong biển bao lâu cũng không có vấn đề gì, ngoài ra, cậu còn phát hiện mình biết một chút ma pháp cấp thấp.

Bởi vì cuộc sống trôi qua quá hạnh phúc, Ngu Dung bị cưng chiều đến nỗi tâm tính trẻ con cũng bắt đầu nổi lên, mỗi ngày đều nghịch nước cùng nhìn cá cũng chán, cho nên gần đây, cậu bắt đầu có một niềm vui mới. Đó chính là, cậu đặc biệt thích nhìn đàn cá nhỏ tụ tập thành đôi, sau đó đột nhiên xông lên, hù cho bọn nó té chạy!

“Wow ha ha ha...” Ngu Dung lại thành công dọa một bầy cá nhỏ chạy tán loạn, tay chống thắt lưng cười ha ha, cậu biết như vậy rất trẻ con, nhưng mỗi lần cậu đem bầy cá nhỏ kia hù xong, nhìn cảnh bọn chúng bơi loạn xạ, cậu có cảm giác rất sướng khoái khi bắt nạt người khác...

Sau khi giả làm ác bá xong, Ngu Dung nhìn quanh một chút, không thấy bóng dáng Kraken đâu cả. Không biết là do hôm nay hắn đi tương đối chậm, hay là Ngu Dung đã lao đi quá xa nữa? Thế nhưng, đến bây giờ hắn vẫn chưa đuổi theo kịp nữa. Đang cảm giác thật nhàm chán, Ngu Dung bỗng nhiên nghĩ ra một chuyện, muốn cùng Kraken chơi đùa một chút. Cậu quan sát mọi thứ chung quanh một lượt, định tìm một cái động để núp vào.

Nếu muốn trốn, đương nhiên là kích thước càng nhỏ càng tốt rồi. Ngu Dung đem cái đuôi biến trở lại thành hai chân, còn chưa tìm được chỗ có thể ẩn núp, thân thể to lớn của Kraken đã xuất hiện từ xa. Cậu vội vàng vàng tìm một khe hở nhàm thạch lớn, chui vào, lại không ngờ rằng, bên trong đã sớm có một con cá lớn ẩn náu bên trong. Hành động lỗ mãng này, không chỉ Ngu Dung bị dọa, mà con cá lớn kia cũng bị hù dọa không ít, cá lớn bị kinh hãi, không để ý uy thế của sinh vật thượng đẳng trên người Ngu Dung, mở lớn cái miệng rộng của mình ra,

định hướng về phía Ngu Dung cắn một cái. Ngu dung nhìn hàm răng sắc bén, nhọn hoắc lại chỉ chít trong miệng của con cá lớn, liền ngu người, chỉ theo bản năng đưa tay ra ngăn cản.

Khi Krakne bơi đến gần hơn, đã nhìn thấy một con cá lớn đang tấn công bảo bối của hắn, hắn giận dữ gầm lên, xúc tu trên người nhanh chóng quơ loạn, hắn không còn kịp cứu Ngu Dung rồi, thấy con cá kia sắp cắn trúng người Ngu Dung, đột nhiên lại lui ra sau, không phải là bơi lùi lại, mà giống như bị cái gì đó đẩy ra thì đúng hơn.

“Bảo bối, người không sao chứ?” Nguy hiểm qua đi, Kraken vội vàng bơi tới bên cạnh Ngu Dung.

Kraken dùng xúc tu sờ loạn lên người Ngu Dung, kiểm tra một chút xem có nơi nào bị thương không. Còn Ngu Dung chỉ ngơ ngác nhìn bàn tay mình. Mới vừa rồi, từ bàn tay của cậu, bỗng nhiên bay ra một mũi tên bằng nước, bắn trúng ngay miệng con cá lớn kia, đẩy nó bay ra phía sau một khoảng khá xa rồi ngắt đi. Thậm chí Ngu Dung còn cảm thấy con cá kia ngắt mà mắt tròn trĩnh rất giống trong phim hoạt hình.

“Kraken, người nhìn xem...” Ngu Dung đưa ngón trỏ ra khoe, cậu phát hiện đầu ngón tay mình có thể tạo ra một cột nước nhỏ. Bởi vì ở trong nước nhìn không rõ lắm, Ngu Dung dứt khoát đưa ngón tay trỏ của mình chỉ về hướng Kraken đang đứng ở cách đó không xa, quả nhiên cậu có thể cảm giác được có cột nước bay thẳng vào người hắn.

“Hắc, trò này vui thật ~” Ngu Dung đã tìm được trò tiêu khiển mới, đặt ngón trỏ hướng vào lòng bàn tay kia, cảm thụ độ mạnh yếu của cột nước lúc lớn lúc nhỏ.

Mà xúc tu của Kraken vốn đang kiểm tra thân thể cậu có bị thương không, rất nhanh liền thay đổi mục đích. Bị mấy cái xúc tu xoa bóp trên người mình, Ngu Dung cảm thấy hạ thân mình dường như đã có phản ứng. Ngu Dung bị trêu chọc mà dâng lên dục vọng, lẩm bẩm hai tiếng, liền ồm ồm thuận theo.

Kraken luôn thích đưa cả người cậu treo lên, sau đó đùa bỡn toàn thân cậu từ trên xuống dưới. Bất quá Ngu Dung không thích như vậy, lúc bị treo lên, mặc dù được chiếu cố vô cùng đầy đủ, nhưng cậu vẫn có cảm giác mình giống như là món đồ chơi vậy. Hơn nữa, trước ngực vắng vẻ, không hề có cảm giác an toàn.

Hắn yêu cầu Kraken vươn một cái xúc tu thô to ra, cho cậu ôm chặt trước ngực như ôm gấu bông. Bộ phận sinh dục của Kraken không ngừng khuấy động trong mông cậu, rút ra cắm vào, phía trước cậu dán vào xúc tu của Kraken, theo động tác ma sát ra vào của hắn mà di động. Cậu không tự chủ được mà đem thân thể càng dán chặt vào nó, hai đầu vú trước ngực, còn có phần thân bên dưới, đều dán lên xúc tu ẩm ướt trơn bóng của hắn, không ngừng cọ xát qua lại, một loại khoái cảm khác thường không ngừng dâng lên.

“A ~ Kraken... Nhanh hơn một chút...” Ngu Dung hưng phấn tác cầu, cậu đem cả đùi trong của mình cọ xát lên xúc tu của Kraken, nó thoải mái đến nỗi cậu gần như muốn thét lên.

“A... A... Ừm... Nhanh lên một chút... Nhanh lên nữa... Mau đem ta khuấy đến hư...”

“Ừm... a ~” Kraken đem một cái xúc tu nhét vào trong miệng Ngu Dung, nhưng vẫn không ngăn được tiếng rên rỉ mất hồn của cậu phát ra, xúc tu xâm nhập đến tận yết hầu cậu, làm cho cậu gần như không thể hít thở nổi, trong cơn thống khổ, cậu vô thức kẹp chặt cơ thể, làm cho đối phương cũng sáng khoái hơn.

“Hmm... Hmm... A a ~” Đến lúc sắp đạt được cao trào, Kraken rút về xúc tu, Ngu Dung từng ngậm từng ngậm hấp lấy không khí, hơi thở dồn dập, cơ thể co rút lại càng nhanh. Hậu huyết cũng thất chặt lại, bộ phận sinh dục của Kraken điên cuồng ngo ngoáy trong khoái cảm, sau đó bắn vào trong mông cậu một lượng lớn chất lỏng.

12. Chương 12

Gần đây Krakentos vô cùng phiền não, bà xã của hắn bỗng nhiên vô cùng khó hầu hạ, cụ thể là biểu hiện ở sinh hoạt hàng ngày của cậu.

Trước đây, mỗi ngày Ngu Dung sẽ ngủ thẳng tới lúc tự nhiên tỉnh, sau đó chính là ăn uống, chơi đùa suốt cả ngày. Cuộc sống như thế nghe qua có vẻ vô cùng vô vị, nhưng Ngu Dung là nhà sinh vật biển, mỗi ngày cậu rong chơi trong biển, cũng có thể xem như là đi quan sát nghiên cứu thực địa vậy. Không được hoàn mỹ chính là, cậu chỉ có thể dùng giấy bút để ghi lại, không thể vẽ lại vì trình độ hội họa có hơi kém cỏi.

Nhưng mấy ngày gần đây, thời gian cậu ngủ càng ngày càng nhiều, tuy nói trước kia cũng là ngủ thẳng đến tự nhiên tỉnh, nhưng cậu chưa từng ngủ thẳng đến trưa. Kraken vốn còn tưởng là do mình có chút yêu cầu hoan ái quá mức, nhưng hắn thật sự rất thích dùng giác hút trên xúc tu mình lưu lại trên da Ngu Dung những vết tròn tròn. Kraken kiểm chế hai ngày, nhưng vấn đề Ngu Dung cứ ngủ li bì vẫn không có cải thiện, mặt khác, nếu như bị đánh thức, cậu còn có thể tức giận mà gất gỏng.

Kế tiếp chính là vấn đề dùng cơm, lúc trước cậu thỉnh thoảng muốn ăn những món quen thuộc ở quê nhà mình, món ăn Trung Quốc. Cư dân trên đảo không biết cách nấu, cậu còn nghĩ tốt nhất để mình xuống bếp làm thử xem. Nhưng hiện tại, cậu chính là tìm mọi cách để bắt bẻ, không ngừng ẩm ỉ đòi ăn thịt kho tàu cùng cải trắng xào, ẩm ỉ một hồi, lại khóc nức nở...

Trọng điểm là cậu vừa khóc, vừa nấc cụt, và vừa nhai thức ăn, bởi vì cậu rất đói bụng a...

“Ồ oa a a ~ ách (tiếng nấc cụt)! A ô ~ nhai nhai... ực (âm thanh nuốt vào)... A a a ~”

“Bảo bối, đừng khóc...” Hiện tại, Kraken rất buồn phiền vì không biết nên làm gì, thà Ngu Dung cứ phát giận, hắn không có phiền não như vậy, suốt cả ngày, động một chút là cậu liền khóc, màu vảy và tóc cũng bởi vì thiếu nước mà mất đi sự óng ả và mềm mại.

“Nhăm nhăm... Ô ô ô... Ta không dùng được a... Nhăm nhăm nhăm... ực ~” Ngu Dung vừa ăn vừa khóc, người đang hầu hạ bên cạnh thấy vậy liền cảm thấy dở khóc dở cười, Roy Điện hạ a, người cứ như vậy chẳng phải cũng đem nước mắt nước mũi nuốt vào trong bụng luôn sao?

“Không sao... không sao... Bảo bối, mau ăn a, uống thêm chút nước nào, nếu người cứ như vậy sẽ sinh bệnh đó...” Kraken dùng xúc tu đem một chén nước lên, đặt bên môi Ngu Dung, dứt cậu uống.

“Ta muốn đi ra ngoài chơi.” Ngu Dung uống liền hai chén nước, rồi vỗ vỗ cái bụng căng tròn của mình, cậu muốn đi ra ngoài bơi qua bơi lại một chút, ở mãi trong phòng làm cậu luôn cảm thấy bức mình.

Dĩ nhiên là cái gì Kraken cũng nghe theo cậu, đi tới bờ biển, Ngu Dung mới vừa lặn được vài phút, liền lười nhúc nhích. Kraken tự nguyện làm vật cưỡi cho cậu, thế nhưng cậu lại không muốn ở trên đầu hắn.

“Ta muốn cưỡi cá heo!” Ngu Dung nói.

Kraken có chút thương cảm, bà xã của mình nhanh như vậy đã ghét bỏ mình rồi, tối hôm qua còn nói đầu hắn giống như tấm nệm hơi, nằm lên rất thoải mái...

Do đã trở thành một người con của biển cả, lại mang trong mình huyết thống người cá, việc vẫy gọi cá heo là một việc rất dễ dàng, Ngu Dung biến chân thành đuôi rắn, dùng sức lay động cái đuôi nhọn của mình, để nó phát ra chuỗi âm thanh dài kỳ lạ. Không bao lâu sau, từ phía xa xa liền truyền đến âm thanh đáp lại, một đàn cá heo từ từ bơi lại gần.

“Thật đáng yêu ~” Phía sau Ngu Dung bốc lên bọt khí phấn hồng, cậu dùng bàn tay mình chạm nhẹ vào mũi cá heo, một con cá heo khác nghịch ngợm từ phía dưới bơi lên đánh lén, trực tiếp đem cậu đặt ngồi trên lưng nó, thoáng một liên cái trời lên mặt biển.

“Wow ~ ha ha...” Ngu Dung cười đến vui vẻ, mặc dù Kraken có chút ai oán, nhưng nhìn thấy tâm tình Ngu Dung đã trở nên tốt hơn, cũng bơi theo cậu, so với việc cậu ủ dột cả ngày thì tốt hơn nhiều.

Chỉ là, qua mấy ngày sau, cá heo cũng không cách nào chọc cậu cười vui nữa, Ngu Dung giống như mấy ngày trước, vẫn vẫy gọi cá heo, nhưng cậu chỉ ngồi ở trên lưng cá heo hóng gió, u buồn bởi một vòng quanh đảo rồi yên lặng nắm xúc tu của Kraken quay trở về nhà, yên lặng dán người lên đầu hắn, đôi lúc khi ngủ còn khóc nữa.

Kraken thấy tình huống không ổn, thừa dịp Ngu Dung đang ngủ, liền đem người bỏ vào trong hồ, rồi lặng lẽ chạy đi tìm tể ti thương lượng một chút. Hắn nghĩ, dù sao trước kia bảo bối của mình hắn cũng là loài người, cùng là loài người có lẽ sẽ biết được một chút là rốt cuộc chuyện gì đang xảy ra.

Đối với sự khác thường mấy ngày nay của Ngu Dung, tể ti cũng cũng có nghe qua, hắn suy tư một chút, hướng về phía Kraken nói: “Có lẽ cuộc sống trên đảo quá nhàm chán chăng? Thuộc hạ nghe nói trên đất liền của loài người có rất nhiều loại hình giải trí khác nhau, hay là chúng ta mang mấy thứ về cho Điện hạ giải trí?”

Kraken bưng tỉnh đại ngộ. Đúng rồi, trước kia ở nơi Ngu Dung sinh sống đã nhiều năm kia có rất nhiều thứ đầy màu sắc a, ở chỗ này cảm thấy nhàm chán là chuyện rất bình thường. Nhưng mà, thần lực của Ngu Dung quá yếu, để cho cậu quay trở lại đất liền là việc vô cùng nguy hiểm, chỉ cần cơ thể thiếu nước, cái đuôi rắn thật dài kia liền hiện ra, Kraken không thể nào yên tâm để cho cậu trở về. Xem ra, mình phải đích thân đi một chuyến để đem vài thứ về cho bà xã khuây khỏa rồi.

Kraken thừa dịp lúc đêm khuya, đi lên bờ, biến thành một người đàn ông tóc đỏ cao to, bởi vì thời đại bất đồng, cho nên hắn cũng không quên mặc quần áo vào. Hắn ghét bỏ nhìn quần áo

của con người ở đất liền trên người mình, không có chỗ thông gió nào, hại dưới háng hắn có chút chật, hắn tiện tay tóm lấy một người để hỏi thăm chỗ có thể mua đồ ở đâu, đối phương chỉ cho hắn đến một cửa hàng lớn mở suốt 24 giờ.

“Chào ngài, buổi tối tốt lành, xin hỏi ngài muốn mua gì?” Cửa hàng lớn này chính là khu thương phẩm 3C, một nhân viên cửa hàng có chút trẻ tuổi đi lên chào hỏi Kraken.

Kraken vô cùng nghiêm túc nhìn mấy cái hộp vuông vuông đặt thứ tự trên tường, hình ảnh trong cái hộp cứ nhích tới nhích lui, tự hỏi đây là phép thuật gì nhỉ? Thật kỳ quái! Sao lại đem người nhốt vào trong những chiếc hộp này? Nhưng khi hắn cẩn thận dò xét một chút, thì thấy không có chút dấu vết ma pháp nào, hơn nữa mỗi người trong mỗi chiếc hộp này, lớn lên thật giống nhau, hắn không phải là pháp thuật đi.

13. Chương 13

“Xin chào quý khách, xin hỏi chúng tôi có thể giúp được gì cho ngài?” Nhân viên cửa hàng tiến lên chào hỏi, cuối cùng cũng đem được lực chú ý của đối phương chuyển về trên người mình, hắn nhìn về mặt nghiêm túc của Kraken, người này, hết nhìn đông tới nhìn tây, hắn âm thầm đề cao cảnh giác, sẽ không phải là cướp đi?

Kraken liếc nhìn tên người phạm trước mặt mình, mở miệng hỏi: “Có cái gì có thể chơi không?”

“Chơi?” Nhân viên cửa hàng lặp lại từ lời nói của Kraken, sau đó hỏi lại: “Là đồ dành cho trẻ con chơi phải không? Ngài muốn mua quà cho con mình sao?”

“Không, cho bà xã của ta.” Kraken suy nghĩ một chút, bổ sung thêm: “Gần đây thân thể của hắn không tốt lắm, không thích hợp ra khỏi cửa.”

Nhân viên cửa hàng cũng không chú ý tại sao vị khách này gọi vợ mình là hắn, mà không phải nàng, nhưng ai thêm quan tâm hắn rốt cuộc là nói sai hay là đồng tính luyến ái, bán được hàng là được. Nếu như hôm nay làm một mình mà bán được hàng, thành tích tháng này của hắn coi như đã đủ. Cho nên hắn bắt đầu giới thiệu, TV, máy tính và các loại máy trò chơi khác.

“Hiện tại đang có chương trình khuyến mãi, mua tivi LCD được tặng mắt kính 3D, mua notebook được tặng một block pin, mua IPXD được tặng bộ nguồn sử dụng năng lượng mặt trời, mua X-BOX360 được tặng một bộ đĩa game nhập vai X-men, mua PS 3 được tặng Creed 3!”

Nhân viên cửa hàng nói đến nước miếng tung bay, sắc mặt Kraken vẫn nghiêm túc, thậm chí còn có dấu hiệu càng ngày càng nghiêm túc hơn, bởi vì, bây giờ hắn nghe không hiểu cái gì hết. Song, vị nhân viên cửa hàng này ôm chặt ta giới thiệu lâu như vậy, tốt xấu gì cũng nên mua một con chuột hay bàn phím gì đó dùm hắn, lúc người nào đó quyết định muốn mua, Kraken nói ra câu nói mà hắn tha thiết mong ước muốn nghe nhất.

“Ta lấy toàn bộ.”

“A! Ngài thật là quá tuyệt vời, có thể làm vợ của ngài, nhất định là rất hạnh phúc.” Nhân viên cửa hàng mừng rỡ như điên, trong miệng không ngừng khen ngợi lung tung, làm cho tâm tình Kraken trở nên đặc biệt vui vẻ, hắn lập tức lấy hàng từ trong kho ra, cẩn thận lấy thêm một chiếc xe đẩy tay, đem tất cả các thiết bị điện tử này bỏ vào, tiến lại máy thu ngân, hỏi: “Xin hỏi ngài muốn quét thẻ hay trả tiền mặt?”

Lúc này Kraken mới nhớ tới, hiện tại mình đang giả trang thành loài người, ở trên đất liền, mua đồ là phải đưa tiền! Cho nên hắn lấy từ trong túi áo khoác ra mấy đồng tiền vàng, đưa cho đối phương...

Những đồng tiền vàng này đều là tìm được trong mấy chiếc thuyền bị đắm dưới đáy biển, cái này là do hắn cảm thấy nó có vẻ lấp lánh nên tiện tay đem về để lấy lòng vợ tương lai của mình, kết quả là đem cất vào trong người rồi quên mất.

“.....” Nhân viên cửa hàng nhìn mấy đồng tiền vàng đến ngây ngẩn cả người. Hắn vốn đang định nổi giận, cho là người này đang chơi trò giả ngu với mình, cầm đồ chơi đưa cho hắn để thanh toán. Nhưng sau khi nhìn kỹ lại, cái này hình như là vàng thật a!

Thật sự là vàng a! Không phải là chocolate hình đồng tiền vàng! Nhân viên cửa hàng kinh ngạc nhìn đồng tiền trong tay, hắn có một người thân mở hiệu cầm đồ, cho nên đối với vật phẩm trân quý coi như có chút nghiên cứu. Không cần biết hình khắc phía trên là gì, rốt cuộc là thuộc niên đại nào, chỉ cần tính số vàng để đúc ra đồng tiền này, nếu như là vàng thật, giá trị của nó cũng không nhỏ chút nào.

“Không đủ sao? Thêm mấy thứ này thì sao?” Kraken lại từ trong người lấy ra một đồng, còn nhân tiện lấy thêm một viên trân châu so với viên bi dùng để bắn còn lớn hơn.

Nhân viên cửa hàng kịp phản ứng, cầm đồng tiền vàng trên tay hắn cẩn thận một cái, là mềm, phía trên còn in lại dấu răng, xem ra là vàng thật, hắn tính toán một chút, không tính đến giá trị nghệ thuật hay lịch sử,

những đồng tiền vàng này đã dư sức mua những thứ này rồi, cho nên hấn vui mừng nói: “Đủ rồi đủ rồi, quý khách, xin đi thông thả, hẹn gặp lại ~”

Hấn đợi đến Kraken đem xe đẩy rời đi, lập tức lấy thẻ của mình quẹt một cái, nhân viên mua hàng sẽ được chiết khấu a. Hấn đem những đồng tiền vàng và viên trân châu giấu kỹ, tính toán buổi sáng, sau khi tan ca liền chạy đến tiệm đá quý tìm người giám định giúp. Sau đó, mặc dù thiếu chút nữa hấn đã bị người khác tưởng nhầm thành kẻ trộm, bởi vì những đồng tiền vàng này là tiền đồng cổ của Tây Ban Nha, được đúc vào thế kỷ 15, có giá trị sưu tầm rất cao, nhưng đúng là thoáng cái đã phát tài nha!

Ngu Dung nằm trên bãi biển, để sóng biển từng đợt từng đợt vỗ lên cái đuôi của cậu, đêm qua không biết Kraken đi ra ngoài lúc nào, khi cậu tỉnh dậy không thấy hấn đâu liền cảm thấy nhảm chán, một mình chạy ra biển, định đi tìm hấn, nhưng bơi không bao lâu, cậu đã cảm thấy mệt mỏi lại rất buồn ngủ, cho nên dứt khoát nằm ở trên bờ cát này ngắm sao.

Lúc Kraken trở lại, không thấy bà xã ngủ ở trong hồ, thiếu chút nữa hấn đã nổi điên, may là trong không khí còn tràn ngập mùi vị của Ngu Dung, theo dấu vết đuổi theo, liền nhìn thấy bảo bối của mình nằm ngủ trên bãi biển. Hấn vừa vui vừa giận, dùng xúc tu vỗ vỗ vào người Ngu Dung, dùng lực đạo đến ba phần, thoáng cái liền đánh thức Ngu Dung.

“Ưm? Kraken, người đã về rồi?” Ngu Dung cảm giác có vật quen thuộc đang quấn lấy cơ thể mình, còn chưa mở mắt ra, hai tay đã vô thức mở ra, ôm lấy cái xúc tu to lớn kia, còn lên tiếng hỏi Kraken: “Người chạy đi nơi nào vậy? Ta tìm người ở trong biển rất lâu...” Giọng điệu tràn đầy nũng nịu cùng tủi thân, nhưng kỳ thật cậu chỉ mới tìm 30 phút, thêm 5 phút ngắm sao, sau đó liền lăn ra ngủ...

Giờ khắc này, cơn tức giận của Kraken hoàn toàn biến mất, thì ra không phải là Ngu Dung muốn chạy trốn.

Mà lúc này, hấn mới phát hiện, thì ra ở sâu trong nội tâm của mình, hấn vẫn cảm thấy vô cùng bất an. Hấn lo lắng cô dâu mà hấn mạnh mẽ bắt tới này, không phải là cam tâm tình nguyện gả cho hấn, chỉ cần tìm được cơ hội, sẽ rời xa hấn.

“Xin lỗi, bảo bối của ta, ngủ ở bên ngoài không thoải mái, chúng ta trở về thôi, về nhà sẽ ngủ ngon hơn, được không?” Kraken dùng xúc tua cuốn lên cơ thể Ngu Dung, từ từ lắc lư trở lại thần miếu.

14. Chương 14

Từ trước đến nay, các vị thần ở Olympus đều rất tự do tự tại, muốn làm gì thì làm, ở phương diện tình yêu cũng vậy, rất nhiều nam thần, cứ thấy thích, là bất kể là nữ thần, nữ nhân hay nữ yêu, đều sẽ tìm trăm phương ngàn kế để theo đuổi, quấy rầy, thậm chí bất cóc về. Bình thường các nam thần đều sẽ thành công, vì bọn họ rất cường tráng, anh tuấn, lại có năng lực. Nhưng cũng có ngoại lệ xảy ra, Apollon tuấn mỹ như vậy, mà Daphne lại thà biến thành cây Nguyệt Quế, chứ không chịu đáp ứng sự cầu ái của người kia. Giống như hấn vậy, thân thể có hình thù quái vật khổng lồ xấu xí, hấn thật sự không dám tin Ngu Dung sẽ thật lòng yêu hấn.

Bởi vì tự ti, Kraken không ngừng âm thầm khảo nghiệm tình cảm của Ngu Dung, cho tới bây giờ, hấn còn chưa nói cho cậu biết là mình có thể biến thành người nữa.

“Ưm ~ nóng quá...” Ngu Dung mơ mơ màng màng ôm lấy cái xúc tu của Kraken đưa qua, nhiệt độ lạnh như băng của nó làm cậu thở dài thỏa mãn.

Gần đây cậu luôn cảm thấy trong người luôn có cảm giác khô nóng cùng phiền muộn một cách khó hiểu, ngâm mình trong nước biển có thể giúp cậu giảm bớt cảm giác khô nóng này, đây cũng chính là nguyên nhân cậu ngủ gục ở bờ biển, cậu tính vừa ngắm sao vừa chờ Kraken trở lại mà ngủ quên mất.

“Nóng sao? Ở đâu?” Kraken dùng xúc tu lướt qua lướt lại trên thân thể Ngu Dung, hiện tại hắn rất khẩn cấp muốn chứng minh người này là của hắn, bây giờ và sau này cũng thế.

“Nóng quá... Nơi nào cũng nóng! Ô... Kraken...” Ngu Dung không thể giải thích được cảm xúc kích động lúc này của mình, liền bật khóc.

“A, bảo bối của ta, đừng khóc, đừng khóc...” Kraken luống cuống tay chân, không, phải nói là mỗi một xúc tu của hắn đều đang quơ loạn khắp nơi.

Sao mới trêu một chút liền khóc rồi? Thật là hồng бет. Bà xã vẫn khóc, làm sao bây giờ? Kraken nghĩ nghĩ, dĩ nhiên là nên ngăn cái miệng của cậu lại trước rồi!

Một cái xúc tu liền xoay một cái, nhét vào trong miệng Ngu Dung, quả nhiên vì cậu quá kinh ngạc nên đã dừng khóc, cậu mở to đôi mắt đỏ hoe của mình, nhìn chăm chăm vào người Kraken. Khuôn mặt nhỏ nhắn của Ngu Dung toàn nước mắt, hốc mắt hồng hồng thoát nhìn rất mê người, trong miệng còn đang ngậm lấy xúc tu của mình, tất cả những thứ ấy đã thành công khơi gợi máu S của Kraken. Hắn cảm thấy, bà xã của hắn quả nhiên là do ông trời phái tới để cậu dẫn hắn.

Kraken bị mê hoặc dẫn tới có chút nổi điên, di động những xúc tu khác, tàn sát bờ bãi ở trên người Ngu Dung. Đầu xúc tu nhọn nhọn, nho nhỏ khẽ vuốt ve ở hai bên tai Ngu Dung, còn một cái thì dây dưa trên cổ, bộ phận nhạy cảm của cậu, một cái khác nữa dùng giác hút mút hai hạt đậu đỏ đáng yêu trên ngực cậu, còn có một cái đang quần quanh rốn cậu, di chuyển qua lại khiến cho ngay cả hai bên eo của cậu cũng có cảm giác ngứa ngứa, tê dại, cũng dùng một cái xúc tu khác vuốt ve, chơi đùa thân thể cậu. Ngu Dung không biết làm như thế nào để từ chối hắn, cảm giác ngứa ngứa cùng tê dại này đồng loạt công kích, làm cho thần trí của cậu gần như đã trở nên mơ hồ.

“Ưm ~ ô a ~” Không... Đừng như vậy...

Miệng Ngu Dung đã bị chặn, căn bản là không có cách nào lên tiếng kháng nghị, Kraken dùng xúc tu đùa bỡn phân thân của cậu, mút từ gốc đến ngọn, rồi lại đem một cái xúc tu biến thành rất nhỏ, sau đó từng chút từng chút, nhét vào trong niệu đạo của Ngu Dung.

“Hừ ừ...Ưm ~ ừ... a...” Kraken... Sẽ đau... đau lắm...

Mặc dù không thể phát ra âm thanh, nhưng Kraken vẫn có thể hiểu được ý Ngu Dung muốn nói, hắn phân bổ ra một lượng lớn chất lỏng có tác dụng bôi trơn và gây tê lên xúc tu của mình, khuấy lộn trong phân thân của Ngu Dung.

“Thả lỏng một chút... Bảo bối, thả lỏng nào...” Tiếng nói trầm thấp của Kraken vang lên trong đầu Ngu Dung, hai cái xúc tu khác cùng nhau chen vào trong hậu huyệt của cậu, xoay tròn khuấy đảo, ra vào thêm vài lần liền dùng chúng kéo hai bên trái phải của hậu huyệt cậu ra, mặc dù không quá đau nhưng nó vẫn làm cho Ngu Dung cảm thấy sợ hãi.

“Ưm ~ a ~ a~!” Sẽ hồng mắt!

“Đừng sợ... Nhịn một chút liền thoải mái...” Kraken lui hai cái xúc tu, đem bộ phận sinh dục của mình tiến vào, do hiệu quả khuếch trương của hai cái xúc tu lúc này, cho nên bộ phận sinh dục của Kraken không hề gặp bất cứ trở ngại nào, „phốc” một tiếng toàn bộ đều đi vào, nếu không phải trong miệng còn ngậm một cái xúc tu của hắn, chỉ sợ là Ngu Dung đã hét lên.

“Ưm ~ a... Ô...” Lên đỉnh rồi...

Bộ phận sinh dục của hắn hoàn toàn lấp kín dững đạo nhỏ hẹp nóng như lửa kia, làm cho Kraken như phát điên mà co rút lại, xúc tu che kín toàn bộ vùng mẫn cảm trên người, giác hút phía trên co lại rồi hút mạnh một cái, thậm chí cả cái xúc tu chặn ở cổ họng Ngu Dung cũng co rút theo, làm cho Ngu Dung cơ hồ không cách nào hô hấp nổi.

Ngu Dung không bài xích cảm giác này, khi cậu không thể hô hấp mà cảm thấy hít thở không thông, da thịt trên cơ thể sẽ vì khẩn trương mà kéo căng ra, điều này này luôn làm Kraken đặt được khoái cảm lớn hơn, xúc tu ngoa ngậy càng thêm điên cuồng, sau đó, một khắc trước khi cậu hoàn toàn mất đi ý thức,

Kraken biết rất rõ thân thể cậu, sẽ tạm thời lui khỏi, để cậu vì trống vắng mà tỉnh táo lại một chút, sau đó liền đẩy mạnh vào, điều này sẽ làm cậu đạt được cao trào càng mãnh liệt hơn.

“A ~ a a!” Ngu Dung lớn tiếng rên rỉ, xúc tu của Kraken đang ở trong niệu đạo cậu vẫn chặn ở đó thêm một chút, sau đó mới rút ra, khoái cảm khi muốn bắn tinh mà bị dồn nén lại, rồi sau đó được mạnh mẽ phóng thích ra, hơn nữa, còn có đủ loại khoái cảm khác kích thích trên toàn bộ thân thể mình, làm Ngu Dung có cảm giác giống như mình đang ở trên thiên đường.

15. Chương 15

Ngày kế, Ngu Dung là bị đói mà tỉnh dậy, trong bụng cậu giống như có một con quái thú nhỏ đang kêu gào, phát ra tiếng „ùng ục vang dội. Cậu mở mắt nhìn về phía bên cạnh, hôm nay Kraken nhà cậu không có ngồi ở bên cạnh chờ cậu rời giường. Tính toán thời gian, hình như hôm nay là ngày thủy triều lên, chắc Kraken đang cùng với các cư dân trên đảo tiến hành tế diễn. Cả ngày hôm nay, Kraken đều phải tiến hành chúc phúc cho các tín đồ, còn phải dùng thần lực để xua bầy cá về gần đảo, bảo đảm mùa thu hoạch của dân đảo. Mà chuyện giông bão gì đó, bởi vì có thần lực của Kraken bảo hộ, cho nên nơi này như một thế giới thu nhỏ vậy, giống như được một khối thủy tinh cầu bao bọc lại, cho dù chung quanh có bão tố lớn cỡ nào, ở nơi đây vẫn luôn luôn mưa thuận gió hòa.

“Nhắm nhắm nhắm...” Ngu Dung dùng tay cầm lấy một chùm nho từ cái khay bên cạnh lên, ngắt một quả bỏ vào trong miệng, gần đây cậu thường la đói, cho nên các thị thần đã chuẩn bị sẵn một bàn trái cây ở trong phòng, để Ngu Dung có thể tùy thời mà lấy dùng.

Đến khi cậu ăn gần hết cả chùm nho, thân thể thu nhỏ của Kraken mới nhoáng một cái tiến vào, phía sau còn có mấy thị thần đi theo. Ngu Dung nhăn mũi, cậu ngửi thấy mùi thức ăn.

“Kraken ~” Ngu Dung bẻ cái khay sang một bên, phía trên đều là vỏ cùng hạt nho do cậu nhổ ra, khi cậu ngẩng đầu lên nhìn thấy hắn, liền gọi tên hắn, âm thanh mang theo lưu luyến cùng mừng rỡ.

Kraken dùng xúc tu gãi gãi cằm của Ngu Dung, chọc cho cậu cười khanh khách, sau đó cậu lười biếng duỗi thẳng hai tay, để cho xúc tu Kraken giữ dưới nách cậu, đem cậu ôm ra khỏi ao nước.

“Sâu lười, nên rời giường rồi.”

“Ta mới không có lười, rõ ràng là do ngươi hại ta.” Ngu Dung trừng mắt nhìn Kraken, nhỏ giọng lầm bầm trong miệng, còn có các thị thần khác trong phòng, cho nên cậu cũng không dám lớn tiếng kháng nghị, đêm qua bọn họ đã phóng túng cả một đêm, hiện tại nhớ tới tối qua, khuôn mặt của cậu cũng nóng rần lên.

“Ha ha...” Kraken vui vẻ đóng đưa xúc tu, không nói đến việc giác quan của hắn nhạy cảm hơn con người rất nhiều, cho tới tận bây giờ, hắn và Ngu Dung chủ yếu trao đổi với nhau không phải dựa vào trò chuyện bằng ngôn ngữ trực tiếp, mà chỉ cần khoảng cách giữa hai người tương đối gần, là hắn có thể đọc được suy nghĩ trong lòng của Ngu Dung. Hiện tại, hắn bị một số hình ảnh tươi mát hiện lên trong đầu Ngu Dung chọc đến, không nhịn được mà phát ra tiếng cười vui sướng.

“Hừ!” Ngu Dung không thèm để ý đến hắn nữa, kiêu ngạo hừ hừ mấy tiếng, sau đó cầm thức ăn do thị thần đưa tới lên, cắn một miếng, bắt đầu ăn, mặc dù đã ăn hết cả chùm nho kia, nhưng cậu vẫn cảm thấy rất đói.

“A? Đó là cái gì?” Ngu Dung chỉ vào một góc, cậu đã lấp đầy bụng, chợt phát hiện ở trong góc phòng chất mấy thùng giấy hiện đại, bày ở trong gian phòng này, thoạt nhìn vô cùng không hợp.

“A!” Lúc này Kraken mới nhớ tới, ngày hôm hắn đi mua quà cho bà xã thân ái của hắn. Hắn dùng xúc tu kéo đồng hồ kia qua, như hiến vật quý mà đặt xuống trước mặt Ngu Dung.

“Cho ta?” Ngu Dung cảm thấy có chút kỳ quái, hôm nay là ngày gì nha? Sao lại đặc biệt tặng quà cho cậu, còn đóng gói rất đầy đủ.

“Mở ra xem thử đi.” Kraken tràn đầy mong chờ có thể nhìn thấy Ngu Dung vui mừng hoan hô.

Ngu Dung mở ra, liền cảm thấy vô cùng kinh ngạc. Nhìn bên ngoài thùng giấy, tất nhiên cậu biết bên trong là vật gì, những thứ này, cậu đã từng thấy ở trong thôn trên đảo, đáng tiếc

chúng đều bị hỏng vì ngâm nước quá lâu. Nhưng khi mở mấy cái thùng này ra, bên trong đều mới tinh! Thật sự là hoàn toàn mới, không có bị ngâm nước, không có rỉ sắt, phía trên vẫn còn phiếu bảo hành, thời hạn bảo hành đến tận sang năm!

Mở thùng lớn nhất ra, liền thấy một cái bọc nhựa giảm xóc đang bao quanh một cái tivi LCD 50 , Ngu Dung tiếp tục mở những thùng khác ra, gồm ba máy video game, một cái Notebook, và một cái IPAD.

“Cái này... Từ đâu mà có?” Ngu Dung nhìn thấy những đồ này, cảm thấy hết sức hoài niệm, sống ở trên đảo đã lâu, cậu đã quên cuộc sống hiện đại với đầy đủ thiết bị công nghệ cao và tiện lợi kia rồi.

“Là ta đặc biệt lên đất liền mua được, thích không?” Kraken quan sát sắc mặt Ngu Dung, trông bộ dáng Ngu Dung như không có gì gọi là đặc biệt vui mừng. Trong lòng hắn liền nghĩ, không lẽ mình mua sai rồi?

“Đi đến đất liền!” Ngu Dung kinh ngạc vô cùng, hoàn toàn không chú ý tới hắn dùng chữ „mua” chứ không phải chữ „đem”, cậu vừa sợ vừa giận, đối với chuyện Kraken chạy đến đất liền, cậu cảm thấy vô cùng sợ hãi. “Người đến đất liền làm gì? Người không biết bây giờ các nhà khoa học rất đáng sợ sao? Lỡ như người bị bắt thì làm sao?” Vừa nói xong, cậu lại „oa oa” khóc lớn lên...

Cậu cảm thấy, dù sao Kraken cũng là Hải Thần, đến đất liền có thể dùng thần lực thôi miên người nào đó, giúp hắn mua đồ, hoặc là dứt khoát đi lấy trộm luôn là chuyện rất dễ dàng. Nhưng cậu không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất! Hiện tại, khoa học kỹ thuật phát triển như thế, cho dù là đã ẩn thân, không phải còn có cái gọi là tia hồng ngoại, máy kiểm tra nhiệt lượng sao? Nếu như Kraken bị bắt, cậu phải làm sao đây?

Nghĩ tới đây, Ngu Dung thậm chí có ý nghĩ, nếu như vậy, không bằng chết cùng hắn cho rồi.

“Oa a a... Ta không cho phép người đi đến đất liền thêm lần nào nữa!” Ngu Dung vừa khóc vừa cảnh cáo Kraken. “Người đã là người có vợ, không cho phép làm chuyện nguy hiểm như thế!” Dùng lời lẽ nghiêm khắc cảnh cáo xong, Ngu Dung lại tiếp tục oa oa khóc lớn.

Dĩ nhiên Kraken biết đó là do Ngu Dung lo lắng hắn, mặc dù hắn không thể hiểu tại sao đi đến đất liền sẽ gặp nguy hiểm, nhưng lời bà xã là luôn luôn đúng. Kỳ thật, trong lòng hắn cũng cảm thấy rất vui vẻ, mặc dù phản ứng của Ngu Dung so với trong tưởng tượng của hắn không giống nhau, không có hoan hô hay vui mừng gì, nhưng, nhận thấy Ngu Dung rất quan tâm mình, điều này cũng rất tốt. Ngay cả điều làm hắn đặc biệt phiền não kia...

Ai... Sao lại khóc nữa rồi? Lúc mới vừa kết hôn, rõ ràng cậu chính là một đứa trẻ rất sáng sủa mà, sao gần đây lại hay u buồn như thế nhỉ?

16. Chương 16

Ngu Dung cầm IPAD trên tay, chơi một game flash bên trong, đảo nhỏ này không tham gia tranh quyền thế nên hiện tại, buổi tối vẫn dùng nến, đèn dầu và đuốc để thắp sáng, căn bản cũng không có đồ chơi bằng điện này, Kraken mạo hiểm tính mạng cầm về một đồng hồ dùng điện tử, nhưng không có cách nào để sử dụng.

Nghe Ngu Dung nói những đồ này cần dùng điện, Kraken cũng từng xung phong nhận việc nạp điện giúp cậu, bởi vì TV cùng máy trò chơi nhất định phải cắm điện mới xài được, thế là Ngu Dung lấy cái Notebook ra, để cho hắn thử một chút, nếu nạp đầy pin, có thể chơi khoảng hai, ba tiếng.

Kraken dùng thần lực tạo ra một ít điện, còn đang nghĩ phải làm thế nào để nhét điện vào, Ngu Dung dùng ngón tay chỉ cho hắn biết chỗ cắm dây sạc pin, điện mới truyền vào được một chút, Notebook đã phát ra tiếng kêu rè rè, sau đó bắt đầu bốc khói, linh kiện bên trong đều bị cháy hết, nếu Ngu Dung không bảo hắn

lấy ra nhanh, nói không chừng, nó có thể đã nổ tung! Hắn có thể tạo ra điện, nhưng hắn lại không hiểu được cách tạo ra dòng điện một chiều hay xoay chiều, cũng không biết cách không chế điện thế. Có lẽ thử thêm vài lần là được, nhưng hiện tại bọn họ cũng chỉ còn có một cái.

Ngu Dung cảm thấy may mắn là không đem cái IPAD này ra thử nghiệm, cậu ở trong cái hộp nhỏ phát hiện ra một nguồn điện sử dụng bằng năng lượng mặt trời, mặc dù phải đem nó phơi dưới ánh sáng thật lâu mới có thể đầy, nhưng một ngày cậu vẫn có thể chơi hơn mấy tiếng đồng hồ.

Ngu Dung mãi mê chơi game flash trong máy đến quên mất cả người bên cạnh, Kraken ở một bên thấy vậy hết sức lo lắng. Từ lần trước hắn lên đất liền mang về những thứ này, cũng đã qua mấy ngày, mặc dù tâm tình của Ngu Dung tốt lên rất nhiều, nhưng tình trạng thân thể của cậu thì giống như càng ngày càng hỏng hóc. Ngu Dung có thần kinh thô nên không có phát hiện ra điều này, nhưng Kraken lại biết, thời gian Ngu Dung duy trì hình thái người cá càng ngày càng dài, tóc, đại biểu a lực cùng màu sắc cái đuôi càng ngày càng nhạt, còn rất dễ khô. Cậu lộ nửa người ở ngoài ao, trên da cũng bị khô đến nổi kết cả vảy trắng.

Ngu Dung ăn càng ngày càng nhiều, thể lực càng lúc tiêu hao càng nhiều, nếu như không phải Kraken ở bên người cậu, thỉnh thoảng truyền một chút thần lực vào người cậu, e rằng thời gian ngủ của Ngu Dung sẽ kéo dài thêm. Đây không phải là điều tệ nhất, tương đối phiền toái chính là, thần lực Kraken rất nhiều, nhưng do thần cách của Ngu Dung nhiều nhất vẫn chỉ là những mảnh vụn nhỏ, không thể dung nạp quá nhiều thần lực, mà tốc độ Ngu Dung tiêu hao ma lực cùng thể lực của mình lại nhanh hơn là nạp vào.

Nếu thần lực trên những mảnh nhỏ thần cách mất hết, sinh mạng Ngu Dung sẽ rất nguy hiểm...

“Kraken, người đang nghĩ cái gì vậy?” Ngu Dung tò mò hỏi, bình thường, cho dù cậu không để ý tới Kraken, cũng có thể cảm giác được lực chú ý của Kraken luôn đặt ở trên người cậu, mà lần này, cậu đã ở trước mặt Kraken véo mấy cái, Kraken vẫn không có phản ứng nào.

Kraken phục hồi tinh thần lại, vươn một cái xúc tu ra, gãi gãi mang cá sau tai Ngu Dung, liền bị Ngu Dung ghét bỏ đẩy qua một bên, sau đó nó liền ôm lấy người cậu, hắn nói: “Ta đang suy nghĩ, nên dẫn người trở về gặp mặt cha ta một lần.” Tình hình của Ngu Dung thật sự là rất kỳ quái, hắn thật sự không biết nên làm sao nữa, không thể làm gì khác hơn là trở về xem một chút, chắc có người sẽ biết biện pháp giải quyết chuyện này.

“Gặp mặt cha người?!” Ngu Dung kinh ngạc há to mồm, bây giờ là vợ xấu phải đi gặp cha mẹ chồng sao? Xí xí xí, ta một chút cũng không xấu a. Không đúng, ta không phải là vợ hắn!

“Đúng vậy a...” Kraken nhìn bộ dạng của Ngu Dung, tạm thời vứt bỏ lo lắng trong lòng, hắn dùng xúc tu quẹt vào đuôi rắn của Ngu Dung, mang theo nụ cười nói: “Để cho cha ta nhìn thấy, vợ của ta có bao nhiêu đáng yêu nha.”

“Đã nói ta không có đáng yêu, phải nói là đẹp trai mới đúng!” Ngu Dung mạnh miệng nói, cậu không thích Kraken nói cậu đáng yêu, nhưng được khen ngợi ai mà không thích, trong lòng cậu vô cùng ngọt ngào, ngọt giống như ăn mật vậy.

“Ha ha...” Kraken cười đến nổi thân thể run lên, ngay cả Ngu Dung trên người hắn cũng ngã trái ngã phải theo.

“Oa ô ~” Ngu Dung sợ hết hồn, theo phản xạ bắt lấy xúc tu của Kraken để ổn định thân thể của mình. Cảm giác như thế giống như là đang chơi trò cảm giác mạnh vậy, Ngu Dung bắt lấy xúc tu của Kraken, cũng bật cười ha ha với hắn.

Nhưng hai người chơi đùa không bao lâu, bỗng nhiên mặt Ngu Dung xanh mét, thân thể vô cùng khó chịu, hai tay không có sức lực nào, hoàn toàn không thể nắm được cái xúc tu trơn trượt của Kraken.

“Oe ~” Ngu Dung lớn tiếng nôn ra, mới vừa rồi cậu bỗng nhiên cảm thấy đầu óc choáng váng, cả người như nhũn ra, lúc ngã xuống, thiếu chút nữa đụng phải thành ao. May là Kraken đã kịp thời đỡ được cậu, nếu không, thân thể của cậu bị va đập vào cạnh ao, cho dù không chảy máu, cũng bị bầm xanh nhiều ngày mới hết.

Kraken buồn bực không lên tiếng, dùng xúc tu vỗ nhẹ lên lưng Ngu dung để làm cậu cảm thấy thoải mái hơn, không còn cảm giác buồn nôn nữa. Chờ Ngu Dung ngừng nôn, cậu ngẩng đầu, cả mặt đều tái

nhợt giống như tờ giấy trắng. Kraken đau lòng vô cùng, hắn đem Ngu Dung ôm thật chặt vào lòng, nội tâm nghĩ, mình phải nhanh chóng dẫn bà xã quay trở lại Thần Quốc mới được.

17. Chương 17

Muốn đi xuyên qua đáy biển đến Thần Quốc, phải đi qua một đường hầm. Bình thường, đường hầm này luôn được đóng chặt, chỉ đến lúc trăng rằm, truyền vào một lượng lớn thần lực mới có thể mở nó ra. Phải chờ hơn mười ngày nữa mới tới đêm trăng rằm, trong khoảng thời gian đó, tình hình của Ngu Dung cũng có sự biến đổi bất ngờ.

Không tới 2 tuần lễ, Ngu Dung đã từ thích ngủ biến thành ngủ mê man, một ngày có 24 tiếng, cậu ngủ đến tận 20 tiếng, ngay cả ăn cơm cũng sẽ vừa ngậm thức ăn vừa ngủ. Cùng lúc đó, thân thể của cậu gầy đi nhanh chóng, da thịt vốn mềm dẻo cũng biến thành da bọc xương, xương sườn trước ngực hiện rõ ra bên ngoài, da cũng biến thành màu nâu xanh không khỏe mạnh.

“Ta... Không phải ta sắp chết chứ?” Ngu Dung nằm ở trong ngực Kraken nói. Cho dù thần kinh của cậu rất thô, cũng phát hiện cơ thể của mình có cái gì đó không đúng. Cậu hoàn toàn không cách nào khống chế được bản thân, thân thể tự động bật cơ chế bảo vệ cơ thể bằng cách ngủ say để giảm đi năng lượng tiêu hao đến mức tối thiểu.

“Anh sẽ không để cho em có việc đâu. Ngủ đi, tình yêu của anh. Chờ đến lúc em tỉnh lại, chúng ta đã đến nơi.” Kraken đem thân thể của mình biến lớn lên, gấp mấy lần bộ dạng lúc bình thường, đem mấy cái xúc tu của mình bao bọc thật chặt thân thể Ngu Dung lại. Hắn không dám chắc chắn với tình huống hiện giờ của Ngu Dung, liệu có thể an toàn vượt qua đường hầm này hay không nữa.

Đường hầm này là cánh cửa thông nhau giữa vương quốc thần linh với trái đất, năng lượng cùng kết cấu bên trong, sợ rằng ngay cả cha hắn cũng không hiểu cách nó vận hành như thế nào.

Kraken cảm thấy thân thể mình bị một lực lớn ép chặt lại, hắn dùng sức xông về phía trước, thoáng một cái liền ra khỏi cửa đường hầm. Phía sau cánh cửa đường hầm, khác với đáy biển sâu tối đen như mực ở Địa Cầu, thế giới nơi đây đều là một màu lam nhạt trong suốt. Nước biển ở nơi đây sạch vô cùng, không giống như đại dương bị ô nhiễm nghiêm trọng ở Địa Cầu.

Quan trọng hơn là, thế giới này tràn đầy ma lực, cho dù không có đức tin của các tín đồ, bọn họ cũng có thể thông qua việc ngồi thiền để gia tăng sức mạnh.

Nếu như hiện tại Ngu Dung còn thanh tỉnh, nhất định sẽ cảm thấy rất vui mừng cùng mới lạ khi nhìn thấy thế giới kỳ diệu này, đáng tiếc chính là hiện tại cậu lại lâm vào giấc ngủ mê man. Nhưng cũng may mắn là ở thế giới này, chỗ nào cũng có ma lực, cùng với nguyên tố nước tinh khiết ở đây vô cùng phong phú, nên có thể bổ sung một phần sức lực cho thân thể đang suy yếu của Ngu Dung, làm cho tình trạng cơ thể cậu không tiếp tục chuyển xấu đi.

Kraken buông xúc tua ra, quan sát thấy chân mày Ngu Dung dần ra, sức mạnh trong cơ thể cũng bắt đầu trở nên cân bằng lại, hắn mới thở phào nhẹ nhõm, trở lại Thần Quốc quả nhiên là một sự lựa chọn chính xác, nếu tình huống đã ổn định, kế tiếp chính là phải tìm ra nguyên nhân làm Ngu Dung bị tiêu hao năng lượng.

“Ế? Đây không phải là Krakentos Điện hạ sao? Krakentos đại nhân, lâu quá không...” gặp...

Mặc dù đường hầm này rất ít khi được sử dụng tới, nhưng Poseidon vẫn phái người đến canh giữ ở đây, dù sao đầu bên kia của đường hầm này là địa bàn của một nhóm các vị thần khác, ai mà biết một ngày đẹp trời nào đó, bọn họ có thể lên cơn điên mà xông qua gây chiến với bên này hay không? Phiên gác hôm nay là của một tiểu hải quái đầu tôm, đang đứng buồn chán một mình, bỗng nhiên cửa đường hầm phát sáng, sau đó là sự xuất hiện của một con hải quái vô cùng quen thuộc, nhưng hắn còn chưa kịp chào hỏi xong, Krakentos đã lao nhanh về phía trước, biến mất tầm.

“Ừm... Ngài ấy đang ôm cái gì nhỉ?” Đầu tôm chỉ là tiểu hải quái, dĩ nhiên ngăn chặn không được một á thần như Krakentos, hấn gãi gãi cái đầu cứng của mình, dùng đầu óc không quá thông minh của mình để tự hỏi vấn đề râu ria kia, nhìn theo hướng Krakentos nghênh ngang rời đi.

Trở lại Thần Quốc, theo lý mà nói, Kraken hẳn là nên đi báo kiến cha của mình trước. Nhưng hiện tại, đối với hấn, Ngu Dung là vấn đề quan trọng nhất, cho nên người mà hấn đến thăm hỏi đầu tiên chính là phù thủy của hải tộc.

“Ồ, không phải là Krakentos Điện hạ sao? Hôm nay không biết cơn gió nào đưa điện hạ tới thăm bà lão như ta đây?” Phù thủy biển Ulla cùng Kraken có một chút quan hệ thân quen, nửa người trên của bà là bộ dáng một bà cô phốp pháp đầy thân thiết, nửa người dưới là những xúc tu màu nâu tím, rất giống mấy cái xúc tu của Kraken.

Kraken không có tâm tình cùng Ulla ngồi ôn chuyện cũ, hấn đem Ngu Dung tới trước mặt Ulla, lo lắng nói: “Ulla bà bà, mau giúp con nhìn một chút, xem thử bà xã của con bị gì vậy? Em ấy cứ ngủ mê mang suốt, không chịu tỉnh...”

“Bà xã!? Krakentos, người kết hôn rồi sao? Đứa nhỏ này, sao không cho ta biết để đi dự lễ cưới của người?” Ulla cần nhần, nói liên miên oán trách Kraken.

“Ulla bà bà, con kết hôn ở bên kia, chờ thân thể Roy tốt hơn, con sẽ để bà bà đến chúc phúc cho em ấy, được không?” Xúc tu Kraken xoắn lại chung một chỗ, nhìn không được mà cắt ngang Ulla đang thao thao bất tuyệt bên cạnh.

“Được được được rồi... Đừng nóng vội... Để ta nhìn xem.” Ulla tiến tới bên cạnh Ngu Dung, lấy tay cầm một lọn tóc của cậu lên, để ở dưới chóp mũi ngửi ngửi, “Ừm ~ là một đứa nhỏ, có mùi rất mới mẻ.”

“Không có dấu hiệu suy yếu, đứa bé này hẳn là rất khỏe mạnh mới đúng a!” Hai tay Ulla dường như đã sờ soạn khắp toàn thân Ngu Dung, còn đem cái chuông trên đuôi rắn của Ngu Dung giơ lên lắc lắc.

Bà hỏi Kraken: “Người nói bệnh trạng của đứa bé này cho ta nghe thử.”

Kraken bắt đầu tự thuật vài thay đổi của cậu mà hấn cảm thấy đó có thể là biểu hiện của căn bệnh, thích khóc, u buồn, mau đói, thích ngủ, vân vân..., ngay cả chuyện khuê phòng bí mật

như lúc ân ái cậu dần trở nên không chịu nổi những kích thích mạnh, hấn cũng coi như là biểu hiện của bệnh mà nói ra.

“Ừm ~” Ulla một tay ôm ngực, ngón tay bên tay kia thì điểm điểm lên cằm của mình, trầm ngâm một lúc lâu, giống như là nghĩ tới cái gì đó, liền „A” một tiếng, sau đó xoay người đi vào trong, để Kraken đứng một mình ở đó, “Người ở đó chờ ta một chút.”

“Ồ...Được.”

Trong phòng Ulla có một tủ thuốc làm bằng đá thật to, nàng đang đưa xúc tu linh hoạt của mình trước cái tủ, mở từng hộc tủ từ trên xuống dưới ra, “Cái này, còn có cái này, lại thêm một giọt nước mắt sa giông.” Bà cầm cái bát nhỏ trong tay, thêm thêm mấy thứ vào, người vĩnh viễn sẽ không biết những thứ đó là từ những sinh vật gì, những nguyên liệu ma dược vô cùng quý hiếm.

18. Chương 18

“Krakentos! Ta cần một chút nước bọt của bà xã người.” Ulla cầm lấy một cái muỗng nhỏ, giơ giơ ở trước mặt Kraken.

“Sẽ không đau chứ?” Kraken hỏi xong mới phát hiện nghi vấn của mình rất buồn cười, hấn liền đem xúc tu biến nhỏ lại, cậy mở miệng của Ngu Dung, để Ulla có thể dễ dàng làm việc.

Ulla tròn mắt nhìn Kraken một cái, nhin không được mà bật cười lắc đầu, đứa nhỏ này, thật là lo lắng thái quá, hi vọng cậu nhóc Roy này sẽ không cô phụ tình ý của Kraken.

Ulla dùng muỗng nhỏ cạo cạo mấy cái ở khóe miệng Ngu Dung, sau đó đem cái muỗng bỏ vào chén thuốc của mình, khuấy mấy vòng, lúc lấy cái muỗng ra, ma được đen thui đặc dính ở trong chén sôi ừng ực, chấn động như vậy làm cho Kraken có lỗi giác là chén ma được kia trong nháy mắt sẽ nổ cái „bùm ! Nhưng đến cuối cùng, ma được màu đen đặc dính kia lại biến thành màu hồng phấn xinh đẹp.

Cái này thật phản khoa học mà! Nếu như hiện tại Ngu Dung thanh tỉnh, nhất định sẽ nói như vậy. Thật ra thì Kraken cũng cảm thấy rất mới lạ, màu sắc xinh đẹp như vậy có phải đại biểu cho việc bảo bối của hắn không có chuyện gì hay không? Hắn tràn đầy mong chờ nhìn Ulla, “Ulla bà bà, rốt cuộc là Roy đã xảy ra chuyện gì?”

“Ai nha ~ chúc mừng người nha Kraken, người sắp được làm cha rồi!” Ulla vô cùng vui vẻ, tuổi của Krakentos cũng không còn nhỏ, đã sắp 5000 tuổi rồi, cuối cùng cũng sắp được làm cha!

Kraken ngây ngốc tại chỗ trong chốc lát, sau đó, xúc tu càng không ngừng uốn éo, giống như là đang mừng như điên mà tay chân luống cuống, hắn dùng đầu nhọn của xúc tu, vô cùng cẩn thận chạm nhẹ vào thân thể Ngu Dung, giống như đối phương là trân bảo dễ vỡ vậy. Song, sau khi mừng rỡ như điên, hắn liền cảm thấy lo lắng.

Thì ra mấy hành vi khác thường gần đây của Ngu Dung đều là do nguyên nhân này...

Ulla nói: “Đứa bé này nhất định là rất khỏe mạnh!” Bà dùng thêm mấy loại pháp thuật nhỏ ở trên người Ngu Dung để kiểm tra, tự đáy lòng rất ca ngợi sinh mạng nhỏ sắp ra đời này.

Kraken thì nhú chặt mày, (lại nói, ta viết xong mới nghĩ đến việc liệu bạch tuộc có chân mày hay không?) con của các vị thần ra đời cũng không dễ dàng chút nào, trừ bỏ hai bên cha mẹ đều phải có thần cách ra, ở trong quá trình mang thai cũng phải hút lấy năng lượng cực lớn. Thần cùng người phạm kết hợp chỉ có thể xưng là Á Thần, hơn nữa số mệnh giống như bị nguyên rửa vậy, kết quả đều rất bi thảm.

Mặc dù thần cách trong cơ thể Ngu Dung chỉ là những mảnh nhỏ, nhưng như vậy cũng đã đủ điều kiện, cho nên cậu mới có thể mang thai một đứa con của thần một cách chân chính, không phải là những anh hùng trong truyền thuyết kia, dù có sức mạnh phi thường nhưng cũng chỉ là người phạm. Đây là chuyện rất tốt, nhưng đối với tình trạng hiện tại của Ngu Dung mà nói, cái này không tốt chút nào.

Kraken cảm thấy vô cùng may mắn khi mình quyết định phải nhanh chóng mang Ngu Dung trở lại Thần Quốc, nếu không, đợi thêm một thời gian nữa, thân thể của Ngu Dung sẽ hỏng mất, không chỉ hải tử không giữ không, mà ngay cả Ngu Dung cũng sẽ chết. Hắn cũng từng nghĩ tới việc đem đứa con này bỏ đi, bởi vì đối với hắn mà nói, sinh mệnh của bà xã quan trọng hơn sinh mệnh của đứa trẻ này rất nhiều, ở trong thế giới bọn hắn, bọn hắn, việc phản bội cùng giết cha mẹ mình cũng không phải là hiếm, cho nên đối với đứa nhỏ chưa từng gặp mặt kia, hắn cũng không có tình cảm gì. Những xúc động mừng rỡ kia, có lẽ chẳng qua là do bản năng sinh sản của giống đực gây ra mà thôi.

Nhưng, mỗi đứa con của Thần đều được thừa hưởng ít nhiều sức mạnh của cha mẹ chúng, cũng có đứa có sức mạnh vô cùng cường đại, cho dù là đang ở bên trong cơ thể mẹ mình cũng thế. Nhớ ngày đó, cha và các anh chị em của ông cùng bị nuốt vào trong bụng của Thần Cronus tiền nhiệm, nhưng bọn họ cũng không có tử vong, cuối cùng còn được phun ra. Thần Zeus lo lắng về lời tiên đoán kia, không muốn làm cho đứa con của tiền nhiệm Thần Hậu ra đời,

kết quả ông liền bị Athena vô trang đầy đủ, đến gặp ông, thuyết minh về việc phải bảo vệ những đứa con của Thần và cũng đặt ra những nguyên tắc nhất định.

“Ai...” Kraken vừa mới hoàn hồn, liền nghe thấy Ulla thở dài.

“Đã xảy ra chuyện gì? Ulla bà bà, tình huống của em ấy rất xấu sao?” Kraken khẩn trương hỏi.

“Ta nghĩ người nhất định phải kiếm biện pháp thay đổi thần cách cho cậu ấy, nếu không phải tìm cách để cho cậu ấy một thân vị, tóm lại, nếu như cậu ấy không đủ năng lượng thần cách, đứa bé trong bụng có thể nằm ở trong đó đến mấy ngàn năm.” Ulla vừa rót cho Ngu Dung một ít ma được bổ sung năng lượng, nhưng không bao lâu liền bị thai nhi hút hết.

Hiện tại, thân thể của Ngu Dung chỉ có thể miễn cưỡng duy trì trạng thái cân bằng, đứa bé trong bụng giống như là biết năng lượng trong cơ thể của mẹ mình khi mang thai nó chưa đầy, nên cũng không có hấp thu quá nhiều, nếu không, Ngu Dung đã sớm không chống đỡ nổi cho tới lúc này rồi. Ở nơi này, tuy nó có thể hấp thu năng lượng tự do ở bên ngoài, nhưng vẫn không đủ để cho nó trưởng thành bình thường.

“Ta hiểu rồi, con quay về gặp cha đây. Ulla bà bà, xin bà giúp con chiếu cố em ấy một thời gian.” Kraken rời khỏi chỗ ở của Ulla, dùng tốc độ nhanh nhất bơi về hướng cung điện của Thần biển.

19. Chương 19

Cung điện của Poseidon, cha của Kraken, cũng không phải là một tòa thành dùng đá san hô cùng các loại trân châu xây thành. Mặc dù Poseidon là vị thần trông coi đại dương, nhưng trên người ông cũng không có quá nhiều trang sức, cũng không có thích ngâm mình ở trong nước, chẳng qua là do Thần hậu của ông là một nàng tiên của biển, nửa người nửa cá, cho nên rất nhiều người cho là ông cũng có đuôi cá. Nhưng trên thực tế, ông thích ở trên đất liền có không khí khô nóng kia hơn.

Đình ba của ông chỉ một cái, bờ biển liền xuất hiện một hải đảo, sau khi giáng xuống ý chỉ của thần, tự nhiên sẽ có tín đồ thay hắn xây dựng cung điện. Không phải do ông không thể sử dụng thần lực, mà là ở trong quá trình này, làm thần tích xuất hiện, khiến cho người dân sợ hãi, dẫn đến kính ngưỡng, đó là một chuyện rất quan trọng trong việc phát triển tín ngưỡng.

Phương pháp cai trị mà nhóm các vị thần này sử dụng chính là chính sách ngu dân, có thể nói, ở trong tất cả các nhóm thần, cuộc sống của bọn họ là sung sướng nhất. Bọn họ bắt người ban tặng lửa cho con người, làm bọn họ rơi vào thời kỳ u mê, làm mọi người càng kính ngưỡng các lực lượng cường đại hơn. Kính sợ tự nhiên, kính sợ quý thần. Mà các vị thần kia, ngày ngày đều uống rượu mua vui, yến hội chính là nơi bọn họ bàn bạc, khi tâm huyết dâng trào, bọn họ mới chạy đi xem xét tình hình dân chúng ở trên mặt đất một chút, xem bọn họ đang làm gì. Bọn họ có sức mạnh vô cùng to lớn, nhưng cũng vô cùng ngạo mạn và có tính hay ghen ghét, bất kỳ người trên mặt đất nào quá nổi danh so với bọn họ đều sẽ có kết cục không tốt, ngay cả trong nội bộ của mình, bọn họ vẫn thường xuyên so xem ai mới là người xinh đẹp nhất, ai mới là người mạnh nhất.

Sau khi cung điện được xây xong, Đình Ba của Poseidon vừa hạ xuống một cái, cả hải đảo cùng không khí chung quanh được bao phủ lại giống như một quả cầu thủy tinh, đem tất cả Tế Tự cùng thần điện chìm xuống đáy biển sau, để cho bọn họ tiếp tục làm thị thần, liên tiếp suốt một tháng, ngư dân đều bội thu trở về, lũ ngựa được chăn nuôi cũng rất khỏe mạnh, tảng đá lớn bỗng nhiên tách ra tạo thành một cái khe, bên trong chảy ra dòng nước trong mát dùng để tưới tiêu ruộng đồng. Thấy thế mọi người liền biết, vị thần mà họ tôn thờ, Poseidon, đã cảm thấy rất hài lòng với công việc của bọn họ.

Bao quanh cung điện là một bọt khí khổng lồ, trong nháy mắt, khi Kraken tiến vào phạm vi bọt khí kia, lập tức biến thành một nam tử tóc đỏ to lớn, hắn chạy thẳng một mạch về phía điện chính, không người nào dám tiến lên ngăn cản hắn. Poseidon khác với Zeus, ông rất yêu thích các con của mình.

“Cha!” Kraken đi tới điện chính, trên điện có một pho tượng Poseidon khổng lồ đang đứng đó, hắn lên tiếng gọi tượng thần, Poseidon liền có thể nghe được.

Ở giữa không trung phía trước tượng thần đột nhiên xuất hiện một bóng người, hắn nhẹ nhàng đáp xuống mặt đất, mở hai tay ra, cười thoải mái: “Con trai của ta! Krakentos, mau tới đây cho cha nhìn một chút.” Nam tử thoạt nhìn đầy nhiệt tình này chính là Poseidon. Thân là thần nhân, bọn họ vĩnh viễn trẻ mãi không già, đứng chung với Kraken, giống anh em hơn là cha con.

“Cha, con đã trở về.” Cười ôm lấy cha mình, bỗng biểu tình Kraken biến đổi, nghiêm túc nói với Poseidon: “Cha, con đã kết hôn.”

Phản ứng đầu tiên của Poseidon là sửng sốt một chút, sau đó ngăn không được vui mừng, đứa nhỏ này, cuối cùng cũng đã có đối tượng thầm mến trong lòng. “Con ngoan, sao không đem vợ con đến cho cha nhìn một

chút?” Poseidon sẽ không quản mấy đứa nhỏ nhà mình cười ai, cho dù bọn nó cười một con sâu đi nữa, con sâu này cũng sẽ theo thời gian mà trở thành thần nhân.

Kraken muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn mở miệng nhờ vả cha mình: “Cha, con muốn cho vợ mình đứng vào hàng ngũ các vị thần.” Việc thay thần cách hần không dám nghĩ tới, duy nhất có thể làm chính là để cho Ngu Dung đứng vào hàng ngũ các vị thần, thần vị ở chỗ cha mới có thể hấp thu nhiều năng lượng tín ngưỡng hơn, có thể tạo điều kiện cho thần cách của Ngu Dung nhanh chóng lớn mạnh.

“Thần vị?” Poseidon không thể giải thích được, Kraken cũng có một Thần Quốc nhỏ nhỏ thuộc về mình, tại sao lại cố ý chạy tới chỗ ông để xin một thần vị? Poseidon bắt đầu suy nghĩ, vợ của Krakentos có phải hay không giống như nữ thần Athena? Đối với chiến tranh tràn đầy hứng thú. Hay là có mục đích gì khác mới đi kết hôn với Krakentos?

Poseidon không có nói ra nghi vấn trong nội tâm mình, ông giơ tay gọi ra biểu tượng quyền năng của mình, cây Đỉnh Ba của thần biển cả, giơ nó hướng lên trời, một tia sét đánh ngang qua không trung, mở cửa cung điện ra, cho các vị thần biển khác tiến vào. Lần lượt các thần biển xuất hiện từ giữa không trung, mỗi một cái nháy mắt liền nhiều thêm mấy người, thế giới biển cả phong phú đa dạng, mỗi thần nhân đều có dáng vẻ khác nhau.

“A, Krakentos, em trở lại lúc nào thế? Sao không đến tìm anh?” Cùng Kraken chào hỏi chính là người anh cùng cha khác mẹ với hần, cũng chính là con trai của Thần hậu, vợ cả của Poseidon, Triton. Triton là một nam Mỹ Nhân Ngư, trên người đều là rong biển.

“Triton!” Krakentos nhìn thấy người anh em lâu ngày mới gặp cũng hết sức mừng rỡ, hần còn nhớ rất rõ khoảng thời gian trước đây khi bọn họ tụ tập trên bờ biển.

20. Chương 20

“Yên lặng.” Poseidon lên tiếng, chặt đứt tiếng trò chuyện ôn chuyện cũ của mọi người, thấy mọi người đã đến đông đủ, ông mở miệng hô, nện cây Đỉnh Ba lên mặt đất, ánh sáng trong chủ điện càng thêm sáng, hai bên đột nhiên xuất hiện rất nhiều ghế, vừa đủ với số người ở chỗ này. Poseidon khom gối ngồi xuống, ở dưới móng xuất hiện một thần tọa hoa lệ.

Mọi người vừa thấy thế, liền biết có chính sự cần xử lý, cho nên mỗi người đều phát ra một tiếng „bụp“, giống như bong bóng vỡ, sau đó biến mất tại chỗ, rồi xuất hiện lại ở chỗ ngồi của mình. Mặc dù bọn họ được ngồi tự do, nhưng vẫn theo cấp bậc mà chia ra ngồi xuống, ngoại trừ danh hiệu chủ thần, thứ thần, còn tự động lấy thực lực mà ngồi xuống, từ cao tới thấp.

“Việc đầu tiên, con trai của ta, Krakentos, đã lập gia đình rồi.” Poseidon trước hết thông báo ọi người biết tin tức tốt này, còn không đợi mọi người tiến lên chúc mừng, ông lại nói tiếp: “Việc tiếp theo, Krakentos yêu cầu cho vợ của mình được xếp vào hàng ngũ các vị thần chúng ta.”

Sau khi Poseidon thốt ra lời này, tất cả mọi người đều im lặng, thần cách của vợ của thần là do sau khi kết hôn, thần nhân tự động phát triển, sinh ra một ít thần cách, sau đó, chỉ cần vị thần kia được cung phụng, vợ của hần cũng sẽ giống như vậy, có được tín ngưỡng, rất hiếm khi nghe nói đến việc một vị thần, sau khi kết hôn liền vì vợ mình mà đưa ra yêu cầu muốn một thần vị khác.

“Krakentos, vợ của người đâu? Nếu hần muốn có được thần vị, chẳng phải nên tự mình xuất hiện sao? Người cũng biết, muốn có được thần vị, phải thông qua khảo nghiệm sao?” Một cự nhân ba mắt có tính khí táo bạo không nhịn được mở miệng chất vấn, hần cũng là anh em cùng cha khác mẹ của Kraken, quan hệ với Kraken cũng không tồi. Ý nghĩ của hần và Poseidon đều giống nhau, cũng cảm thấy Krakentos lớn như thế còn chưa có hưởng qua tư vị tình yêu, đây là lần đầu lâm vào nước xoáy tình yêu, có phải chẳng đã bị người vợ mới cưới của hần gây khó dễ?

Poseidon cũng có ý nghĩ như vậy, nên cũng lên tiếng hỏi: “Krakentos, hiện tại vợ của con đang ở đâu?” Poseidon suy nghĩ trong lòng, nếu như vợ của Krakentos là một người có năng lực thì cũng không sao, nhưng nếu đã có dã tâm mà lại hèn nhát, bắt Krakentos ra mặt thay, ông thề, nhất định phải cho hắn khảo nghiệm gian nan nhất.

Nhưng câu trả lời của Kraken lại nằm ngoài dự đoán của ông.

“Cha, vợ của con đang mang thai, thân thể của em ấy không tốt, đã lâm vào giấc ngủ sâu, xin cha cho phép con thay mặt em ấy tiếp nhận khảo nghiệm này.” Kraken đã sớm biết chuyện này sẽ không quá dễ dàng rồi, nên sớm đã có chuẩn bị tâm lý.

“Đang mang thai!?” Mọi người đều lên tiếng bàn luận, mỗi vị thần đều có thần lực đặc biệt, hơn nữa thần nhân rất cường đại, cho nên việc sinh con không phải là một chuyện dễ dàng.

“Khá lắm, em trai, nhanh như thế liền có con rồi.” Triton tiến lên vỗ vào vai Kraken, hắn vừa hâm mộ vừa đổ kị với Kraken, hắn đã cưới nhiều hải tiên nữ như thế, nhưng ngay cả vỏ trứng cũng không nhìn thấy.

“Trật tự!” Poseidon lại nên Đỉnh Ba xuống mặt đất để ọi người im lặng. Thần sắc của hắn đã hòa hoãn hơn rất nhiều, hóa ra là do vợ hắn có thai! Mới vừa kết hôn mà đã có con cũng là trường hợp ít xảy ra, Poseidon cũng cảm thấy vui vẻ, cố ý cho Kraken thay mặt con dâu ông thông qua khảo nghiệm.

“Krakentos.” Poseidon gọi tên của hắn.

“Dạ có.” Kraken biết Poseidon muốn hạ chỉ lệnh, hắn đưa tay ngang trước ngực, khê khom lưng chờ mệnh lệnh.

“Khảo nghiệm của ngươi là lấy một viên trân châu kháng nước và lửa từ nơi sâu của vực thẳm dưới biển đem về đây.” Poseidon hạ khảo nghiệm có chút khó khăn, nhưng đó cũng không quá khó với hắn.

“Dạ, thưa cha.”

Poseidon bỗng nhiên lại lên tiếng: “Đây là khảo nghiệm cho vợ con, khó khăn này đối với thần nhân mà nói, rất đơn giản, cho nên ta quyết định tạm thời sẽ thu hồi thần lực của con, con phải dựa vào chính sức lực của mình để đem viên trân châu này về.” Vừa nói xong, cây Đỉnh Ba của Poseidon liền hướng Kraken bắn ra một tia sáng.

“Không!!! Cha, không nên!!!” Phát ra tiếng hô thê lương này không phải là Kraken, mà là Triton, các thần nhân bên cạnh hắn cũng lộ vẻ mặt kinh hoàng.

“Hả?” Poseidon thi triển xong pháp thuật, trên mặt lộ vẻ bất mãn nhìn đứa con lớn nhất của mình, “Đối với mệnh lệnh của ta, con có chỗ gì bất mãn?”

“Đừng! Cha nên để em ấy ra ngoài cung rồi mới thu hồi thần lực a ~” Tiếng ‘a ~’ cuối cùng này kêu đến vô cùng mất hồn, Kraken bị thu hồi thần lực, cho nên hắn không thể duy trì hình người, thoáng cái liền biến trở về nguyên bản quái vật biển khổng lồ. Phải biết rằng, nguyên bản của hắn có thể nuốt trọn một con cá nhà táng a!

Không kịp chạy trốn, các thần nhân bị thân thể khổng lồ của Kraken đè bẹp dí ở trên tường, và trên mặt đất. Mỗi một lần Kraken hơi động dậy thân thể, đều giống như chà đạp lên trên người bọn hắn.

“Hồng rồi, ta cũng quên mất con trai mình to lớn như thế...” Poseidon ở trong lúc bị dồn đến trên tường, liền nhảy ra ngoài Chủ Điện. Hắn ở ngoài cửa chủ điện nhìn Kraken đem Chủ Điện lấp kín, cơ thể thì bị mắc kẹt bên trong, còn phần xúc tu ở bên ngoài không ngừng khua khua, vì thần điện của mình, ông đem Đỉnh Ba chỉ vào người Kraken, đem hắn biến ra ngoài.

“Đi đi! Bọn ta chờ con trở về ăn mừng.” Poseidon làm bộ thâm trầm, đưa tay vẫy vẫy, trên thực tế là đang cười trộm, mặc dù đám thần nhân kia không dễ gì bị thương, nhưng không phải ai cũng thích cảm giác bị một vật trơn mềm, dính nháp này chà qua chà lại trên cơ thể mình. Ông có vẻ hả hê khi nhìn thấy phần lớn thần nhân trong chủ điện đều xanh cả mặt, dùng đủ loại pháp thuật để tẩy rửa cơ thể mình.

21. Chương 21

Càng đi sâu xuống đáy biển, bốn phía dần trở nên đen kịt, không có bất kỳ sinh vật nào xung quanh, những sinh vật sinh sống ở dưới đáy biển sâu này dường như cảm nhận được sự uy hiếp từ Kraken, sớm đã chuẩn sạch. Vực thẳm nằm ở nơi sâu nhất của đại dương, bên dưới là mảnh đen kịt không thấy đáy, vết nứt khổng lồ ấy làm cho thân thể Kraken dường như trở nên nhỏ bé đi rất nhiều.

Kraken nhanh nhẹn bơi vào trong vực thẳm, bỗng nhiên cát đá xung quanh bị hất tung lên, từ dưới vực thẳm, một tảng nham thạch khổng lồ to gần bằng người hấn bỗng nhiên chuyển động! Cát đá phía trên rơi xuống, để lộ ra hai con mắt to.

Chờ đến khi mọi thứ yên tĩnh trở lại, trước mắt Kraken hiện ra một con quái vật biển khổng lồ, có kích thước nhỏ hơn hấn một chút, nhìn hình dạng của nó giống như một con cua tám càng, hai cái càng lớn đen thui, vô cùng lực lưỡng giơ ra phía trước, rắc rắc, hai cái càng khép mở, phát ra âm thanh giống tiếng hai thanh kim loại va chạm nhau, mỗi một bước di chuyển đều làm nước xung quanh bị đẩy ra. Mai con của khổng lồ này không biết là trời sinh ra vốn vậy hay là bị đột biến trong quá trình tăng trưởng, trên chiếc mai cứng rắn mọc lên vô số những thứ lấp lánh, giống như là thủy tinh vậy. May mắn đây là đáy biển sâu, nếu nó xuất hiện ở dưới ánh mặt trời, còn không làm người khác chết vì chói mắt.

“Cút... khỏi... rắc rắc... đây mau...” Âm thanh của con quái vật biển có hình dáng con cua vang lên u ám, bởi vì do lực cản của nước mà nghe có chút buồn cười, chắc do đã lâu không cùng người khác nói chuyện nên âm thanh của nó phát ra lúc có lúc không, lại pha chút quái dị như vậy.

“Cút... Cút đi... Bằng không... khắc khắc... Chết... rắc rắc...”

Vốn Kraken còn nghĩ rằng nếu đối phương có trí khôn, có lẽ có thể nói chuyện một chút, nhưng sau khi nghe được chữ „chết kia, hấn mới nhớ tới, mấy con quái vật trong thần hệ bọn họ, có con nào từng nói qua đạo lý? Xem ra, đây chính là khảo nghiệm của hấn.

Kraken im lặng không lên tiếng, dùng toàn bộ xúc tu của mình tạo lực đẩy, lao về phía con cua khổng lồ kia.

“Grào!!!! rắc rắc rắc rắc...” Con cua khổng lồ bị tông phải, thiếu chút nữa là bị hất tung, nó phát ra tiếng rống giận dữ, hai cái càng không ngừng va vào nhau tạo ra âm thanh chói tai, nó chỉ hoảng loạn trong chốc lát, sau đó liền tận dụng ưu thế của mình xông lên, vừa chạm đến thịt của Kraken, nó liền dùng lực kẹp chặt.

“Ngao —— grừ!” Kraken phát ra âm thanh đau đớn. Thịt trên người hấn bị càng của hung hăng kẹp chặt, cảm giác đau đớn truyền đến. Kraken nhất thời sợ hãi, quên mất hiện tại hấn đã không còn thần lực che chở, cũng đã lâu lắm rồi hấn không có nếm qua cảm giác đau đớn này.

Càng của con cua khổng lồ này không sắc bén giống như dao kiếm đã được mài qua, nhưng lực đạo của nó lại rất lớn, vì thế vết thương dù nhẹ cũng trở nên nặng. Kraken càng giãy dụa, vết thương càng bị xé rách ra, con cua khổng lồ quyết chết không buông, Kraken cố gắng vùng vẫy cho xúc tu bị kẹp đứt ra, xúc tu bị kẹp chặt này chỉ còn một lớp da thịt mỏng nối liền.

Kraken cố nhịn đau khi xúc tu của mình bị đứt ra, hấn nhanh chóng đem mấy xúc tu còn lại quấn lên hai cái càng lớn kia, không để cho con cua mở ra vũ khí hữu lực nhất của nó. Hai bên quấn nhau khiến cát đá bay mù mịt, nước biển xung quanh biến thành một mảnh đục ngầu, cuối cùng, Kraken cũng bẻ gãy được một cái càng của con cua khổng lồ, rồi thả cho đối phương chạy đi.

Hấn không ra tay kết liễu đối phương, hấn không phải là những anh hùng mang dòng máu á thần không biết nặng nhẹ kia, vì những con quái vật này đều là độc nhất vô nhị, trên hết là chúng đều có quyền được sống. Giết bọn chúng, ắt sẽ gặp phải báo ứng. Những anh hùng nổi tiếng kia, rõ ràng là á thần, tuổi thọ phải rất dài, nhưng phần lớn đều bị chết thảm.

“Grừ —— ngao ——” Kraken dứt khoát kéo đứt cái xúc tu chỉ còn dính với nhau bởi một lớp da thịt mỏng kia, hấn rên lên một tiếng. Trận chiến này, hấn bị mất tổng cộng ba cái xúc tu,

nhưng hắn cũng không lo lắng, chúng không phải phạm vật bình thường, chờ thần lực của hắn khôi phục, từ những chỗ bị đứt này sẽ mọc ra hai cái xúc tu mới. Đây chính là lời chúc phúc mà hắn nhận được khi mới chào đời, xúc tu chính là nguồn gốc sức mạnh của hắn, mỗi lần bị chém đứt, nó sẽ tự động sinh ra thêm một cái, làm cho sức mạnh của hắn ngày càng cường đại hơn.

Bơi tới chỗ sâu nhất trong vực thẳm, trên đường đi Kraken không gặp bất cứ trở ngại nào khác, khu vực này chắc là địa bàn của con quái vật biển có hình dạng con cua khổng lồ kia, cho nên không có những sinh vật khác tồn tại. Lúc này Kraken mới cảm giác được, đối với hắn mà nói, nhiệm vụ lần này thật sự rất đơn giản, khó trách cha muốn che thu hồi thần lực của mình. Đến lúc mình quay trở về với thương tích do mất mấy cái xúc tu, không những ngăn được mấy cái miệng nhiều chuyện của người khác, mà còn làm sức mạnh của mình càng trở nên cường đại hơn, căn bản là cha đang giúp mình.

Càng đi sâu xuống phía dưới, đáy biển đen kịt dần trở nên sáng hơn, trên vách đá phủ đầy những sinh vật trong suốt không rõ là gì, tuổi của chúng lớn đến nỗi ngay cả Kraken cũng nhìn không ra. Trên người của chúng phát ra tia sáng màu vàng nhạt giống lân tinh, do số lượng rất nhiều nên có thể chiếu sáng cả đáy vực. Mục tiêu của Kraken đang ở trước mắt, một viên trân châu lớn bằng con người của hắn, đang lặng lẽ nằm ở trên một phiến đá.

Trân châu này quả nhiên là kháng nước và lửa, nước biển bị ngăn cách xung quanh viên trân châu này hơn 10m, lúc Kraken dùng xúc tu cầm nó lên, nhất thời cảm giác da mình giống như bị gió thổi trong một thời gian dài, khiến nó khô lại, gần như muốn bong ra cả lớp da.

Cuối cùng cũng lấy được trân châu, Kraken bằng tốc độ nhanh nhất bơi về cung điện.

22. Chương 22

Trong lúc Kraken thay Ngu Dung tiến hành khảo nghiệm, bởi vì tình trạng thân thể đã tốt lên, Ngu Dung cũng đã tỉnh lại. Cậu mơ mơ màng màng trở mình, cảm giác phía dưới chỗ mình nằm có lót cái gì đó cứng cứng, không thoải mái chút nào, đó cũng không phải là thân thể bạch tuộc to lớn của ông nhà.

“Ừm... Kraken?” Ngu Dung còn chưa tỉnh hẳn, cậu vươn một tay ra mò mẫm ở bên cạnh mình, sờ sờ một lúc lâu cũng cảm nhận được được xúc cảm quen thuộc. Cậu nghi hoặc gọi lớn tên của Kraken, nhưng không có ai trả lời cậu.

“Kraken, anh đâu rồi... A!!!” Ngu Dung vừa định duỗi thẳng thắt lưng đang mỏi nhừ của mình, nhưng khi mở mắt ra, liền bị người trước mắt dọa sợ, hai tay vung loạn, thét lên.

“Người... Người, người là ai?” Ngu Dung dùng hai tay chống xuống giường, xê dịch thân thể về sau một khoảng, một khuôn mặt kỳ quái đang dán sát vào người cậu, cho nên thời điểm cậu mới mở mắt ra liền bị dọa hết hồn. Sau khi kéo dài khoảng cách giữa hai người, nhìn kỹ thì khuôn mặt đối diện thoạt nhìn không có dọa người lắm, nhưng cậu cũng cảm thấy có chút kỳ quái, bởi vì mặt người này coi như sạch sẽ, nhưng từ sau tai trở đi, đều mọc ra tảo biển dài che kín đến tận cổ. Ngu Dung cảm thấy người này thoạt nhìn có điểm giống những thủy thủ trên con tàu Hắc Ám, nô lệ của Chúa tể bóng tối trong loạt phim Cướp biển vùng Caribê.

“Ừm ~ rất đáng yêu, thì ra Krakentos thích loại này.” Trên người toàn là tảo biển kia chính là Triton, anh trai của Kraken. Hắn không quan tâm câu hỏi của Ngu Dung, chỉ đứng yên đó lảm bảm, bộ dáng như có điều suy nghĩ, đuôi cá phía sau không tự chủ mà đập qua đập lại mấy cái trên mặt đất.

Ngu Dung nhìn thấy cái đuôi của đối phương, liền âm thầm đem người này trở thành đồng loại của mình, lo lắng trong lòng cũng vơi đi mấy phần. Nhưng, rốt cuộc nơi này là nơi nào? Còn nữa, Kraken đâu rồi?

Lại nói, sau khi Krakentos đi đến vực sâu dưới đáy biển tiến hành khảo nghiệm, chúng thần đều có thể tự do hoạt động, nhưng phần lớn không hẹn mà cùng ở lại chính điện để chờ tin tức tốt của Kraken. Chỉ có

Triton là len lén rời đi, hắn muốn nhìn một chút, xem thử vợ mới của Kraken có bộ dáng như thế nào mà lại có thể làm Kraken mê đắm.

Tuy Kraken không nói gì về nơi hắn sắp xếp cho vợ mình nghỉ ngơi, nhưng Triton là ai? Hắn không phải là người, mà là thần a! Hắn triệu hồi tinh linh trong nước hỏi thăm những nơi Krakentos từng đến. Rất nhanh, hắn liền biết Krakentos đã từng đi tìm phù thủy Ulla.

Hắn dùng đủ lời ngon ngọt để lừa gạt để Ulla yên tâm cho hắn vào thăm cô vợ nhỏ của Kraken, Triton vô cùng hứng thú quan sát bộ dáng của Ngu Dung. Hắn đã ngắm qua vô số mỹ nhân, bộ dáng của Ngu Dung không thể nói là xinh đẹp nhất, nhưng cũng phải công nhận là ngũ quan rất khéo léo, đối với Triton mà nói, tương mạo như vậy lại lần hắn cảm thấy rất mới mẻ, là một loại phong tình khác hẳn.

“Rốt cuộc nam nhân thì có cái gì tốt chứ?” Trong lòng Triton tràn đầy nghi ngờ, hắn đã lấy rất nhiều nàng tiên của biển, nhưng rất ít qua lại với những người cùng giới tính với hắn. Cẩn thận mà nghĩ xem, những thiếu niên mang trong mình dòng máu hải tiên kia quả thật rất xinh đẹp, nhưng đến khi trưởng thành thì...

Nhớ tới những thiếu niên sau khi trưởng thành bắt đầu trở nên cường tráng kia, Triton khẽ rùng mình. Hắn mở miệng dò hỏi Ngu Dung: “Người đã trưởng thành chưa vậy?” Đối với Triton mà nói, bộ dáng của Ngu Dung thoát nhìn giống như một thiếu niên. Nhưng cũng phải nói, người phương Tây khi nhìn người phương Đông, họ sẽ luôn cảm thấy đối phương nhìn sao cũng cảm thấy còn trẻ tuổi.

“Ta... Ta... Hắn là đã trưởng thành đi...” Ngu Dung cũng không thể tự mình xác định, đối với loài người mà nói thì cậu đã trưởng thành, nhưng không có ai nói cho cậu biết liệu trong thần hệ, như vậy đã được gọi là trưởng thành hay chưa.

Triton cười lớn hai tiếng, cậu nhóc này thật là đáng yêu, nếu có thể sinh hài tử cho ra Kraken, hắn là đã trưởng thành! Hắn nhìn cái ngực phẳng lì của Ngu Dung, bỗng nhiên rất muốn đưa tay ra sờ sờ thử một chút.

“Người đang làm gì thế?!” Nếu như Ngu Dung là một thẳng nam, rất có thể sẽ ngây ngốc cho hắn sờ một cái, nhưng đáng tiếc lại không phải, cho nên cậu liền bị dọa, lên tiếng, đồng thời nghiêng người sang một bên, đưa một tay lên ngăn cản tay đối phương.

“Da của người có vẻ đẹp hơn da của bọn ta?” Triton dường như phát hiện ưu điểm hạng nhất của Ngu Dung, mặc dù không trắng nõn như bọn họ, nhưng làn da của Ngu Dung rất tinh tế và mịn màng hơn bọn họ nhiều. Ngu Dung đưa tay ra đỡ, ngăn hắn sờ ngực mình, nhưng hắn cũng đã sờ được cánh tay của cậu, coi như là đã đạt thành mục đích của mình.

“Vậy sao?” Có thể là do người của Thần điện thích bơi lội dầu lên người cậu mà ra. Trong đầu Ngu Dung thoáng qua một ý niệm, chợt phát hiện tại sao mình lại ở chỗ này dây dưa với đối phương? Ngu Dung cảm thấy người này thật sự là có bệnh, luôn tự ý quyết định mọi thứ, đến bây giờ cậu vẫn chưa biết rốt cuộc đối phương là ai nữa.

Nội tâm của Triton bỗng nhiên xao động, hắn nhìn nửa người trên đang lồ lộ thể của Ngu Dung, và cả cảm xúc lúc này khi chạm vào da thịt của cậu, hắn cảm giác mình không ghét đối phương, thậm chí còn muốn đưa tay sờ thêm vài cái. Cho nên ánh mắt nhìn Ngu Dung của hắn liền trở nên nóng rực. Hắn chợt nhớ tới, chẳng phải ban đầu Thần vương Zeus cũng vừa nhìn thấy Ganymedes liền mê luyến, sau đó còn bắt cóc hắn về làm người hầu rượu sao?

Ta sống lâu như thế này, chưa hưởng qua tư vị nam nhân bao giờ!

Ngu Dung cảm giác được ánh mắt chiếm giữ của hắn, cậu liền nhúu mày, thầm nghĩ, nếu người này đã không nói lời nào, vậy tự mình đi tìm Kraken thôi! Cậu nắm lấy chân, quấn vài vòng quanh người mình, sau đó biến đuôi mình thành hai chân, trượt qua khe hở giữa người Triton và cái giường, lịch bạch chạy về phía cửa.

23. Chương 23

Ngư Dung bối rối chạy đi, vừa ra khỏi cửa liền đụng phải bà Ulla đang bưng chén thuốc đã sắc xong tới. Ngư Dung vấp phải chân bà, thiếu chút nữa là ngã nhào trên mặt đất, Ulla sợ hết hồn, vội vàng dùng xúc tu kéo cậu lại, xúc tu của bà dùng như là chân để di chuyển, cho nên không linh hoạt bằng Krakentos.

“Trời ơi, coi chừng đứa nhỏ.” Bà Ulla dùng khí lực không nhỏ, nắm lấy cánh tay của Ngư Dung, cứu cậu thoát khỏi cảnh phải thân thiết với mặt đất.

“Cám ơn...” Ngư Dung vốn đã nhắm hai mắt lại, sẵn sàng chờ cú va chạm với mặt đất, bỗng nhiên được người khác cứu, tự nhiên là vô cùng cảm kích rồi.

Bà Ulla bắt đầu cảm râm: “Sắp làm mẹ rồi, sao còn chạy nhanh như vậy để vấp té? Krakentos đem con giao cho ta chăm sóc, nếu con xảy ra chuyện gì, ta làm sao ăn nói với nó đây?” Giống như đa số người lớn tuổi khác, bà cũng là người tương đối dài dòng, đụng chuyện sẽ tụng luôn một tràng thật dài.

Ngư Dung ngoan ngoãn đứng yên nghe bà Ulla nói, ở trong lời nói của bà nghe được tên của Kraken, cậu cũng an tâm phần nào. Nếu là người bình thường, có lẽ vừa nhìn thấy bà Ulla sẽ cảm thấy sợ hãi vì bề ngoài của bà. Nhưng Ngư Dung lại thấy rất thân thiết, cậu cảm thấy Ulla giống như là ông xã nhà cậu hợp thể với một bà mẹ vậy.

“Bác ơi, Kraken đâu rồi?” Thật vất vả mới chờ Ulla nói xong, Ngư Dung mở miệng hỏi.

Ulla nắm lấy cổ tay nhỏ bé của Ngư Dung, đỡ cậu ngồi vào một cái ghế, rồi đưa cho cậu một chén canh nóng. “Cứ gọi ta là bà, con đừng vội, tối nay Krakentos sẽ quay trở lại, hiện tại thân thể của con còn rất yếu, ngoan ngoãn ở nơi này chờ nó đi.” Ulla rất thích đứa trẻ này, còn gọi mình là bác, a ha ha ha, ta thật sự còn trẻ như thế sao ~

“Dạ...” Ngư Dung ngoan ngoãn bưng canh lên, mở cái miệng nhỏ của mình ra uống từng ngụm, bà Ulla quan sát cậu một lúc, liền rút ra kết luận, đứa nhỏ này có một ưu điểm rất tốt, đó chính là rất nghe lời.

Ulla càng nhìn càng thích, đứa nhỏ này rất ngoan ngoãn, lại vô cùng lễ phép, lớn lên cũng đáng yêu, mà quan trọng nhất, trong bụng nó còn có một sinh linh sắp chào đời. Bà cầm chai thuốc trong tay, từ ái ở bên cạnh chờ Ngư Dung uống xong chén canh mới đưa cho cậu, bảo cậu nhanh chóng uống vào.

“.....” Ngư Dung cũng không lên tiếng hỏi tại sao mình phải uống thuốc, cậu còn nhớ rất rõ, lần trước lúc cậu còn thanh tỉnh, cơ thể suy yếu đến nỗi không thể duy trì hình dạng con người, sau đó cậu tỉnh bơ xuống biển ngủ một giấc liền bị ngắt đi, ngay cả chính cậu cũng không hiểu nguyên nhân. Bây giờ có thể thoát khỏi bình thường thế này, chắc hẳn chính là nhờ công lao của bà lão trước mắt này. Cậu nín thở, đem chai thuốc nhìn giống như chai nước màu pha loãng uống hết một hơi, may mắn là chất lỏng bên trong cũng không có mùi tât thối gì đó như trong tưởng tượng của cậu, ngược lại còn có chút lành lạnh và ngọt.

“Ng Sloan...” Bà Ulla thỏa mãn lấy đi cái chén và cái chai rỗng, nhẹ nhàng vỗ vỗ lên đầu Ngư Dung, không có biện pháp, đứa nhỏ này thoát nhìn giống như chưa trưởng thành vậy, nếu không phải cậu đang mang thai, đại biểu cho việc cậu đã trưởng thành, Ulla còn nghĩ rằng Kraken đang hủy hoại mầm non.

“Con có muốn đi ngủ thêm một lát không?”

Ngư Dung vốn muốn gật đầu, nhưng bỗng nhiên thân thể cậu cứng ngắt lại, cậu thiếu chút nữa quên mất trong phòng ngủ của mình còn có một nhân ngư kỳ quái.

“Đã xảy ra chuyện gì?” Ulla sờ sờ đầu Ngư Dung, đứa nhỏ này, sao bỗng nhiên lại căng thẳng như vậy? Lúc này Ulla mới nhớ tới một việc, Triton đâu rồi? Rõ ràng Triton đã hứa chăm sóc cho Roy thật tốt trong khi bà đi nấu thuốc mà.

Vào phòng nhìn thử cũng không thấy bóng dáng Triton đâu, mặc dù Triton cũng giống như cha hắn, háo sắc y như nhau, nhưng trước giờ hắn đều say mê các nàng tiên của biển. Cho nên Ulla cũng không có suy nghĩ nhiều, chỉ mắng một câu: “Tiểu tử đó thật không có trách nhiệm chút nào, đi cũng không nói tiếng nào.”

Bà quay đầu hướng Ngu Dung nói: “Có phải vừa rồi con bị Triton dọa không? Đừng sợ, đó là anh trai của Kraken, nó chỉ ham chơi một chút. Trong phòng đã không còn ai, con có muốn ngủ một chút không?”

Thật ra thì Ngu Dung cũng có chút buồn ngủ, nhưng cậu lại không muốn khi mình tỉnh lại lần nữa, lại phát hiện bên cạnh mình có một người xa lạ đang nhìn chằm chằm mình. Dù sao nơi này cũng không phải là địa bàn quen thuộc của cậu, cậu vẫn cảm thấy có chút lo lắng, cho nên cậu lắc đầu, nói với Ulla: “Không cần đâu bà, con sẽ thức để chờ Kraken trở về.”

“Được được, vợ chồng mới cưới vốn thân thiết mà, con ngồi xuống đây đi, để tránh mệt mỏi! Nếu như con cảm thấy mệt quá thì phải ngủ một chút, biết không?” Ulla thấy hai phu phu bọn họ hòa thuận, trong lòng cũng cao hứng không thôi, có bao nhiêu thần lữ sống với nhau bằng mặt không bằng lòng rồi, một người tiếp một người, không ngừng ra bên ngoài ngoại tình... Không chỉ có nam thần, còn nữ thần cũng vậy! Ulla nhớ tới vị nữ thần phong lưu trong chủ thần kia, lắc đầu thở dài, nhưng bà cũng không dám nhiều lời, tên của các vị thần có ma lực, nếu như nói ra tặc danh của đối phương, đối phương nhất định có thể sẽ nghe thấy.

24. Chương 24

Krakentos mang trân châu trở về thần điện, Poseidon giờ đình ba lên triệu tập các nhóm thần kia trở lại chính điện, không ai phát hiện ra việc Triton trở về chậm hơn những người khác vài giây.

Nếu đã thông qua được khảo nghiệm, các vị thần bắt đầu tranh luận về vấn đề tiếp theo, thần vị. Sắp xếp một thần vị không phải là một chuyện đơn giản, thần vị cũng không phải là một chức vụ dùng để làm cảnh, mỗi danh hiệu của mỗi vị thần đều có quyền hạn và thần lực tương ứng. Giống như Krakentos, hẳn là vị thần Tái sinh và Hủy diệt, cho nên sức mạnh của hắn vô cùng lớn, sau mỗi cuộc chiến, hắn càng trở nên mạnh hơn.

Còn nữa, mỗi vị thần đều có vùng cai quản riêng, nếu nhiều thêm một người, chẳng khác nào mỗi người phải chia một ít đất mình cai quản cùng thần lực của mình cho người nọ sao? Cho nên, để cho những vị thần này chia sẻ một ít sức mạnh của bọn họ là đều không dễ dàng gì, Kraken cũng hiểu rõ điều này, nên hắn lên tiếng trước: “Con chỉ hy vọng em ấy có thể hạ sinh đứa nhỏ an toàn, cho nên thần vị nào cũng được.”

Poseidon nghe xong gật gù đầu, trong lòng lại tăng thêm một phần hảo cảm với người con dâu chưa gặp mặt kia, nếu đã không quan tâm đến sức mạnh, thì các vị trí chiến đấu cùng mở rộng có thể bỏ qua. Poseidon suy nghĩ trong chốc lát, cuối cùng quyết định, trước cứ nhìn thử đứa bé tên Roy kia một chút rồi tính tiếp.

“Dem vợ của con lại ọ ẹ người nhìn một chút.” Poseidon chỉ đình ba về phía Kraken, trả thần lực lại cho hắn.

“Dạ, cha.” Kraken vâng lời, nước và bùn cát xung quanh trộn lẫn vào nhau, thân hình hắn „phịch“ một tiếng, biến mất trong màn nước vẫn đục.

Ngu Dung cố gắng chống đỡ tinh thần để chờ Kraken quay trở lại, bởi vì ngồi một mình trong phòng thực sự rất buồn chán, cho nên cậu đi tìm bà Ulla xem thử có thể phụ giúp gì không. Nhưng những thứ thuộc ở chỗ bà Ulla thật sự rất nguy hiểm, cho nên bà Ulla liền đưa cho Ngu Dung một đĩa cá nướng cùng dưa muối ngâm ăn cho đỡ buồn. Nhưng ở trong phòng vẫn rất nhàm chán, vì thế cậu liền chạy ra ngoài chơi đùa với mấy chú cá nhỏ.

Ma được của Ulla đều cần phải bảo quản trong môi trường khô ráo, cho nên chỗ ở của bà cũng giống như thần điện, đều được một bọt không khí lớn bao phủ, ngăn cách với nước biển ở bên ngoài. Ngu Dung ngồi ở băng ghế trước cửa, vừa ăn vừa nhìn những sinh vật bơi qua bơi lại trước mặt, cảm thấy giống như mình đang ở trong thủy cung vậy. Cậu cảm thấy rất hưng phấn, nơi này không giống như thủy cung ở trên địa cầu, có rất nhiều sinh vật mà cậu chưa từng nhìn thấy, nếu không phải bị bà Ulla ngăn cản, cậu đã chạy ra ngoài đó, đuổi theo chúng để nghiên cứu rồi.

Cũng nhờ vậy, khi thân thể to lớn của Kraken xuất hiện ở bên ngoài phạm vi của nhà bà Ulla, Ngu DUNG liền nhìn thấy hắn, cậu vui vẻ gọi lớn tên của Kraken, chạy về phía hắn.

“Wow ~ hì.... Anh chạy đi đâu vậy? Em rất nhớ anh.” Ngu Dung nhào về phía hắn, vui vẻ cười nói. Thân thể Kraken tựa như miếng nệm cao su vậy, mềm mại lại đàn hồi rất tốt, nhưng Kraken vẫn lo lắng cậu tông phải mình mà bị thương, nên dùng xúc tu đỡ hai bên nách, nâng cậu lên.

“Đi thôi, chúng ta chào bà Ulla một tiếng rồi cùng đi gặp cha anh.” Kraken cũng không giải thích nhiều, hắn dùng xúc tu ôm lấy Ngu Dung, xoay người cậu lại, ở phía xa xa, bà Ulla đang đứng cạnh cửa, tươi cười vẫy tay chào tạm biệt bọn họ.

“Tạm biệt bà ~” Ngu Dung hô lớn, đồng thời đưa tay vẫy vẫy bà Ulla, Kraken liền đem cậu bơi đi. Không phải Kraken không thể mang theo cậu làm phép dịch chuyển, mà hắn không muốn cậu cảm thấy khó chịu, lấy tình trạng hiện giờ của Ngu Dung mà nói, nếu sử dụng loại phép thuật này, có thể khiến cơ thể cậu choáng váng và buồn nôn.

Kraken mang theo Ngu Dung bơi về phía thần điện, thần lực của hắn đã trở lại, cho nên hắn có thể thu nhỏ thân hình lại, bơi vào trong chính điện. Hắn thả Ngu Dung xuống, dùng xúc tu nắm lấy tay cậu, từng bước tiêu sái dắt cậu đi vào trong.

Toàn bộ các vị thần trên điện đều nhìn chăm chăm Ngu Dung, thân thể cậu vì khẩn trương mà cứng ngắt, cậu không ngờ mình tới gặp cha Kraken mà còn có nhiều người như vậy! Mấy người này đều là họ hàng thân thích của Kraken sao?

“Đừng sợ, anh ở đây.”

Ngu Dung và Kraken nhìn nhau, cảm giác như được hắn truyền thêm dũng khí thông qua cái xúc tu đang nắm tay mình, cậu hít sâu, đi về phía trước, trong lòng không ngừng niệm, đừng sợ, đừng có sợ, bọn họ là đũa hẩu, bọn họ đều là đũa hẩu.....

Mà mọi người nhìn chăm chăm Ngu Dung là có nguyên nhân, đầu tiên, bộ ngực bằng phẳng kia đã làm không ít vị thần hoảng sợ, vì bọn họ chỉ nghe Krakentos nhắc đến vợ mình, nhưng không nghĩ tới đối phương lại là nam. Còn vấn đề nam nhân có thể sinh con, bọn họ cũng không có ngạc nhiên bằng việc này, dù sao bọn họ cũng là thần, chuyện gì mà không thể?! Một nguyên nhân khác làm mọi người kinh ngạc là, tuổi của Ngu Dung, trong mắt họ, Ngu Dung so với tên nhóc Cupid kia lớn hơn chẳng bao nhiêu, đứa nhóc nhỏ như vậy, chẳng lẽ Krakentos thích dạng như thế này?!

25. Chương 25

Nơm nớp lo sợ đi đến trước mặt Poseidon, Ngu Dung nhìn thần tọa hoa lệ trước mặt, trong lòng thầm nghĩ, mình có nên cúi chào hay quỳ xuống hành lễ không nhỉ?! Cậu đứng ngốc ở đó, trong lòng vô cùng bối rối. Đồ ngốc Kraken, anh còn chưa dặn em gì hết đã kéo em tới đây rồi!

Thật ra Poseidon là vị thần rất hiền lành, ông thấy Ngu Dung đứng im một chỗ, liền mỉm cười lên tiếng trước: “Đây chính là con cháu của ta sao? Nào, đến gần cho cha nhìn mặt một chút nào!” Ông giơ tay ngoắc ngoắc Ngu Dung, nếu bỏ qua vẻ bề ngoài nhìn như mới hơn ba mươi của ông, thì ông rất giống với một bậc bề trên hiền lành.

Ngu Dung chần chờ một chút, lén nhìn sang Kraken một cái, thấy hắn gật đầu, Ngu Dung mới tiến về phía trước, dùng âm thanh mềm mại khẽ kêu: “Cha...”

Tiếng „cha” này làm cho Poseidon vui vẻ không thôi, ông rất thích mấy đứa nhỏ như Ngu Dung, nhất là những đứa nhỏ ngoan ngoãn đáng yêu, nhưng mấy đứa con nhà ông, aizzz... lớn lên không cường tráng thì chính là có hình dáng kỳ quái, điều này làm cho ông tiếc nuối không thôi.... Hiện tại có một đứa con cháu với hình dáng vĩnh viễn là một thiếu niên đáng yêu gọi ông là cha, điều này càng làm ông thêm yêu mến đứa con cháu này.

Ngu Dung bị Poseidon kéo đến bên cạnh mình, ông không ngừng vỗ vỗ người, sờ sờ đầu của cậu, làm cho Ngu Dung cảm thấy có chút không được tự nhiên, tốt xấu gì cậu cũng gần ba mươi rồi, bị người khác đối xử giống như trẻ nhỏ như vậy, cậu xấu hổ đến đỏ bừng mặt, nhưng điều này lại làm Poseidon cảm thấy thích thú hơn, ông dùng ngón tay mình xoa nắn gương mặt trẻ con đầy đặn của cậu.

Ngu Dung đang mang thai, nên rất dễ xúc động, bị ông sờ qua sờ lại như vậy khiến vành mắt cậu dần đỏ hoe, thấy vậy, nụ cười trên mặt Poseidon bỗng cứng đờ, ông vội buông tay ra, có chút luống cuống không biết làm sao để dỗ cậu. Ông dùng ánh mắt ra hiệu với Kraken, ý bảo hãy nhanh đem bà xã nhỏ của mình về dỗ, rồi mới ho khan một tiếng che đi vẻ xấu hổ vừa rồi của mình. Trong lòng ông đã có một quyết định.....

“Roy, vợ của Krakentos, phong vị tam phẩm, trở thành vị thần đại diện cho Tuổi trẻ, Sinh đẻ và Hạnh Phúc.” Poseidon tuyên bố trước mọi người, ông chỉ phong cho Ngu Dung phong vị tam phẩm, nhưng lại ban cho cậu ba loại thần lực. Ông quyết định như vậy là vì không để ai có thể có ý kiến với Ngu Dung, mặt dù là thần vị đứng hàng thứ ba, nhưng lại có ba loại thần lực, khi cả ba loại thần lực này cùng tăng lên, sức mạnh của cậu có thể ngang ngửa với người có thần vị đứng hàng thứ hai.

Khi ông dứt lời, không ai trong chính điện lên tiếng dị nghị. Poseidon hài lòng gật đầu, giơ đinh ba hướng lên trên, chỉ về hướng các bức tượng trên thần điện, ở ngay tại vị trí bức tượng của Krakentos, trên cái đầu tròn tròn của hắn liền xuất hiện thêm một bức tượng mình người đuôi rắn nho nhỏ. Bức tượng thần đại diện mới kia thoát nhìn rất đáng yêu, hai tay đan nhau đặt dưới cằm, thân người nằm sát vào Krakentos, còn cái đuôi thì khẽ nhếch lên phía trên.

Nhìn thấy thần tích xuất hiện, tự nhiên mọi người sẽ lập tức cúng bái, các quan tể ti trong thần điện đều đã nhận được thần dụ của Poseidon, con trai của thần biển cưới vợ, toàn bộ mọi người đều phải cúng bái.

Ngay sau khi thần dụ được truyền xuống, những mảnh thần cách nhỏ trong thân thể Ngu Dung không còn rời rạc như trước nữa, sau khi hấp thu được thần lực, thần cách của cậu dần hội tụ lại một chỗ, từ hôm nay trở đi, càng có nhiều người tín ngưỡng, sùng bái cậu, thần cách của cậu sẽ ngày càng lớn mạnh và hoàn thiện hơn.

Poseidon hạ mệnh lệnh cuối cùng: “Để mừng hôn lễ của Krakentos cùng Roy, ta quyết định mở tiệc ăn mừng bảy ngày bảy đêm! Nào, các con dân của ta, cuồng hoan đi!” Đinh ba hướng lên trên, trên không trung liền xuất hiện những nhạc cụ trôi bèo bồng, phát ra tiếng nhạc du dương, đồng thời, hoa tươi, rượu ngon cũng xuất hiện ở trên chính điện, các vị thần tụ tập lại thành từng đôi, bắt đầu khiêu vũ theo điệu nhạc.

“Bà xã thân ái, không biết anh có vinh dự mời em nhảy một bản không?” Krakentos vẫn giữ hình dáng quái vật biển, hắn vươn một cái xúc tu ra trước mặt Ngu Dung, tạo tư thế mời cậu nhảy, thoát nhìn rất thú vị.

“Hi, khiêu vũ cũng được đó, nhưng hình dáng anh như thế, có thể nhảy sao?” Ngu Dung vừa nghĩ đến cảnh mình và Kraken khiêu vũ liền bật cười, một người một bạch tuột cùng nhau khiêu vũ, chắc rất thú vị, tiếc là không có máy ảnh để chụp lại.

“Sao lại không?” Kraken dùng một xúc tu nâng tay phải Ngu Dung lên, để cậu cầm lấy nó, rồi dùng hai cái xúc tu khác đặt ở sau lưng và hông của cậu, nâng cả người cậu lên không, sau đó dẫn cậu ra chính giữa sàn nhảy ~ xoay xoay khiêu vũ

~

Ngu Dung bị động tác trân trọng như bảo bối dễ vỡ của Kraken làm cho bật cười, hai người cứ xoay a xoay, Kraken tận lực để Ngu Dung không cảm thấy choáng trong khi di chuyển, từ từ tiến về phía cửa, thừa dịp mọi người còn bận vui chơi ca hát, hắn đem cậu ra ngoài. Ngu Dung dùng hai tay ôm lấy thân thể không cách nào ôm trọn của hắn, dùng má cọ cọ lên người hắn, rồi dùng miệng hôn lên thân thể hắn một cái thật kêu, cậu cảm thấy vô cùng hài lòng, nói với Kraken: “Đi thôi ông xã, chúng ta về nhà đi.”

Hai chữ „ông xã này là cho Kraken vô cùng kích động trong lòng, âm thanh của hắn cũng có chút run run, trả lời: “Ừm, về nhà thôi, bà xã.”

26. Chương 26

Trong lòng đại dương bao la, tất nhiên Kraken cũng có cung điện riêng của mình. Cung điện của hắn tuy không lớn lắm, nhưng cũng có vài người hầu. Bên trong cung điện vô cùng ẩm ướt, sàn nhà bị bao phủ bởi một tầng nước biển mỏng, do có tiểu quái thường xuyên dọn dẹp, cho nên trong cung điện không hề có rêu, nấm mốc hay tảo biển bám vào, đối với các quái vật biển và hải yêu mà nói, điều này vô cùng thoải mái.

Kraken đem theo Ngu Dung trực tiếp đi vào phòng ngủ, ai cũng thức thối lui xuống, trong chính điện cũng có đặt một bức tượng của Krakentos, hiện tại trên bức tượng ấy đã xuất hiện thêm một bức tượng nhỏ có đuôi rắn nằm sấp trên người hắn, gần như toàn bộ thế giới đều đã biết hôm nay chính là đại yến mừng tân hôn của bọn hắn.

“Kraken, anh giải thích coi, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Em bị bệnh gì?” Cho đến bây giờ, Ngu Dung còn chưa biết rõ về tình trạng thân thể của mình, hơn nữa, ngôn ngữ bọn họ dùng cũng không phải là tiếng mẹ đẻ của cậu, phần lớn những gì cậu nghe được chỉ là âm thanh trò chuyện chứ không hiểu bọn họ đang nói gì cả. Chỉ có thể hiểu đại khái là vợ cái gì đó, rồi thần cái gì đó mà thôi, Ngu Dung đoán là, vừa rồi tên của cậu đã được ghi vào gia phả nhà hắn sau khi tiến hành nghi lễ kết hôn.

Kraken cảm thấy có chút buồn cười, bảo bối của hắn cho đến tận bây giờ còn chưa hay biết gì hết, sao mà đáng yêu thế không biết? Hắn dùng một xúc tu xoa nhẹ bụng của Ngu Dung, ôn nhu nói: “Không có gì. Chỉ là đứa bé trong bụng đang hấp thu sức mạnh của em thôi.”

“Đứa bé?” Ngu Dung vẫn chưa kịp phản ứng, cậu cảm thấy Kraken chỉ đang dỗ mình thôi, giống như lúc trước, khi cậu bị đau răng, ba cậu lừa cậu rằng, trong hàm răng xuất hiện một con sâu và nó đã cắn vào thịt của cậu làm cậu đau vậy. Cậu thở hổn hển, nhìn Kraken nói: “Đừng có gạt em, nói, rốt cuộc em bị bệnh gì?”

Kraken dỗ dành cậu, cười cười đem Ngu Dung nâng lên, xoay một vòng trên không. Hắn nói: “Roy ngốc, em đang mang thai con của chúng ta đó.”

“Ồ ~ thì ra là vậy... Hả? Mang thai? Con của chúng ta?” Ngu Dung ngây ngẩn cả người. Cậu không thể nào tin được, dùng ngón út ngoáy ngoáy lỗ tai, cậu hỏi lại một lần nữa: “Anh nói, trong bụng em có đứa bé của chúng ta?”

Kraken vui mừng hạ xúc tu xuống, buông Ngu Dung ra, dùng xúc tu nhẹ nhàng vuốt mái tóc của cậu, hắn có chút không yên lòng nói: “Đúng vậy, em không vui sao? Chúng ta sắp có con.”

“Anh để em yên tĩnh suy nghĩ một lúc đã.” Ngu Dung nói.

Lúc trước khi phát hiện mình là gay, bởi vì trong nhà còn có một đứa em trai, cho nên việc nối dõi tông đường gì đó, cậu cũng không bị áp lực lắm. Theo thời gian, tuổi tác càng lớn, nhưng do công việc bận rộn nên thời gian cậu ở nhà càng ít, do đó mới tránh bị ba mẹ mình bắt kết hôn.

Cậu cũng rất thích con nít, trắng trắng nõn nõn, lại rất đáng yêu, dễ bị gạt nữa, cậu vẫn luôn hy vọng mấy đứa nhóc sẽ nhìn mình với ánh mắt sùng bái, rồi tin rằng sắp những thứ nửa thật nửa giả mà cậu nói. Vốn cậu cũng muốn đến cô nhi viện nhận nuôi một đứa, hoặc sau này sẽ đem hết tài sản của mình cho con của em trai mình, cậu cũng từng nghĩ qua rất nhiều trường hợp có thể xảy ra, nhưng từ trong tận đáy lòng, cậu luôn tha thiết có một đứa nhỏ do tự mình sinh ra.

“Em... em thật sự có đứa nhỏ trong bụng?” Ngu Dung lặp lại câu hỏi, âm thanh nghe qua có vẻ không quá cao hứng, giống như là đang cố nặn ra từng tiếng vậy.

“Ừ, em đang mang thai con của chúng ta.” Kraken khẳng định lại một lần nữa, hắn nghe thấy âm thanh của Ngu Dung có vẻ kỳ quái, trong lòng liền cảm thấy bất ổn, chẳng lẽ bà xã của mình không thích đứa nhỏ?! Trong chốc lát, hắn đã tính toán tốt trong đầu, đứa nhỏ này không thể không sinh, nhưng chờ sau khi sinh xong, mình sẽ đưa nó cho người khác nuôi dưỡng.

“Em có đứa nhỏ! Hahahaha! Em có con rồi!” Ngu Dung từ trong nỗi khiếp sợ tỉnh lại, cao hứng đến quơ tay múa chân, nhảy lên tại chỗ, nhưng bỗng nhiên nhớ đến hiện tại mình là một phụ nữ có thai, không đúng, là

một người đàn ông mang bầu mới đúng, lập tức kìm nén cơn kích động của mình, hai tay ôm lấy ngực, nhỏ nhỏ biểu hiện sự vui mừng của mình.

Đến lúc này Kraken mới yên lòng, nguyên lai không phải bà xã nhà mình ghét đứa nhỏ, mà là bị kinh hỉ quá mức mà thôi.

“Được rồi được rồi.... Đừng hưng phấn quá, coi chừng lát nữa lại mất ngủ.” Kraken nhẹ nhàng giữ lấy Ngu Dung, đặt cậu vào trong ao, chỗ ngủ hiện tại của bọn họ, không phải là không có giường ngủ đàng hoàng, mà do thân thể Ngu Dung đang cần hấp thụ rất nhiều năng lượng, trước kia là do thân thể của cậu có thay đổi, còn hiện giờ là do cậu đang mang thai.

Đêm đó, Ngu Dung không ngừng nghỉ mà truy hỏi Kraken các vấn đề khác nhau, một lúc sau âm thanh nhỏ dần, từ từ trở thành tiếng lẩm bẩm của một mình cậu.

“Kraken, anh nói xem, đứa bé lớn lên sẽ giống anh hay là giống em? Nó có thể có hình dạng là đầu bạch tuộc đuôi rắn không? Hay là đầu bạch tuộc, còn phần chân thì giống con người? Em thấy nên giống bà Ulla là tốt nhất, mình người, còn phần chân là các xúc tu....”

“Kraken, đến lúc sinh thì làm sao em sinh được? Dùng móng sao? Hay là phải sinh mổ? Mà thôi, em nghe nói sinh thường, đứa bé sẽ khỏe mạnh hơn....”

“Kraken, em là nam, sao lại mang thai được nhỉ? Là vì em biến thành hải yêu sao? Vậy, anh có thể mang thai không, anh có muốn tự sinh một đứa không? Mà thôi quên đi, em làm sao đẻ được anh chứ....”

“Kraken, bao giờ thì em sinh? Có giống như con người, phải mang thai mười tháng không? Đúng rồi, em mang thai đã bao lâu rồi? Sao bụng còn chưa nhô lên?”

“Kraken..... “

27. Chương 27

Gần đây, Kraken cảm thấy có chút buồn rầu.

Thân thể của Ngu Dung đã tốt lên rất nhiều, thai kỳ cũng rất tốt, nhưng từ khi Ngu Dung biết mình có đứa nhỏ liền bắt đầu chú ý đến hoạt động hàng ngày của mình, không còn hấp tấp, vội vàng, không còn tham gia những hoạt động quá kịch liệt nữa.

Mà làm tình, cũng được phân vào loại vận động kịch liệt....

Cho nên, Kraken nhiều lần cầu hoan đều bị cự tuyệt. Bất kể hấn cam đoan với Ngu Dung đứa nhỏ rất rất khỏe mạnh, cho dù cậu có cố ý đập mạnh bụng mình xuống đất, đứa bé vẫn không hề hấn gì, Ngu Dung vẫn kiên trì muốn dưỡng thai, mà quan trọng hơn cả, không thể ở trước mặt đứa nhỏ làm những hành động tục tĩu như vậy nha. Kraken nghe thấy thế càng trở nên u sầu hơn, nhưng cũng không còn cách nào khác, hấn đành suốt ngày ôm lấy Ngu Dung, truyền thêm thần lực cho cậu để đứa nhỏ có thể chào đời nhanh một chút.

Mà hôm nay chính là ngày Kraken buồn rầu nhất.

Ngu Dung cảm thấy dạo gần đây mình thiếu vận động thì phải, trừ bỏ mấy ngày đầu cậu cùng Kraken phải đến nhà bà Ulla hỏi mấy vấn đề liên quan đến thai kỳ ra, thời gian còn lại đều ru rú trong cung điện. Tuy là đàn ông nhưng khi mang thai cũng cần phải vận động một chút, cho nên Ngu Dung quyết định cùng Kraken ra ngoài bơi mấy vòng để thả lỏng tâm tình, cũng như để Kraken không thể suốt ngày ôm lấy cậu muốn cầu hoan.

Bình thường khi cùng Ngu Dung một chỗ, các xúc tu của Kraken đều quán qua quán lại, không thể phân biệt rõ chúng với nhau, nhưng lúc này, khi cùng nhau bơi lội, xúc tu của hấn duỗi ra để đẩy nước, cho nên Ngu Dung liền phát hiện ra chỗ không thích hợp.

“Hai, Bốn, Sáu, Tám, Chín... Sao chỉ có chín cái?” Ngu Dung bơi tương đối chậm, rất nhanh liền phát hiện ra vấn đề, cậu bơi vòng ra sau Kraken, đếm đếm.

“Krakentos! Mấy xúc tu khác của anh đâu? Sao chỉ còn có chín cái?” Ngu Dung là một nhà nghiên cứu sinh vật biển, cho nên rất tò mò đối với chủng tộc của Kraken, trong một lần tâm huyết dâng trào, cậu đã bắt Kraken đem xúc tu của mình bung ra để đếm, tính lun cả bộ phận sinh dục nhìn giống như xúc tu kia, hần có tổng cộng mười hai cái, hơn những động vật nhuyễn thể khác mà cậu từng biết bốn cái, khi đó cũng chính vì phát hiện này mà cậu đã hưng phấn cả một thời gian dài. Cậu và Kraken đều ở chung với nhau mỗi ngày, sao tự nhiên lại mất đi ba cái?

“A...” Bị Ngu Dung truy hỏi, Kraken cũng không biết nên trả lời như thế nào. Một người chồng tốt là không nên để bà xã của mình đau buồn, cho nên bình thường mình đều đem chúng giấu rất tốt, sao hôm nay lại sơ sót thế nhỉ? Những lần trước, khi đi ra ngoài Kraken đều cố ý bơi tụt lại phía sau để cậu không phát hiện ra, nhưng hôm nay, khi Ngu Dung nổi hứng đòi ra ngoài bơi lội để vận động gân cốt, tự nhiên hần lại quên mất, cho nên mới tạo nên tình huống hiện tại.

“Tốt nhất anh nên thành thật kể hết cho em biết!” Ngu Dung trừng mắt, nghiêm túc nhìn Kraken, ép hần nói ra sự thật. Về mặt khi tức giận của cậu thật sự rất đáng yêu, nhưng trong mắt Kraken mà nói, nó cũng vô cùng có uy lực nha.

Ngu Dung thấy Kraken vẫn trầm mặc không chịu trả lời mình, trong lòng cậu bắt đầu suy nghĩ xem chuyện này phát sinh khi nào. Cả ngày cậu đều dùng thân thể Kraken như gối ôm mà ôm ngủ, hai người bọn họ gần như là dính lấy nhau suốt cả ngày lẫn đêm, ngoại trừ... khoảng thời gian cậu hôn mê kia, khi tỉnh lại đã phát hiện mình đang ở trong nhà bà Ulla, còn Kraken thì không có bên cạnh.

“Anh... có phải anh đã chấp nhận điều kiện gì đó để có thể chữa khỏi bệnh cho em, phải không?” Ngu Dung vẫn cho là thân thể của cậu tốt lên là do uống thuốc của bà Ulla, nhưng hiện tại cẩn thận ngẫm nghĩ lại, cậu cảm thấy cơ thể mình chỉ thật sự khá lên từ sau khi đến thần điện của Poseidon để gặp cha hần. Chẳng lẽ Kraken đã chấp nhận điều kiện gì đó, để cho cha hần chữa trị ỉnh?

Ngu Dung càng nghĩ càng thấy mình đoán đúng, còn Kraken thì vẫn trầm mặc như cũ, không biết nên giải thích ra sao với cậu để giấu chuyện này nữa, xúc tu của hần đã mất ba cái, bằng chứng rõ ràng như vậy, làm sao có thể chối cãi đây?! Trong lòng hần cảm thấy bị ai không thôi,

chờ qua một thời gian ngắn nữa, xúc tu sẽ bắt đầu tách ra và sinh trưởng trở lại rồi, sau đó có thể dùng lý do là chủng tộc của mình đến thời kỳ sẽ tự động phân chia xúc tu để trả lời là được, hôm nay tự nhiên lại sơ ý để bà xã phát hiện, azzzzz....

Hiện tại, hần chỉ có thể nói ra sự thật....

Ngu Dung nghe xong, hốc mắt liền đỏ, không biết có phải đang khóc không nữa, bởi vì đang ở trong biển, cho nên Kraken không thể chắc chắn về điều này, vì nước mắt chảy ra liền hòa tan vào trong biển cả bao la, dù hần nhìn kỹ cỡ nào cũng không thể phát hiện được.

“Sau này anh phải cẩn thận một chút, nếu có chuyện gì xảy ra, em sẽ đau lòng lắm, anh biết chưa?” Ngu Dung bơi tới bên cạnh Kraken, dùng tay sờ sờ phần còn sót lại của mấy cái xúc tu bị đứt, lên tiếng nói. Tuy Kraken dùng giọng điệu băng quơ để kể qua loa cho xong chuyện, nhưng cậu biết, khi đó nhất định rất là đau.

“Ừm... Anh, sau này anh sẽ cẩn thận hơn.” Kraken được cậu quan tâm lo lắng, trong lòng liền cảm thấy ngọt ngào muốn chết, nhanh chóng giải thích thêm: “Anh cam đoan, chờ thêm một thời gian nữa nó sẽ mọc dài lại như cũ, anh cũng chỉ đau có chút xíu à, cho nên em... em đừng có khóc nữa nha...”

Ngu Dung phì cười một tiếng, bộ dáng Kraken kích động quơ qua quơ lại mấy cái xúc tu hướng cậu giải thích thiệt là buồn cười mà, cái người không sợ trời không sợ đất như hần, vậy mà chỉ sợ mình khóc. Cậu không lên tiếng trả lời, chỉ yên lặng dùng tay nắm lấy xúc tu của Kraken, mỉm cười kéo hần tiếp tục bơi đi, tiếp tục cuộc dạo chơi của bọn họ.

28. Chương 28

Bụng Ngu Dung vẫn như cũ không có nhô lên, tuy bà Ulla đã kiểm tra qua và khẳng định nó không có bất cứ vấn đề gì, nhưng cậu vẫn cảm thấy lo lắng suốt một thời gian. Cuối cùng, cho đến một ngày đẹp trời, rốt cuộc cậu cũng cảm nhận được có một sinh mạng nhỏ đang ở trong bụng mình. Cũng không phải là máy thai gì đó, mà là một cảm giác rất khó diễn tả, giống như là từ trong bụng cậu truyền ra một âm thanh đang thì thầm gọi tên cậu vậy.

Điều này làm cho Ngu Dung cảm thấy an tâm và vui mừng hơn bao giờ hết, hiện tại cậu đã có thể chắc chắn đứa bé đang rất khỏe mạnh rồi. Trừ bỏ việc cậu do mang thai mà dễ xúc động rồi chạy đi tìm Kraken bắt bẻ một chút ra, cuộc sống của hai người vô cùng ổn định và hạnh phúc.

Nhưng mấy ngày gần đây, nhà cậu phải thường xuyên tiếp đãi mấy vị khách không mời.

Kỳ thật, Ngu Dung rất hoan nghênh việc có khách đến chơi, bởi vì ngoài Kraken ra, trong nhà chỉ còn vài con tiểu quái với chỉ số thông minh không cao lắm, làm cậu muốn kiếm người nói chuyện cũng không có. Tuy bà Ulla cũng thường hay ghé qua nhà tán gẫu với cậu, nhưng bà là người bận rộn, ngồi một lúc liền phải rời đi. Còn người khách này, Ngu Dung cảm thấy không thích chút nào, đó chính là cái người cá kỳ quái lúc trước định sát hại cậu. Nghe nói hắn ta là anh trai của Kraken, kêu là Triton thì phải?

Ngày đầu tiên Triton tới một mình, còn mấy ngày sau đều đem theo một hải tiên nữ. Với lý do rất hợp tình hợp lý là, thấy Ngu Dung ở nhà hoài như thế sẽ rất nhàm chán, cho nên hắn dẫn vợ của mình tới để trò chuyện với cậu. Mỗi lần tới đây, hắn đều dẫn theo một hải tiên nữ khác nhau, không biết người nào là tình nhân của hắn, người nào mới là vợ của hắn nữa? Nhưng Ngu Dung không quan tâm điều đó, điều làm cậu bức nhất chính là, tuy là người mang thai, nhưng dù sao cậu cũng là đàn ông, ai nói cậu sẽ trở nên thân thiết trò chuyện với mấy cô nàng kia? Hơn nữa, cứ thừa dịp Kraken không để ý, hắn lại dùng ánh mắt kỳ quái nhìn cậu, như là muốn nuốt chửng cậu vậy.

Ngu Dung không phải là người có tính nhẫn nại cao, hơn nữa cậu lại đang mang thai, tâm tình rất dễ bộc phát: “Người nhìn cái gì???!!!!”

Triton có chút luống cuống, lập tức lên tiếng xin lỗi: “Thật có lỗi, anh chỉ là hâm mộ hai em đang có đứa nhỏ thôi.” Nói xong, liền dùng tay đánh vào người Kraken một cái, cười mắng: “Em thật là thằng nhóc may mắn.”

Kraken nói: “Xin lỗi, Roy đang mang thai nên rất dễ xúc động.”

Ngu Dung vừa nghe ông xã mình nói thế liền tức điên lên, ý của hắn là muốn mình xin lỗi người kia?! Cậu đập mạnh cái đuôi xuống đất, giận dữ bơi về phía phòng ngủ, không muốn nhìn thấy tên kỳ quái kia nữa, còn có, Kraken thật đáng giận mà, không giúp mình thì thôi, còn chạy đi nói hộ người khác.

“Thật xấu hổ, Triton, anh về trước đi, em đi xem Roy một chút.” Kraken có chút lo lắng, liền lên tiếng đuổi khách.

“Anh hiểu mà, đều do đứa nhỏ trong bụng thôi, anh đi trước nha.” Triton cũng không nói gì, mang theo cô nàng không biết là vợ hay tình nhân kia rời đi.

Kraken đi vào phòng liền thấy Ngu Dung đang trốn dưới ao, đem cả người chìm xuống nước, thấy Kraken tới gần, cậu hừ một tiếng rồi quay mặt sang chỗ khác. Ý tứ là, hiện tại em không muốn nhìn thấy anh....

“Bà xã, em đừng giận nữa...” Kraken vươn hai xúc tu ra, ôm lấy Ngu Dung từ dưới ao lên.

“Anh đi mà dỗ cái tên Triton kia, tới đây quần em có tức giận hay không làm gì???!” Ngu Dung không có giấy dũa, nhưng vẫn dùng âm thanh bén nhọn lên án hắn, có chút cố tình muốn gây sự.

“Đừng như vậy, Triton là anh trai cùng cha khác mẹ với anh, anh không thể vì anh ấy cứ nhìn chằm chằm em mà gây náo loạn được. Đừng tức giận nữa nha! Anh hứa, sau này anh ta đến, sẽ không để anh ta có cơ hội nhìn thấy em.” Kraken lên tiếng dỗ dành Ngu Dung.

Tuy Ngu Dung vẫn còn tức giận, nhưng bình thường cậu là người ôn hòa, còn có chút tâm tính trẻ con nên thường sẽ không giận dữ lâu, cho nên cậu nói: “Được rồi, sau này anh ta có đến, em không muốn tiếp

chuyện với mấy cô nàng trang điểm lòe loẹt đi chung với anh ta nữa.” Ngu Dung cảm thấy phải tiếp chuyện với mấy cô nàng hải tiên nữ kia chính là một hình thức tra tấn tàn ác nhất.

“Ừm, Roy của anh rất rộng lượng.” Trong lúc cố làm cho Ngu Dung vui vẻ lại, trong lòng Kraken cũng cảm thấy có chút bất an, tuy lúc này hắn lên tiếng xin lỗi Triton, nhưng đối với thái độ của Triton, hắn cũng cảm thấy có chút không thích hợp, hình như Triton quan tâm tới Ngu Dung hơi quá mức rồi nhỉ?

“Hừ, em mới không có rộng lượng như vậy, em là người hẹp hòi nhất trên thế giới này đó.” Ngu Dung giả bộ tức giận, hừ một tiếng rồi quay sang hướng khác, nhưng cậu lại bị Kraken dùng xúc tu thọc lét, khiến cậu cười phá lên.

“Ha ha ha ha ha... Đừng thọc lét em nữa, ha ha ha ha...”

“Thực sự là người rất hẹp hòi? Hẹp hòi chỗ nào? Chỗ này phải không?”

“A, ha ha ha ha ha... em rất rộng lượng! Thiệt đó, em là người rộng lượng nhất trái đất này luôn!”

29. Chương 29

Lại thêm một khoảng thời gian trôi qua, Triton vẫn như cũ, cứ chạy đến chỗ Kraken chơi, nhưng cơ hội nhìn thấy Ngu Dung càng lúc càng trở nên ít hơn. Bất an trong lòng Kraken cũng giảm đi, Triton không thể gặp mặt Ngu Dung, chắc không còn vấn đề gì nữa. Dù sao cũng là anh em, Kraken cũng không muốn làm căng với đối phương.

Cứ mỗi quý sẽ có một đợt thủy triều lớn, Kraken bắt buộc phải quay trở về đảo để chủ trì tế điển, bổ sung thần lực cũng như tăng kết giới và chúc phúc cho các thần dân của mình. Hắn tính sau khi trăng lên khoảng một tiếng sẽ rời đi, rồi tranh thủ trước khi mặt trăng lặn sẽ quay trở về, nếu thuận lợi, hắn chỉ phải xa Ngu Dung khoảng mười tiếng.

Kraken tính đem Ngu Dung theo, nhưng sau khi suy nghĩ kỹ hết mọi khả năng có thể xảy ra, hắn quyết định đi một mình, dù sao thần lực ở đây cũng nhiều hơn, tốt cho thân thể Ngu Dung và đứa nhỏ trong bụng hơn. Trước khi đi, Kraken dặn đi dặn lại Ngu Dung rất nhiều lần, nếu cảm thấy có bất cứ vấn đề gì không ổn, phải cho người đi mời bà Ulla đến liền, rồi mới lưu luyến rời đi.

Vừa rời khỏi đường hầm, Kraken liền cảm thấy bất an, so với loài người, giác quan thứ sáu của các vị thần chính xác gần như tuyệt đối. Loại cảm giác này không có làm cho hắn đứng ngồi không yên, cho nên hắn cảm thấy nó không nghiêm trọng lắm, nhưng để đề phòng bất trắc, hắn cảm thấy tốt nhất mình vẫn nên nhanh chóng hoàn thành tế điển rồi trở về sớm một chút. Vì thế, hắn nhanh chóng bơi đến hòn đảo kia, không thêm quan tâm đến trình tự phức tạp của tế điển, trực tiếp dùng thần lực gia tăng kết giới quanh đảo và ban lời chúc phúc cho người dân trên đảo, sau đó nhanh chóng rời đi.

Ai ngờ trên đường quay về lại bị người khác chặn đường... Sau khi đi qua đường hầm, có một đoạn không thể sử dụng thuật di chuyển tức thời, mà phải bơi qua, và ở ngay trước cửa đường hầm, có một hải tiên nữ đang đứng đó chặn đường của hắn.

“Có chuyện gì?” Kraken đang muốn nhanh chóng quay trở lại bên cạnh Ngu Dung, nên khi thấy có người chặn đường, ngữ khí không khỏi có chút nóng nảy.

“Làm gì mà gấp vậy ~” Nữ hải yêu chặn đường dùng dáng vẻ lẳng lơ lên tiếng.

Kraken nghe thấy thể liền nhú mày, nữ hải yêu này, hình như mình đã từng gặp qua, không phải hắn nhận ra thông qua hình dáng của ả, mà là nhận ra qua thần lực của ả. ả rất giống một trong số những người mà Triton mang theo đến nhà mình chơi, do đã lâu nên Kraken không có chút ấn tượng nào với ả.

“Em có đẹp không?” Nữ hải yêu tự kỷ nói, thân thể của ả từ trên xuống dưới đều là đang mô phỏng theo những thứ đẹp nhất của các nữ hải yêu khác.

“Rốt cuộc cô muốn gì?” Người có đẹp hay không liên quan quái gì đến ta? Khẩu khí của Kraken vẫn không tốt lắm, hẳn rất muốn bỏ đi trước, nhưng nể tình ả là tình nhân của Triton, nên vẫn đứng lại hỏi xem ả muốn cái gì.

“Em muốn gì hả ~ Haha ~” Âm thanh của nữ hải yêu như gió thoảng vang lên, kết hợp với ngoại hình xinh đẹp kia, không những không làm người ta yêu thích, mà còn làm người khác反感.

Làm bộ làm tịch... Kraken nghĩ thầm.

“Em ~ muốn anh a ~” Nữ hải yêu kia nói xong liền xông lại ôm lấy Kraken, làm cho Kraken hết cả hồn, hẳn vội vàng dùng xúc tu đẩy ả ra.

Nữ hải yêu này muốn cùng hải yêu đương vụng trộm?!

Nếu Kraken là một người khác, chắc hẳn sẽ rất phấn khích. Các vị thần trên đỉnh Olympus đều rất nổi tiếng về khoản quan hệ lung tung này, bởi vì bọn họ trẻ mãi không già, cho nên việc yêu đương vụng trộm với những người thân trong gia đình rất phổ biến, giống như cha hắn vậy, đã từng có quan hệ với Nữ thần Đất mẹ Gaia, còn sinh ra một đứa trẻ nữa, mà Gaia chính là bà cố của Kraken a!

Kraken bị bất ngờ nên cũng không dùng nhiều lực lắm, nữ hải yêu kia bị đẩy ra, lăn vài vòng liền đứng lên. Trong mắt ả, hành động vừa rồi của Kraken chính là do thẹn thùng mà ra.

“Nếu cô lập tức rời đi, tôi sẽ không tính toán với cô.” Kraken nói, hẳn không muốn sau này phải chịu trách nhiệm với của nợ gọi là tình một đêm này, huống chi hắn căn bản không nghĩ đến điều này, nhất thời mềm lòng đi phát tiết với người khác có gì tốt? Không phải cứ càng nhiều là càng tốt, nếu hắn là người như vậy, không cần phải đợi đến bây giờ mới lấy vợ.

Chính hắn cũng là kết quả của một cuộc yêu đương vụng trộm mà ra. Hắn không thích mình là con riêng của Poseidon chút nào, nhưng vì Poseidon rất thích mấy đứa con của mình, đối xử với chúng rất bình đẳng, hơn nữa, mẹ của hắn là một nhân vật có sức mạnh cường đại, cho nên cuộc sống của hắn mới coi như không tệ. Còn như mấy đứa con riêng của Thần Zeus ấy, phần lớn đều bị Thần hậu giết chết, còn lại đều bị biến thành động vật. Nữ hoàng biển cả cũng là một nữ nhân, cho nên lòng đố kỵ cũng rất lớn, nhưng nàng lại không có sức mạnh cường đại như Hera để có thể uy hiếp Poseidon, cho nên đối với mấy cuộc tình vụng trộm của cha hắn, bà chỉ có thể mắt nhắm mắt mở.

30. Chương 30

Nữ hải yêu dừng lại một chút, rồi nở nụ cười, nói: “A ~ xem tí quên mất, hình như anh thích mấy thiếu niên xinh đẹp hơn nhỉ?” Nữ hải yêu vừa nói xong, liền xoay một vòng tại chỗ, biến thành một người khác.

Bộ dáng bên ngoài biến thành một thiếu niên loài người khoảng mười sáu mười bảy tuổi, mái tóc vàng óng, xinh đẹp hơn rất nhiều so với Ngu Dung, từng động tác của hắn đều mang theo vẻ quyến rũ.

Kraken có chút phản ứng không kịp, đây là lần đầu tiên hắn gặp loại người quần lấy hắn không tha như vậy, lại còn là loại nghe không hiểu tiếng người và không biết nhìn sắc mặt người khác nữa. Đầu óc không được bình thường? Hay là đang cố ý trêu chọc với hắn đây?

“Tôi lặp lại một lần nữa, cút mau, nếu không đừng trách tôi không khách khí.” Kraken sắp mất hết kiên nhẫn, thậm chí còn dùng từ “cút” để đuổi đối phương đi.

Nhưng có lẽ chỉ số thông minh của nữ hải yêu kia không quá cao, cho rằng chuyện yêu đương vụng trộm là chuyện bình thường trong thần giới, cho nên ả ỷ vào mình có thể biến hóa ra nhiều hình dạng khác nhau, chưa từng có người cự tuyệt mà rất tự tin sẽ kiếm được loại hình mà Kraken yêu thích.

Nữ hải yêu vẫn cười nói: “Anh vẫn không thích bộ dạng này? A, thì ra là anh thích kiểu ngây thơ, được rồi, em sẽ phối hợp một chút, em chưa từng biến thành bộ dạng xấu như thế bao giờ.” Nói xong, ả liền xoay một vòng, biến thành Ngu Dung.

Lúc này, tính nhẫn nại của Kraken đã dùng hết, cơn tức giận của hắn cũng vì thế mà bị đẩy lên cao nhất. Cô ta đang nghĩ cái quái gì thế? Nghĩ rằng biến thành Roy, mình sẽ nhào tới sao?

Kraken tức giận gầm lên một tiếng, giơ mấy cái xúc tu lên, sử dụng thần lực đánh vào người nữ hải yêu kia. “Xấu? Roy của ta không hề xấu, hơn nữa, so với nguyên hình của người, em ấy đẹp hơn gấp trăm ngàn lần!” Kraken tức giận nói, cũng không quên trút giận thay cho bà xã, bà xã của mình là người thành thật, lại vô cùng đáng yêu, loại người như người chỉ biết dùng phép thuật để mê hoặc người khác, lấy cái gì để so sánh với em ấy?

Nữ hải yêu kia bị thần lực của Kraken đánh trúng, quỳ rạp trên mặt đất, có lẽ do bị thương rất nặng nên đã hiện lại nguyên hình vốn có. Ắ quỳ rạp trên mặt đất bởi vì nguyên hình của ả chính là một con sâu thật lớn, thân thể vốn không có hình dạng cố định, chỉ có thể sử dụng ma lực cùng thần lực để biến hóa thành các hình dạng khác nhau.

Kraken càng nhìn càng thấy ghê tởm, nhìn nó giống như là một đồng rỉ mũi vậy. Hắn hừ lạnh một tiếng, định cho cô thêm một đòn cho nhớ thì từ đồng lung nhùng kia vang lên tiếng nói, âm thanh không rõ ràng lắm.

“Haha!” Âm thanh của ả không còn quyến rũ động lòng người nữa, mà trở nên bén nhọn đầy châm chọc: “Người vì nó giữ trinh tiết cái gì? Nói không chừng, vợ của người đang cao hứng mây mưa với anh em của người không chừng?”

Kraken vừa nghe thấy thế liền sợ hãi, thân thể to lớn bơi nhanh ra ngoài. Hắn không lo lắng Ngu Dung sẽ ở sau lưng hắn yêu đương vụng trộm gì cả, mà là, thần lực của cậu không quá mạnh, rất dễ bị các vị thần khác cưỡng ép.

Cho nên, nguy cơ lúc này của Ngu Dung chính là trinh tiết a.

Kraken vừa rời đi không bao lâu, Triton liền tới cửa thăm hỏi, lần này hắn đi một mình, không có đem tình nhân theo. Bởi vì Kraken không ở đây, cho nên khi có khách đến, người hầu trong cung điện liền đến tìm Ngu Dung thông báo.

“Roy điện hạ, có khách đến.”

Ngu Dung đang ngồi trong phòng kể chuyện xưa cho đứa nhỏ nghe, nghe thấy thế cũng có chút tò mò, giờ này còn ai đến thăm nhỉ? Rõ ràng Kraken đã nói sắp xếp xong xuôi mọi thứ mới đi mà.

“Kêu người đó ngồi chờ một chút, ta ra liền.” Ngu Dung trả lời, thầm nghĩ, Kraken không ở đây, dù sao mình cũng phải lễ phép ra tiếp đãi một chút, như vậy mới phải đạo chứ.

Không nghĩ tới, vừa đi đến phòng khách liền gặp con người đáng ghét kia!

“Sao lại là người? Kraken không nói cho người biết hôm nay anh ấy phải ra ngoài sao?” Ngu Dung vừa thấy Triton, tâm tình liền không tốt, bình thường Kraken hay giải thích rằng mình do mang thai nên tính tình khó chịu, cho nên Ngu Dung đối với Triton không chút khách khí.

Triton làm như không nghe ra khẩu khí không tốt của Ngu Dung, hắn cười nói: “Anh không phải đến tìm Krakentos, mà đến để... tìm em thôi!”

Triton vừa nói xong liền vẩy đuôi, bơi đến trước mặt Ngu Dung, cái đuôi của hắn dài gần như gấp đôi Ngu Dung, cho nên làm hắn có vẻ đặc biệt cao, làm cho Ngu Dung cảm thấy có chút áp lực.

31. Chương 31

Cậu định hỏi lại „Người tưởng người là ai chứ, bộ chúng ta quen thuộc lắm sao? Nhưng với khoảng cách này, cùng với thân hình của Triton, nó làm cậu cảm thấy có chút uy hiếp, cho nên cậu lùi một bước, uyển

chuyển hỏi lại: “Người tìm ta sao? Đứng xa một chút nói chuyện được không?”

Triton trưng ra nụ cười làm người khác cảm thấy không chút thoải mái lại gần, mặt hắn gần như dán sát vào người Ngu Dung, hắn nhìn từ trên xuống dưới cơ thể của Ngu Dung một lượt, rồi mới dừng lại ở bụng cậu. Nhìn một lúc lâu, rồi không nói không rằng đưa tay ra sờ một cái.

“Nè! Người làm gì vậy?” Ngu Dung vội vàng lấy tay che bụng mình lại, quát lên. Sao người này không có chút lễ phép chút nào hết vậy, thật sự là anh trai của Kraken sao? Ngu Dung hình như đã quên mất, trừ mình ra, đối với những người khác, Kraken cũng là một bộ dạng kiêu ngạo như vậy.

“Anh có thể sờ bụng của em một chút không?” Triton dùng biểu tình mong chờ hỏi cậu.

Có lẽ do bộ dạng lúc này của Triton có vẻ vô hại, cho nên ma xui quỷ khiến thế nào mà Ngu Dung lại gật đầu đồng ý. Ngay sau khi gật đầu, cậu liền có chút hối hận, nhưng dù sao cũng đáp ứng rồi, cậu đành cắn răng cho đối phương sờ một cái. Ngu Dung không ngừng an ủi mình trong lòng, Triton thoát nhìn có chút kỳ quái, nhưng hắn sẽ không làm gì mình đâu, sẽ không có gì đâu...

Ngu Dung hơi ưỡn người lên cho Triton đặt tay lên bụng mình, từ trong bụng truyền đến cảm giác có một sinh mạng nhỏ ở trong đó làm cho Triton cảm thấy thích thú như trẻ nhỏ lần đầu thấy điều mới lạ. Ngu Dung thấy thế liền có chút thay đổi suy nghĩ về Triton, nhưng ngay lập tức, hành động kế tiếp của hắn lại làm cậu cảm thấy ấn tượng của cậu về hắn lúc trước là hoàn toàn chính xác.

Má nó, người quả nhiên là kẻ đáng ghét mà!

Cho nên, khi Kraken vội vàng quay trở về, liền thấy trong cung điện mình xuất hiện một màn như sau...

Ông anh Triton của hắn thì ôm lấy bụng dưới, nằm run rẩy trên mặt đất, những người hầu của hắn thì đang ra sức trấn an bà xã của hắn, người thì bưng trà, người thì dâng điểm tâm, trên miệng không người nói, dừng nóng giận, sẽ làm ảnh hưởng đến đứa nhỏ trong bụng.

“Chuyện gì đã xảy ra?” Kraken cẩn thận quan sát Ngu Dung trước, thấy bảo bối của mình không bị gì mới trầm mặt hỏi.

“Hừ! Đi mà hỏi ông anh tốt của anh đó!” Ngu Dung hừ lớn một tiếng, quay mặt đi chỗ khác, thoát nhìn giống như chú mèo con đang xù lông vậy, đáng yêu vô cùng, Kraken cố nén ý cười, dùng khuôn mặt nghiêm túc hỏi mấy người hầu của mình.

Tuy mỗi người đều kể lại sự việc theo một cách khác nhau, nhưng Kraken vẫn nắm được ý chính, sau khi nghe xong, thú vị nửa là Kraken đã cười phá lên.

Trước khi Kraken rời đi đã dặn dò bọn họ rất kỹ, tuy nơi này người ngoài không thể đến quấy rối, nhưng để phòng ngừa bất trắc, tuyệt đối không được để Ngu Dung ở một mình, để khi cậu cần, bọn họ liền có mặt. Cho nên, lúc Triton và Ngu Dung gặp mặt, không phải chỉ có một mình bọn họ trong phòng, mà còn có mấy tiểu quái phụ việc trong cung điện nữa.

Thấy Triton sờ mó bụng của Ngu Dung, bọn người hầu đều cúi đầu nhìn chân mình, tuy trong lòng có chút không yên, nhưng dù sao đối phương cũng là anh trai của chủ nhân, bọn họ chỉ là một đám tiểu quái thấp cổ bé họng mà thôi. Nhưng ngay lúc bọn họ thấy Triton điện hạ bắt đầu không có ý tốt động tay động chân với Roy điện hạ thì, một giây sau, Triton điện hạ liền kêu thảm một tiếng, nằm lăn ra mặt đất, còn Roy điện hạ thì thổ phỉ phò với vuốt độc màu xanh lam trên tay, bên trên còn dính một chút máu, trừng mắt nhìn Triton điện hạ đang lăn lộn dưới đất.

Sự thật chứng minh, cho dù người có thần lực mạnh như thế nào, chỗ kia mà bị móng vuốt cắt đứt cũng coi như xong đời. Thần vương đầu tiên của bọn họ không phải vì bị thiếu mà mất ngôi

vị đó sao? Cho nên, trải qua chuyện này, dù chưa có bị cắt mất nhưng e rằng Triton cũng phải dưỡng thương một thời gian dài mới có thể khôi phục lại, hy vọng không làm hắn ám ảnh...

Kraken trộm cười trong lòng, liếc nhìn Triton một cái, thâm nghĩ, đáng đời, đây là tự làm tự chịu, sau đó vì chừa cho Triton chút thể diện, Kraken mới cho bọn người hầu lui xuống.

Kraken biết rất rõ tính tình của ông anh này của mình, cho nên nếu Ngu Dung không có bị Triton làm gì, hắn cũng không muốn nhiều lời. Không phải hắn không quan tâm Ngu Dung, mà là ở thế giới bất đồng này, đối với các vị thần của đỉnh Olympus mà nói, chuyện vụng trộm gì đó là chuyện rất bình thường. Từ nhỏ Kraken đã được giáo dục như vậy, cho đến khi gặp Ngu Dung, hắn mới biết thế nào là độc chiếm, thế nào là tình yêu.

Thần lực của Kraken là Hủy diệt, cho nên hắn chỉ có thể dùng thần lực hút chất độc từ miệng vết thương của Triton ra, còn muốn nó lành lặn lại thì Triton phải nhờ vào thần lực của mình hay đi tìm một vị thần khác mới được.

Sau khi lấy hết độc ra, vết thương của Triton đã khá lên rất nhiều, nhưng cái chỗ kia dù sao vẫn là bị thương, hơi dùng sức một chút liền đau. Tuy rất tức giận, nhưng Triton chỉ có thể cười nói: “Hahahaha... Krakentos, sao em lại về nhanh như thế...”

Kraken vẫn không nói lời nào, chỉ dùng con mắt to như thau rửa mặt của mình nhìn chăm chăm Triton...

“Ha ha... vừa rồi anh chỉ đùa với Roy một chút... Móng vuốt của Roy đúng là lợi hại nha! A ha ha...” Triton bắt đầu dùng những lý do không đáng thuyết phục để giải thích hành vi của mình, càng nói hắn càng cảm thấy có chút đuối lý.

“Ha ha... Cái kia... Kraken, anh đi trước. Lần sau nói tiếp...” Triton xoay xoay đuôi của mình, tư thế có chút mất tự nhiên đi vòng ra bên ngoài.

Vừa đi ra đến cửa, Triton liền nhẹ nhàng thở ra, có ý đồ với vợ người khác mà bị đối phương bắt gặp không phải là chuyện tốt, nếu là lương tình tương duyệt thì còn có thể dùng lý do tình yêu để lấp liếm, còn đây, hắn bị người ta đánh lặn ra đất, nếu tin này truyền đi, thật sự là hắn không còn mặt mũi nữa. Hơn nữa, vẻ mặt của Krakentos trông rất không tốt, lúc này hắn còn đang lo sẽ bị đối phương bồi thêm một trận ấy chứ.

Tiến lên vài bước, Triton liền nghe thấy phía sau truyền đến âm thanh của Kraken...

“Triton...”

“Chuyện gì em trai?”

“Nếu chuyện này tái diễn một lần nữa, chúng ta không còn là anh em!”

32. Chương 32

Kẻ đáng ghét rốt cuộc cũng rời khỏi, tâm tình của Ngu Dung cũng tốt lên rất nhiều. Vẫn còn đang tràn ngập oán khí, nhưng khi nghe thấy câu nói sau cùng của Kraken “Nếu chuyện này tái diễn một lần nữa, chúng ta không còn là anh em!” kia, tức giận trong lòng liền biến mất hoàn toàn, khóe miệng không khỏi giương lên, trên mặt đều là ý cười. Khi cậu phát hiện mình đang cười ngây ngô như thế liền thu hồi nụ cười lại, chờ Kraken quay đầu lại liền làm bộ vẫn còn tức giận, bấu môi nhìn hắn.

“Hừ!” Ngu Dung hừ nhẹ một tiếng, xoay lưng về phía Kraken.

“Vẫn còn giận? Đừng giận nữa... Nha?” Triton đi rồi, Kraken cũng không cần trưng ra cái bộ dạng hung ác kia, hắn cười cười, vươn xúc tu ra, chạm nhẹ vào mặt Ngu Dung, cảm giác lạnh lạnh làm cho Ngu Dung khẽ run một chút.

Vừa rồi vì tức giận nên cả người cậu đều nóng lên, cảm giác lạnh lạnh này khiến cho Ngu Dung nhin không được mà dùng mặt cọ cọ lại, sau đó mới kịp phản ứng, đỏ mặt cậu mạnh nói: “Anh anh anh anh... Hừ!” „Anh anh cả buổi, Ngu Dung chỉ có thể hừ một tiếng, dạo gần đây, chỉ cần Kraken cười một cái, trong đầu cậu liền trở nên hỗn loạn, không thể nhớ được mình phải nói cái gì với hắn.

Đây không phải là giả vờ, đối với cậu, Kraken không phải là người chồng chỉ có trên danh nghĩa, mà là cậu cũng có chút yêu đối phương nhỉ? Ngu Dung bắt đầu tự hỏi, có lẽ cũng đến lúc suy nghĩ một chút về vấn đề này rồi.

Đúng vậy, ngẫm lại mà xem. Hiện tại, đối với cậu, nhà là nơi mình và Kraken đang sống, chứ không phải là nơi cậu sinh ra và lớn lên trước kia.

“Bà xã, suy nghĩ gì đó?” Kraken nhân lúc Ngu Dung không để ý, liền ôm cậu vào trong lòng, giống như trước kia, để cho cậu nằm sấp lên xúc tu của mình.

“Không có gì...” Ngu Dung nói.

Chỉ là, em cảm thấy hình như mình đã yêu anh mất rồi...

Kraken có thể mơ hồ cảm nhận một chút cảm xúc hiện tại của Ngu Dung, hình như em ấy đang nghĩ về tình cảm của bọn họ, từ sau khi bọn họ kết hôn đến nay, Ngu Dung cũng có thần lực của mình, hẳn không thể và cũng không nguyện ý đi đọc suy nghĩ của cậu, nhưng mỗi khi Ngu Dung suy nghĩ về hắn, hắn có thể cảm nhận được một chút cảm xúc của cậu.

Hiện tại bảo bối của mình đang suy nghĩ về mình, hơn nữa, còn rất ấm áp và tốt đẹp...

Kraken cảm thấy rất vui vẻ, trong lòng đều là niềm hạnh phúc vô bờ bến...

Ngu Dung trở mình nằm lên trên xúc tu của Kraken, dùng tay ôm lấy một xúc tu khác của hắn, bỗng nhiên lớn tiếng nói với hắn một câu: “Krakentos, anh trai cũng anh là kẻ rất đáng ghét, sau này anh không được qua lại với anh ta nữa, nếu để em phát hiện, chúng ta liền ly hôn!”

Nói xong, Ngu Dung liền lấy xúc tu của Ngu Dung chà qua chà lại trên bụng mình. Kraken tự động điều khiển xúc tu của mình vuốt ve bụng của cậu, tò mò hỏi: “Bà xã, đứa nhỏ đang đập em hả?”

“Không có, em chỉ đang sát trùng thôi.” Ngu Dung nói.

Cậu thầm nghĩ, nhất định phải sát trùng thật kĩ, để người như Triton chạm vào bụng mình là một sai lầm vô cùng lớn mà! Con của cậu sẽ không học tính xấu của hắn ta đi!

“Aiz, con ngoan ~ sau này con nhất định không được giống như cái tên đáng ghét kia, biết không hả?” Ngu Dung vỗ vỗ bụng mình, nhỏ giọng nói.

Bỗng Ngu Dung nhớ lại cảnh tượng lúc nãy, lúc Triton sờ bụng cậu, từ dưới cái vây của hắn từ từ nhú ra cái vật màu đỏ kia, thật là khiến người khác ghê tởm mà.

Ngu Dung càng nghĩ càng thấy ghê tởm, cảm thấy mình tốt nhất cũng phải sát trùng đôi mắt mới được, từ đầu ngón tay cậu xuất hiện hai dòng nước, cậu ra sức chà rửa mắt mình, làm cho Kraken xem chút là bật cười.

“Bà xã, đừng nháo nữa...” Kraken vươn xúc tu ra, chắn trước mắt Ngu Dung ngăn dòng nước lại, rồi dùng một xúc tu khác ôm tay cậu lại, thoạt nhìn nó giống như một dòng nước nhỏ, nhưng nó có chứa thần lực trong đó, Ngu Dung có chút không thể khống chế thần lực của mình, cho nên mắt cậu hiện tại đã đỏ hoe, nhìn giống như đã mất ngủ mấy đêm liền.

“Chỉ là, em thấy có chút ghê tởm mà thôi!” Chứng u buồn của Ngu Dung lại bắt đầu tái phát, càng nghĩ càng cảm thấy không thoải mái, buồn bực không thôi.

“Đừng nghĩ về anh ta nữa, em chỉ nên nghĩ về anh thôi...” Xúc tu vẫn xoa xoa trên bụng Ngu Dung, khoảng cách của bọn họ dần như đã biến mất, câu này là do Roy từng nói với mình, giờ nghĩ lại cảm thấy rất chính xác. Đã lâu không có làm, có lẽ hôm nay chính là cơ hội tốt?!

Kraken lén lút vươn một cái xúc tu khác ra, di chuyển xuống nửa người dưới của Ngu Dung, chuẩn xác nắm lấy phân thân còn nằm im của cậu.

33. Chương 33

“A, anh làm gì vậy?!” Ngu Dung kinh hô một tiếng, sau đó cũng nhận ra là mình đã biết mà còn hỏi. Vươn tay bắt lấy xúc tu của Kraken, để hắn không thể làm loạn nữa.

“Anh nhớ em lắm...” Kraken nói.

“Anh mới đi chưa được mấy tiếng đồng hồ, nhớ cái con khỉ đó!” Ngu Dung không được tự nhiên nhúc nhích thân thể, dùng lời thô tục để che giấu sự xấu hổ của mình, cậu cũng lâu rồi chưa phát tiết, bị hắn xoa nắn như vậy liền có phản ứng.

“Là chỗ này nhớ em...” Kraken dùng một cái xúc tu cọ cọ vào giữa hai chân của Ngu Dung, khác với mấy xúc tu còn lại, trên đầu xúc tu này có thêm một khúc, ở điểm cuối cùng của nó không phải là lớp thịt dày, mà là hình trụ dài, trên đó còn có một lỗ nhỏ.

“Lấy ra, đem cái nghiệt căn của anh ra chỗ khác!” Mặt Ngu Dung đỏ bừng, đây chính là bộ phận sinh dục của Kraken, các xúc tu còn lại cũng có thể tàn sát bừa bãi trên người cậu, nhưng chỉ có cái này mới có thể bắn dịch vào trong người cậu.

“Bà xã, để anh làm đi mà, nó rất nhớ em...” Dùng giọng điệu nhỏ nhẹ cầu xin cùng lấy lòng, tuy có thân hình quái vật to lớn nhưng nhìn cũng rất manh a

~

“Cái đó... anh phải nhẹ nhàng một chút nha...” Âm thanh của Ngu Dung dần dần nhỏ đi, giống như tiếng muỗi kêu vậy, Ngu Dung vốn là một đứa trẻ thiện lương, cho nên thấy Kraken tội nghiệp như vậy, không khỏi có chút mềm lòng, liền đáp ứng hắn.

“Bà xã, em là tốt nhất...” Xúc tu của Kraken vội vàng quấn lấy cơ thể của Ngu Dung, đem tứ chi cậu mở rộng ra, ở đầu bộ phận sinh dục đã tiết ra một chút chất nhầy, chạm nhẹ vào giữa hai chân cậu để bôi trơn.

Bộ phận sinh dục ma sát ở khe hông Ngu Dung một chút, rồi thu nhỏ lại một chút, xoa nắn ở cửa huyết, xúc tu đang quấn lấy phân thân của cậu không ngừng chuyển động lên xuống, đầu mút của giác hút cọ xát vào hai túi tinh hoàn của cậu.

“A ~ dừng nhanh như vậy, sẽ bắn...” Đã lâu không có thỏa mãn dục vọng như vậy, Ngu Dung bị kích liệt va chạm này làm cho cả người mềm nhũn, nước mắt không kìm được mà chảy ra, phân thân run rẩy cơ hồ sắp bắn ra.

Kraken không nghe theo ý Ngu Dung, càng đẩy nhanh tốc độ cọ xát, nếu cậu sợ mình bắn nhanh như vậy thì, ha ha, hắn liền dùng một xúc tu chặn lại lỗ niệu đạo của cậu.

“Ưm a ~ Dừng... Đau...” Niệu đạo bị dị vật xâm nhập, tuy Ngu Dung kêu đau nhưng thân thể lại không chịu thua kém, nó càng trưởng lớn hơn.

Kraken thấy thế liền cười ha ha, nói: “Bảo bối, em thích đau một chút phải không? Anh biết em thích anh thô lỗ một chút như vậy mà...” Kraken nói xong, liền biến xúc tu của mình nhỏ thêm một chút, chui càng sâu vào trong lỗ tiểu của Ngu Dung, làm cậu thét lên chói tai.

“Anh... Anh nói bây giờ đó... A a ~ ~” Đau đến cùng ngứa ngáy làm cho cậu đạt khoái cảm nói không nên lời, đầu óc liền trở nên trống rỗng, sau đó liền bắn ra.

“Ha ha, thật đặc... Bảo bối, rõ ràng em cũng rất muốn mà...” Chất lỏng bắn ra, dính vào cơ thể hai người, nó có màu vàng đục, vừa nhìn liền biến chủ nhân của nó đã lâu không có phát tiết rồi.

Nếu không phải hai tay đang bị Kraken giữ lấy, Ngu Dung đã lấy chúng che mặt rồi. Thật là mất thể diện mà, cái này không tính là bắn tinh sớm ha? Ngu Dung thẹn quá thành giận, hai má đỏ lên: “Cười cái gì mà cười! Muốn làm thì làm nhanh đi!”

Cửa huyết phía sau liền bị xâm nhập, Kraken thu nhỏ bộ phận sinh dục của mình lại một chút, chui vào chỗ sâu nhất trong bụng Ngu Dung...

“A... Sâu quá...” Ngu Dung kinh hoàng kêu đau một tiếng, rồi thở dốc, tuy vật kia không lớn lắm nhưng nó tiến vào rất sâu, cảm giác như nội tạng đều bị nó chạm tới.

“Anh đang chào hỏi đứa nhỏ nha, con ngoan ~ cha là cha của con đây ~” Kraken một bên thâm nhập, một bên dùng ngữ khí nhỏ nhẹ trò chuyện với đứa nhỏ trong bụng Ngu Dung.

“Hừ, anh là tên gốc! Xấu hổ muốn chết! A a ~” Ngu Dung chửi ầm lên, nhưng còn chưa mắng xong đã bị Kraken đột nhiên biến bộ phận sinh dục của mình lớn lên, làm thân thể cậu mềm nhũn ra.

“Đã... đã nói... phải nhỏ... một chút... mà... A a ~” Vật thô to phía dưới không ngừng ra vào, làm cho Ngu Dung không thể lên tiếng nói trọn một câu, cậu cảm thấy cảm giác toàn thân đều tập trung xuống chỗ mẫn cảm bên dưới, từng đợt khoái cảm liên tiếp đánh ập đến, làm cậu không ngừng bị kích thích.

“Bà xã, nó đã rất nhỏ rồi... Chưa bằng một phần mười kích thước vốn có của nó nữa...” Kraken cố ý bóp méo ý của Ngu Dung, cười xấu xa nói.

Nếu so sánh như vậy, đúng là đã rất nhỏ rồi, nhưng đối với Ngu Dung mà nói, nó vẫn còn rất lớn a...

“Anh! Ừm... Ừm a ~ ~ a a ~” Âm thanh kháng nghị của Ngu Dung liền bị tiếng rên rỉ bao phủ, Kraken không cho cậu cơ hội nói chuyện, bộ phận sinh dục thô to đẩy nhanh tốc độ ra vào.

Ngu Dung cảm giác như mình sắp chết đến nơi vậy, vật kia ở phía dưới không ngừng ra vào, còn hơi cuộn lại đảo quanh hậu huyệt, có đôi lúc đỉnh vào chỗ sâu nhất rồi nó liền cố ý xoay tròn không ngừng ở đó một lúc mới lui ra. Cảm giác ấy làm cho Ngu Dung cảm thấy mình giống như bay lên thiên đường vậy, âm thanh do rên rỉ nhiều quá đã có chút khàn khàn...

“Bà xã, anh muốn bắn vào bên trong em...”

“A a ~ không được, đừng bắn ở bên trong!” Ngu Dung lên tiếng cầu xin, khi Kraken bắn tinh vào bên trong sẽ khiến cậu đạt được khoái cảm mới lạ, nhưng hiện tại trong bụng cậu còn có cục cứng, cho phép Kraken tiến vào đã là cực hạn rồi...

“Ha a...”

Kraken nhanh chóng ra vào thêm hơn chục cái, ở phút cuối cùng liền rút ra, một chất lỏng màu trắng đục bắn lên người Ngu Dung, xung quanh đều bị nhiễm mùi tình dục.

“Anh yêu em...”

34. Chương 34

Lại một khoảng thời gian nữa trôi qua, bụng Ngu Dung vẫn không có nhô lên, tuy bụng cũng có chút tròn, nhưng đó là do ăn quá nhiều mà tạo thành. Có lo lắng nữa cũng vô ích, cho nên Ngu Dung đành giống như trước kia, ăn được liền ăn, buồn ngủ liền đi ngủ, cũng không kiên quyết từ chối mỗi lần Kraken đòi hỏi nữa...

Một hôm, Kraken phải cùng cha mình đi tuần tra quanh thần quốc. Trước khi đi, Kraken không quên mời bà Ulla đến để chiếu cố Ngu Dung.

Không thể không nói, hành động này của Kraken là vô cùng chính xác, buổi tối hôm đó, Ngu Dung liền đau bụng dữ dội...

“Aw!” Ngu Dung đang vui vẻ gặm cánh gà, bỗng nhiên kêu đau một tiếng...

“Xảy ra chuyện gì? Con làm sao thế?” Bà Ulla xem Ngu Dung như là con mình, ra sức vỗ béo cậu để đứa nhỏ trong bụng nhanh chóng phát triển, cho nên thấy cậu la đau, liền vội vàng chạy lại, trong tay còn dính một chút bột nhào.

“Không có việc gì... Tự nhiên con bị đau bụng...” Ngu Dung cất tiếng trả lời. Trên tay cậu vẫn là cái cánh gà mới cắn được một miếng kia, quyết không bỏ ra, cái này là thứ ngon nhất a... Cẩn cẩn

~

“Hử?” Ulla vẫn tiếp khuấy bột của mình, trả lời: “Mấy thai sao?” Ulla cảm thấy rất vui mừng, vỗ béo lâu như vậy, đứa nhỏ trong bụng rốt cuộc cũng phát triển! Đã biết đạp...

“Con có chút không hiểu, đứa nhỏ ở trong bụng lâu như vậy mà không có đạp cái nào, nếu không cảm nhận được năng lượng sinh mệnh ở trong đó, con còn tưởng ở trong đó không có gì.” Ngu Dung vừa gặm cánh gà, vừa dùng miệng đầy dầu mỡ của mình trả lời bà Ulla.

Ulla vội vàng la: “Bậy bạ!”, rồi quay ra thuyết giáo Ngu Dung, “Đứa ngốc, sao lại nói không có, lời nói của thần đều mang theo ma lực, không thể nói lung tung, biết không?”

“Dạ...” Ngu Dung biết mình nói sai, phun nước miếng ra nói lại, rồi tiếp tục sự nghiệp gặm cánh gà vĩ đại của mình. Ta gặm, ta cắn ~ bỗng nhiên bụng lại đau...

“Aw!” Nhíu mày, Ngu Dung không ngừng oán hận đứa nhỏ trong bụng, không có gì làm sao mà cứ đạp mình! Ăn xong cánh gà, cậu chuyển sang gặm cổ vịt, gần đây cậu luôn thêm gặm mấy thứ có xương như vậy, bình thường Kraken chỉ cười cười, ngồi bên cạnh dùng khăn tay lau miệng cho cậu.

Măm măm măm, sao bụng càng ngày càng đau thế nhỉ?!

Chẳng lẽ không phải mấy thai, mà là do mình ăn nhiều quá nên đau bụng?! Ngu Dung bắt đầu suy nghĩ xem hôm nay mình đã ăn những gì, một nồi chân gà hầm, một thau bắp rang, một đĩa cánh gà nướng, hai cái chân gà quay, một mâm cổ vịt kho, Ngu Dung chu chu miệng, hình như mình còn uống một cốc socola nóng, một đồng bánh nướng cùng bánh kem, mình ăn có chút nhiều thì phải...

Bởi vì còn mấy cái bánh nướng chưa ăn xong, cho nên Ngu Dung quyết định chờ ăn xong sẽ đi toilet, vừa ăn vừa cố nhịn đau.

Ăn xong bánh nướng, cậu nhảy sang ăn mì, Ngu Dung cũng không hiểu tại sao mình lại cố chấp với đồ ăn như vậy, chờ đến lúc cậu đau đến đổ cả mồ hôi, tô mì bên cạnh đã trống trơn...

“Roy, sao con chảy mồ hôi nhiều vậy? Thân thể không thoải mái hả?” Ulla sau khi nấu nướng xong liền đi rửa tay, sau khi quay lại liền thấy vẻ mặt khó chịu của cậu...

“Đồ ngốc, ăn không được nữa thì đừng cố ăn, không tốt cho thân thể...” Bà Ulla còn tưởng rằng do Ngu Dung là đứa trẻ ngoan, sợ bà buồn nên cố ăn cho hết, cho nên cố gắng khuyên nhủ cậu, đồng thời, hảo cảm trong lòng bà đối với Ngu Dung cũng tăng lên một bậc.

“Bà... Bà ơi... Con... Bụng con đau quá! Giống như sắp sinh vậy!” Ngu Dung nói xong liền ngậm miệng lại, ngăn mình nôn ra tô mì vừa rồi.

Bởi vì cậu kêu đau, còn cắn chặt môi lại, làm cho bà Ulla sửng sốt ba giây, sau đó mới kịp phản ứng. A! Sắp sinh!

Ngu Dung đã từng nói, trừ khi có chuyện gì đó bắt buộc, cậu muốn sinh thường, cho nên quá trình sinh trở nên vô cùng thống khổ...

Ngu Dung được đưa đến giường sinh, bởi vì rất đau nên cậu vừa khóc vừa kêu tên của Kraken.

“Kraken đâu? Ta muốn Kraken ~” Ngu Dung yếu ớt kêu tên ông xã của mình, bà Ulla vẫn ở bên cạnh, không ngừng kêu cậu hít thở thật sâu...

Cho đến lúc phải dùng sức để sinh đứa nhỏ, Ngu Dung liền dùng hết sức la âm lên.

“Mau gọi tên chết tiệt Kraken về mau! Ông đây sắp sinh rồi! Đều là do hấn hại! Aaaaaaaaaaaaaa! Đau quá! Ta không muốn sinh nữa ~ ~ ~”

Ulla ở bên cạnh vội vàng kêu lên: “Đứa ngốc, đừng la nữa, dùng sức nào!”

Ngu Dung vẫn không buông tha, vẫn la âm lên, ngay lúc này, tên đầu xỏ tội ác, Kraken, cũng đã quay trở lại. Kraken vừa nhận được tin liền quay trở lại!

“Roy! Roy! Bà xã, anh đây ~”

Ngu Dung đang đau đớn và khẩn trương vô cùng, nhưng nghe thấy âm thanh của Kraken liền thả lỏng rất nhiều, nhưng khi nhìn thấy người vừa tiến vào, Ngu Dung liền thấy ngây người.

“Xin hỏi, anh là ai vậy?” Ngu Dung chật vật hỏi, bộ dáng bây giờ của cậu rất khó coi, nếu không được giáo dưỡng tốt, cộng với người thanh niên tóc đỏ trước mặt này rất đẹp trai, cậu đã đem người này đá bay đi rồi, là thằng ngu nào trong lúc mình sắp sinh lại cho tên lạ mặt này vào?!

“Roy ~ Là anh! Bà xã, em có đau lắm không? Nếu đau quá, sau này chúng ta sẽ không sinh nữa...” Kraken cho đến tận bây giờ vẫn chưa phát hiện ra chỗ không thích hợp, còn cho rằng bảo bối của mình đang cố làm hấn yên tâm, cho nên không chú ý đến hấn.

“Kraken?” Ngu Dung bắt đầu có chút tỉnh táo, người thanh niên tóc đỏ trước mặt này, âm thanh nghe rất giống Kraken.

“Ừm, anh đây!” Kraken vội vàng gật đầu, đau lòng nhìn cậu, không biết phải làm gì để cậu bớt đau, tay vươn ra liền rút lại, sợ mình càng làm cậu đau thêm.

Hành động vươn tay ra, rút tay lại này làm cho Kraken cũng nhận ra mình đang ở trong hình dạng con người, khó trách bà xã lại không nhận ra mình! Kraken cảm thấy lo lắng trong lòng, liền xoay người biến về hình dạng động vật nhuyển thể...

Ngu Dung: “.....” = =

Ngu Dung bị dọa đến câm nín, vừa dùng lực một chút, một cục thịt liền được sinh ra, cậu cảm thấy vô lực, thều thào mở miệng: “Mình... Lẽ ra mình phải sớm biết chứ... Mình thật là ngốc mà, phải sớm biết hấn có thể biến thành người chứ...”

“Sinh rồi ~ Là một tiểu hải quái ~”

Nằm vô lực trên giường, Ngu Dung không ngừng oán hận: “Kraken! Sao mỗi lần làm tình anh đều dùng hình dáng bạch tuộc mà làm chứ...” Rõ ràng không cần chơi trò nhân thú mà (khóc lớn)

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/xuc-thu-sinh-xuan>